

อกินนันทนาการ



การออกแบบรดเขียนข่ายอาหารอีสานสำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระ



อนพร พันธุรี

ตัวบังคับสมุด มหาวิทยาลัยนเรศวร
วันลงนามเป็น.....
เลขที่บันทึก..... ๑๖๙๒๒๗๑๔
เอกสารนี้ยกเว้นเงื่อนไข

ศิลปนิพนธ์เสนอคณะกรรมการค่าตอบแทน มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาหลักสูตรปริญญาคิตปกรรัมค่าสตบัณฑิต
สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์

พฤษภาคม พ.ศ.2557

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

FOOD CART DESIGN FOR THE SELF-EMPLOYED



Arts Thesis Submitted to the Faculty of Architecture of Naresuan University
In Partial Fulfillment of the Requirements for the
Bachelor of Fine and Applied Arts Degree in Product and Package Design
May 2014

ศิลปนินพนธ์ เรื่อง "การออกแบบเบอร์ตีนเขียนขายอาหารอีสานสำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระที่ได้รับ
แบงบันดาลใจจากอีสานล้ำยุค ของ นางสาวชนพร พันธุ์" ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุ
ภัณฑ์ ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

คณะกรรมการสอบวิทยานินพนธ์

(ประธาน)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภรักษ์ สุวรรณเวจานนท์)

(กรรมการ)

(อาจารย์วราภรณ์ นามี)

(กรรมการ)

(อาจารย์พัชรัตน์ ศุริยงค์)

อนุมัติ

.....

(ดร. สันต์ จันทร์สมศักดิ์)

คณะกรรมการสถาปัตยกรรมศาสตร์

พฤษภาคม พ.ศ.2557

ชื่อเรื่อง	การออกแบบรถเข็นขายอาหารอีสานสำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระ
ผู้จัด	นางสาว ชนพร พันธุรี
ประธานที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภรัก สุวรรณวัจน์
กรรมการที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ อากาโยะ ศุภเดช หิมมา
ประเภทสารนิพนธ์	ศิลปนิพนธ์ ศป.บ (สาขาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์)
	มหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ. 2556
คำสำคัญ	การออกแบบรถเข็น รถเข็นขายอาหารอีสาน อาหารอีสาน ผู้ประกอบการอิสระ

บทคัดย่อ

โครงการการศึกษาวิจัยการพัฒนารถเข็นสำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระ กรณีศึกษาอาหารประเภทสัมตำโดยผู้จัดมีจุดประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบรถเข็นขายอาหารสำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระ เพื่อวิเคราะห์ความต้องการในด้านการใช้งานรถเข็นขายอาหารอีสาน สำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระ เพื่อออกแบบพัฒนารถเข็นขายอาหารอีสานสำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา โดยใช้การวิเคราะห์จากเอกสาร สังเกตพฤติกรรมผู้ใช้งานเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลในการออกแบบ

จากการศึกษารูปแบบจากการสำรวจข้อมูลพฤติกรรมความต้องการต่อรูปแบบรถเข็น แผนโดยจำแนกอาหาร ประเภทสัมตำ ในส่วนของหน้าที่การใช้สอยคำนึงถึง น้ำหนักตัวรถขนาดสัดส่วนที่เหมาะสม ด้านความสวยงามจะให้ความสนใจในด้านความประทับใจในความสวยงามโดยรวม ด้านการป้องกันจะคำนึงถึงความแข็งแรงของโครงสร้างและความแข็งแรงของลูกกล้อ ด้านความปลอดภัยต่อผู้ใช้งานจะคำนึงถึง การปกป้องจากภัยธรรมชาติ (ฝน แดด) การเพิ่มประสิทธิภาพของรถเข็น และคุณภาพให้สามารถทำงานได้ดี สะดวกและรวดเร็ว มีความคล่องตัวให้ได้เหมาะสมกับงานจริงๆ รวมทั้งการจัดการพื้นที่อย่างเป็นระบบ

ประกาศคุณปการ

โครงการการวิจัยเรื่อง การออกแบบฐานข่ายค่าหารือสานสำหรับผู้ประกอบอาชีพ อิสระ ฉบับนี้จะสำเร็จลงได้ด้วยดี เพราะได้รับความอนุเคราะห์จากผู้มีพระคุณหลายท่าน ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง ในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภรัก สุวรรณวัจน์ ประธานที่ปรึกษา และอาจารย์ประจำภาควิชาคิดปะและการออกแบบ สาขาวารอออกแบบบรรจุภัณฑ์ทุกท่านที่ได้ให้ความกรุณาให้คำปรึกษา ที่แนะนำแก่ไข ข้อบกพร่อง ตลอดจนช่วยกระตุ้นพลังความติดของผู้วิจัย ให้เกิดการพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ ที่สำคัญทำให้ผู้วิจัยเกิดความมานะ อดทน และสร้างสรรค์ภายนอกนิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณประสิทธิ์ พофัน ผู้ผลิตฐานข้อมูลแบบให้ได้มาตรฐานเชิงคุณภาพ ร้านโฟกัสพิมพ์ติ๊ง ให้ความอนุเคราะห์เรื่องการพิมพ์ลวดลายบนฐานข้อมูล

ขอขอบคุณเพื่อนๆสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ทุกคน ที่ให้คำปรึกษา ให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อนๆสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ทุกคน ที่ให้คำปรึกษา ให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อคุณแม่ และพี่สาวที่เป็นแรงบันดาลใจให้ก้าวหน้าต่อไป ไม่ท้อ อดทนสู้ในการทำวิจัยฉบับนี้ และสำคัญเป็นผู้เคยสนับสนุนงบประมาณและเป็นกำลังใจให้เสมอ

สารบัญ

บทที่

หน้า

1 บทนำ.....	1
ความสำคัญและที่เป็นมาของปัญหาที่ทำวิจัย.....	1
อุดมสุ่งหมายของการศึกษา.....	5
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	5
ขอบเขตของโครงการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์.....	7
หลักการการออกแบบบรรจุภัณฑ์อาหารอีสาน.....	13
อาหารอีสาน.....	15
ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ.....	17
ความตั้งใจในการผลิตต้นแบบผลิตภัณฑ์.....	23
วัสดุในการผลิตต้นแบบผลิตภัณฑ์.....	27
เอกสารและงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาต้นแบบผลิตภัณฑ์.....	38
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	47
ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย.....	47
เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือ.....	49
เก็บรวบรวมข้อมูล.....	50

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	51
บทวิเคราะห์และสรุปเงื่อนไขการออกแบบ.....	51
ขั้นตอนแบบร่าง.....	52
5 บทสรุป.....	63
สรุปผลการวิจัย.....	63
อภิปมายผลการวิจัย.....	63
ข้อเสนอแนะ.....	64
บรรณานุกรม.....	66
ภาคผนวก.....	68
ภาคผนวก ก การทดสอบแบบโครงสร้าง.....	69
ภาคผนวก ข การทดสอบแบบโครงสร้าง.....	78
ประวัติผู้วิจัย.....	82

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1. แสดงตัวเลขมิติสัดส่วนต่างๆของร่างกายต่อความสูงขณะยืนและมิติวิกฤต.....	26
2. ตารางแสดงค่าวิกฤตที่นำมาใช้ในการออกแบบ.....	27
3. แสดงผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดวัสดุทั่วไป.....	30
4. วิธีทำความสะอาดสำหรับทราบสภาพทั่วไปบนพื้นถนนเดท.....	31
5. ตารางความรู้และเทคโนโลยี.....	32
6. ตารางแสดงขนาดและน้ำหนักของห่อเฟอร์นิเจอร์.....	36
7. ตารางแสดงความรู้สึกของงานที่ออกแบบ.....	53



สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1 ความสัมพันธ์เรื่องสัดส่วนมนุษย์กับการออกแบบ.....	24
2 แสดงอารมณ์ความรู้สึกของงานพัฒนาสถาปัตย์.....	53
3 แสดงขั้นตอนการพัฒนาแบบร่างครั้งที่ 1.....	54
4 แสดงขั้นตอนการพัฒนาแบบร่างครั้งที่ 2.....	55
5 แปลนโครงสร้าง	57
6 โครงสร้างเหล็ก	58
7 แสดงด้านโครงสร้างทุกด้าน.....	60
8 แสดงสัญลักษณ์ของตัวผลิตภัณฑ์.....	61
9 แสดงภาพจัดแสดงงาน.....	62



บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

คำว่า "อาชีพอิสระ" ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ต่างๆ กัน โดยมีระดับของเงื่อนไขมากน้อยต่างกันไป อาทิ เช่น อาชีพอิสระ หมายถึง อาชีพที่ประกอบกันเป็นธุรกิจที่ต้องใช้ความรู้ หรือทักษะที่ต้องการ การฝึกฝนอบรมพอกสมควร เช่น อาชีพทำอาหารที่รับลูกค้ารายเดียวในห้องถิน การปลูกผัก การเลี้ยงปลา การประกอบอาหารเป็นต้น และผู้ประกอบอาชีพอิสระ หมายถึง ผู้ประกอบการขนาดย่อมที่เป็นธุรกิจ อาชีพอิสระ เป็นอาชีพที่สามารถดำเนินการเองได้โดยลงทุนน้อย ใช้ความคิด กำลังกายค่อนข้างมาก เน้นการเพียงตนเอง คำว่าอาชีพอิสระ มีความหมายคล้ายกันกับอาชีพส่วนตัว ธุรกิจเป็นอิสระ มีเอกชนเป็นเจ้าของ ดำเนินการโดยเจ้าของ ไม่เป็นเครื่องมือของธุรกิจใด และไม่ตกลอยู่ภายใต้อิทธิพลของบุคคลอื่นหรือธุรกิจอื่น อาชีพอิสระหมายถึง อาชีพส่วนตัวทั้งในภาคเศรษฐกิจที่เป็นระบบ (Formal Sector) และภาคเศรษฐกิจที่ไม่มีระบบ (Informal Sector) เจ้าของธุรกิจการเป็นผู้ประกอบการเองทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้ โดยได้รับคำตอบแทนเป็นรูปของกำไร ไม่ใช่เงินเดือน อาชีพอิสระ นี้ไม่สามารถแยกจากธุรกิจขนาดย่อมหรือการประกอบการขนาดย่อมได้ชัดเจน เพราะมีความคล้ายคลึงและเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน บอมแบ็ค (Baumback, 1988) ให้คำจำกัดความของธุรกิจขนาดย่อม ว่าเป็นธุรกิจที่เจ้าของเป็นผู้จัดการธุรกิจด้วยตนเอง มีความเป็นอิสระ ส่วนใหญ่อยู่ในห้องถิน และ อาศัยแหล่งทุนภายในในการขยายกิจการ อีกความหมายหนึ่งของธุรกิจขนาดย่อม ให้ว่าเป็นธุรกิจที่มีลักษณะอย่างน้อยที่สุด 2 ประการจากลักษณะ 4 ประการ 1 ภาครบริหารงานเป็นอิสระ เจ้าของเป็นผู้บริหารงานเอง 2 บุคคลเดียวกันลุ่มเล็กๆ ลุ่มนหนึ่งจัดหากันและเป็นเจ้าของเอง 3 ขอบเขตการดำเนินงานอยู่ในห้องถินเป็นส่วนมาก พนักงานและเจ้าของอาศัยอยู่ชุมชนเดียวกัน แต่ตลาดของสินค้าไม่จำเป็นต้องอยู่ในห้องถินนั้นก็ได้ 4 ธุรกิจขนาดเล็กเมื่อเปรียบเทียบกับธุรกิจขนาดใหญ่ที่สุด ในธุรกิจประเภทเดียวกัน หลักเกณฑ์ที่ใช้วัดอาจจะเป็นจำนวนพนักงาน ยอดขาย หรือทรัพย์สิน การประกอบอาชีพขนาดย่อมมีลักษณะ 2 ประการ

ชาวอีสานมีวิถีการดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย เช่น เดียว กับการที่รับประทานอาหารอย่างง่ายๆ มักจะรับประทานได้ทุกอย่าง เพื่อการดำรงชีวิตอยู่ให้สอดคล้องกับธรรมชาติ ของภาคอีสาน ชาวอีสานจึงรู้จักแสวงหาสิ่งต่างๆ ที่สามารถรับประทานได้ในห้องถิน มา

ดัดแปลงเป็นอาหารรับประทาน อาหารอีสานเป็นอาหารที่มีความแตกต่างจากอาหารของภาคอื่นๆ และเข้ากับวิถีการดำเนินชีวิตที่เรียบง่ายของชาวอีสาน ความพึงพอใจในรสชาติอาหารของชาวอีสานนั้นไม่มีตายตัวแล้วแต่ความชอบของบุคคล แต่อาหารพื้นบ้านอีสาน ส่วนใหญ่แล้วจะออกรสชาติไปทางเผ็ด เค็ม และเปรี้ยว

เครื่องปูุงอาหารอีสานที่สำคัญและแบบขาดไม่ได้เลย คือ ปลาร้า ซึ่งเกิดจากภูมิปัญญาด้านการถนอมอาหารของบรรพบุรุษของชาวอีสาน ถ้าจะกล่าวว่าชาวอีสันทุกครัวเรือนต้องมีปลาร้า

ไก่ประจำครัวก็คงไม่ผิดนัก ปลาร้าใช้เป็นส่วนประกอบหลักของอาหารได้ทุกประเภท

“ส้มตำ” เป็นอาหารยอดนิยมของคนไทย(อาจจะรวมถึงชาวต่างชาติอีก many) ที่รู้จักประเทศไทยจากส้มตำ) ในทุกๆ ภาค ในปัจุบันโดยเฉพาะคนอีสานพบได้ทุกสถานที่ โดยเฉพาะตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ เช่น ทะเล ภูเขา น้ำตก ฯลฯ จะพบอาหารนี้ได้ทุกชอก ทุกมุม ซึ่งหารับประทานได้ง่ายตามสถานที่ทั่วไป แม้แต่ตามซอกซอย ตามภัตตาคารหรือตามห้างต่างๆ เรียกว่า ส้มตำเป็นอาหารจานโปรดของทุกคนเลยก็ได้ ทำเอาพ่อค้าแม่ขายอาชีพนี้รายไปตามๆ กัน ส้มตำมีหลายประเภท ได้แก่ ส้มตำไทย, ส้มตำไทยใส่น้ำ, ส้มตำปูไสปลาร้า, ส้มตำลาวาismagok ส้มตำมักรับประทานกับข้าวเหนียว และแกะล้มกับผักชนิดต่างๆ และที่ขาดไม่ค่อยได้เลยคือไก่ย่าง ซึ่งจะพบว่าร้านส้มตำเกือบทุกร้านจะต้องขายไก่ย่างควบคู่กันไปด้วย

“ส้มตำ” เป็นภาษาถากลางที่ใช้เรียกกันทั่วไป ชาวอีสานเรียก ตำบักผุ้ง หรือตำส้ม ส้มตำของชาวอีสานมีความหลากหลายมาก พืชผัก ผลไม้ ชนิดต่างๆ ก็สามารถนำมาตัดรับประทานได้ทั้งสิ้น เช่น ต้มมะละกอ ตำผักฝรั่ง ตำกล้วยดิบ ตำหัวปลี ตำมะยม ตำฉุกยอด ตำแตง ตำสับปะรด ตำมะเขาม ตำมะม่วง เป็นต้น ซึ่งจะมีรสชาติที่แตกต่างกันไปในแต่ละประเภท แต่โดยรวมๆ แล้วจะเน้นที่ความมีรสจัดจ้านถึงใจและเน้นที่ความเปรี้ยวนำ

“ส้มตำลาวา” ของชาวอีสานบางครั้งจะใส่ผลมะกอกพื้นบ้าน(เฉพาะฤดูที่มีผลมะกอกพื้นบ้าน) เข้าไปด้วยเพื่อเพิ่มรสชาติ โดยฝานเป็นชิ้นรวมกับส้มตำมะละกอ ช่วยให้รสชาติอร่อยขึ้น ส้มตำลาวาเป็นเมนูอาหารหลักของชาวอีสานรองจากข้าวเหนียว สามารถรับประทานกันได้ทุกวันและทุกเมือง วัฒนธรรมการกินอาหารอย่างหนึ่งของชาวอีสาน คือ หากมือใดมีการทำส้มตำรับประทานก็มักจะเรียกเพื่อนบ้านใกล้เรือนเคียงมาร่วมสังสรรค์รับประทานส้มตำด้วย บางคนถึงกับบอกว่า ทานคนเดียวไม่ควรอยู่ต้องทานหลายๆ คน หรือ

แต่งกันท่าน เรียกว่าสัมติธรรมเพื่อนกีไม่ผิดนัก และตามงานบุญต่างๆของชาวอีสานจะขาด สัมติไม่ได้เลย ถ้าขาดสัมติอาจจะทำให้งานนั้นกร่อยเลยที่เดียว

บางคนครั้งสัมติลาภอร่อยหรือไม่นั้นก็ขึ้นอยู่กับปลาร้าเป็นสำคัญ ถ้าหากปลาร้าอร่อยมี รสชาติดี ก็จะทำให้สัมติลาภครกันนี้มีรสชาติอร่อยไปด้วย ปลาร้าที่ใส่สัมติสามารถใส่ได้ หั้งน้ำและตัวปลาร้า หรือบางคนก็ใส่แต่น้ำปลาร้า ใส่เพื่อพอกให้มีกลิ่นแล้วแต่คนชอบแต่ต้อง ทำให้สุกเสียก่อน ชาวอีสานส่วนใหญ่ยังมีความคิดว่ากินปลาดิบแซ่บกว่าปลาร้า ถูก ดังนั้นชาวบ้านตามชนบทมักจะใช้ปลาดิบเป็นส่วนประกอบในสัมติ ด้วยความคิด เช่นนี้จึงทำให้กล้ายกนิดนึงในปลาดิบแล้วได้พยาธิ(ส่วนใหญ่จะเป็นพยาธิใบไม้ในตับ) แรมเข้า มาอยู่ในตัวด้วย ถึงแม้ว่าการใช้เกลือประมาณวันละ 30 ของน้ำมักปลาในการหมัก ก็เป็น เพียงการช่วยยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อโรคที่ทำให้เกิดอาการอาหารเป็นพิษได้เท่านั้น แต่ยังไม่มีคำยืนยันจากนักวิชาการว่าเกลือสามารถฆ่าพยาธิได้ ดังนั้นควรใช้ปลาร้าที่ต้มสุก แล้วจะปลอดภัยกว่า นอกจากราดใหญ่ยังมีผลการวิจัยของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนิดล ยังพบว่าในปลาดิบมีสารที่ยับยั้งการทำงานของวิตามินบีหนึ่ง ซึ่งการที่จะทำให้สารชนิดนี้ หมดไปได้มีวิธีเดียวเท่านั้น คือ การทำให้สุกโดยใช้ความร้อน ลักษณะการปุ๋ยอาหาร พื้นเมืองอีสาน ตำข้าว เป็นอาหารประเพณีสัมติชนิดหนึ่ง แต่ใส่ส่วนประกอบมากกว่า คือ ใส่ข้นมีน ผักดอง ผัก(เหมือนที่ใส่ข้นมีน) และมะเขือยาว หรือผักอื่นๆตามต้องการลงไป ในต้มะละกอด้วย ผักอื่นๆตามต้องการลงไปในต้มะละกอ

อาหารประเพณีสานในประเทศไทยมีแนวโน้มการเจริญเติบโตสูงขึ้นเรื่อยๆ เพราะ ด้วยสังคมที่เร่งรีบ จึงเกิดธุรกิจ รถเข็นขายอาหารผู้ประกอบอาชีพอิสระ หรือแฟรนไชส์ ที่ดู เมื่อตนว่าจะเป็นอีกหนึ่งทางเลือกในการทำธุรกิจ ที่ได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก หมาย สำหรับตลาดเมืองไทย เพราะความที่เข้าใจว่า มีความเสี่ยงน้อย ได้รับสิทธิ์ในการทำธุรกิจ แบบเดียวกันธุรกิจที่ประสบความสำเร็จที่มีชื่อเสียงหรือติดตลาดอยู่แล้ว เป็นศูนย์สำเร็จ สำหรับการทำธุรกิจเป็นเมืองทางลัดในการทำธุรกิจ ธุรกิจรถเข็นขายอาหารผู้ประกอบ อาชีพอิสระโดยธุรกิจเฉพาะธุรกิจอาหารอีสานได้รับนิยมอย่างมาก หรือเรียกติดปากว่า รถเข แฟรงล้อ เพราะมีค่าใช้จ่ายที่ถูกลงแต่ได้ผลตอบแทนในอัตราที่สูงขึ้นเมื่อเทียบกับเงินลงทุน อีกทั้งมีรูปแบบที่สามารถเคลื่อนย้ายไปตามแหล่งชนได้อย่างสะดวก เพื่อเป็นการเพิ่ม โอกาสในการเข้าถึงผู้บริโภคได้มากขึ้น รถเข็นขายอาหารสำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระ มี อาหารให้เลือกสรรมากมาย ไม่ว่าจะเป็นผลไม้ ขนม ก๋วยเตี๋ยว หรือแม้กระทั่งสัมติ จากการ ค้นคว้าพบว่า ธุรกิจขายสัมติเป็นธุรกิจที่มีการเติบโตอย่างรวดเร็ว ขันเนื่องจากผลพวงจาก

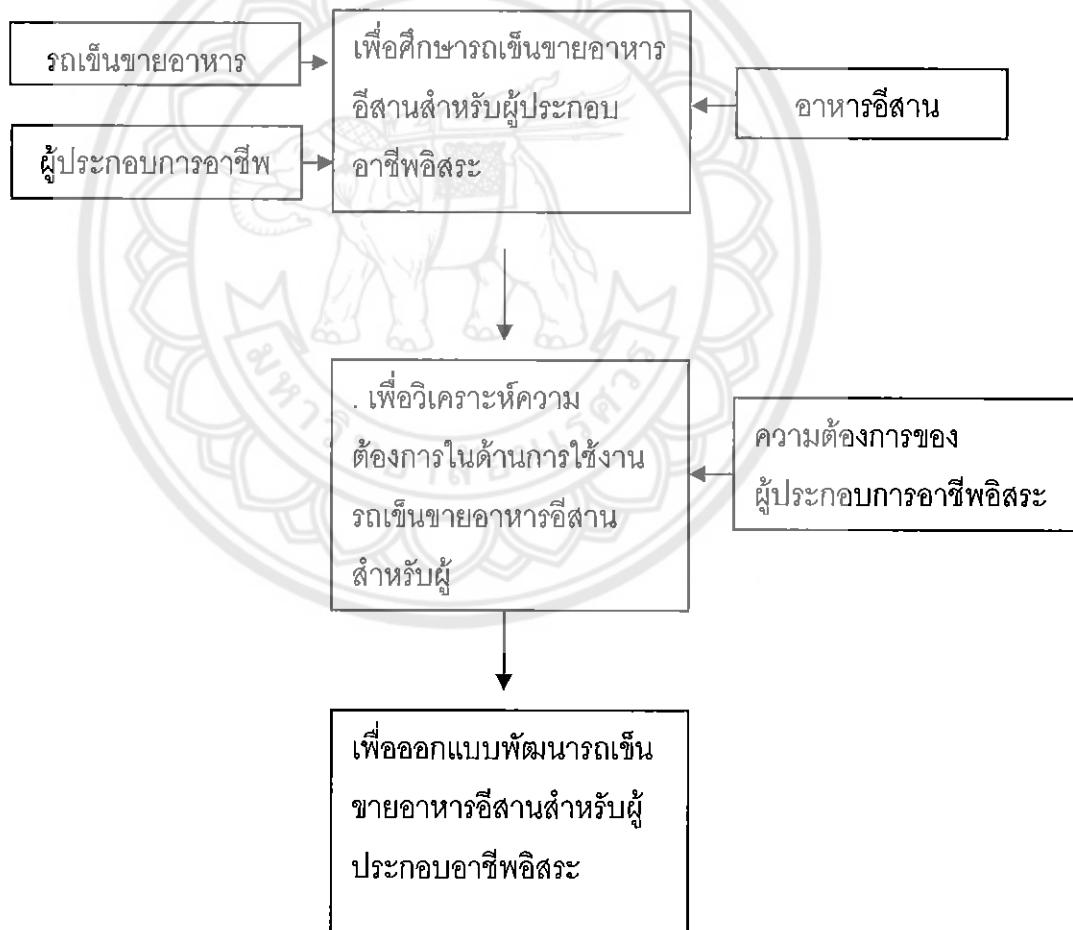
เศรษฐกิจผู้บริโภคหันมาหาสิ่งของราคาถูกลงและทดแทนกันได้ ซึ่งพบได้ตามอาคารสำนักงานทั่วไปหรือแหล่งชุมชน จะมีรถเร่หรือแม่กระหังร้านส้มตำอยู่เป็นจำนวนมาก ไม่ต่ำกว่าสิบร้าน นี่เป็นการถือกำเนิดใหม่ของส้มตำในฐานะอาหารอีสาน ถึงแม้ว่ารถเข็นขายอาหารอีสานจะเพิ่มมากขึ้นมาเพียงใด แต่สิ่งที่ยังขาดอยู่คือภาพลักษณ์ของร้านส้มตำที่จะช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์และชื่อชานมีผลถึงการส่งเสริมถึงการขาย รวมถึงรถเข็นขายอาหารอีสานนั้นมีพื้นที่การใช้สอยที่จำกัด ด้วยความที่รถเข็นเป็นสิ่งที่ง่ายต่อการเคลื่อนการเข็นขายได้ตามต้องการของชอยจึงมีพื้นที่จำกัดเพื่อลดหนักในการเข็นรถเข็นสวนใหญ่จึงมีขนาดเล็ก และส้มตำเองก็จะมีแต่ของสดที่จะใส่ในส้มตำ ซึ่งมีจำนวนมากและไม่สามารถที่เก็บไว้ในตู้แขวนร้านอาหารตามสั่งทั่วๆไป จึงจำเป็นที่ต้องพัฒนารถเข็นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้งานของผู้จำหน่ายอีกทั้งยังช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์ให้มีความน่าเชื่อถือทั้งภาพลักษณ์คุณภาพ รวมถึงด้านสุขลักษณะความสะอาด รูปแบบที่จะเพิ่มการจดจำและแรงจูงในการเลือกซื้อของผู้บริโภคและส่งเสริมและรองรับพฤติกรรมของผู้บริโภคในการซื้อส้มตำ ด้วยพฤติกรรมของผู้บริโภคส่วนใหญ่จะซื้อสำためใส่ถุงเพื่อนำกลับไปปรับประทานในที่พักอาศัย ในส่วนนี้จะมีพฤติกรรมของการเตรียมผักสำหรับส่วนของผู้บริโภคนี้จึงจำเป็นต้องมีการออกแบบพื้นที่สำหรับรองรับพฤติกรรมเหล่านี้ด้วย ดังนั้นการออกแบบรถเข็นขายอาหารอีสานมีความจำเป็นอย่างมาก เพื่อเอื้อประโยชน์ทั้งต่อผู้จำหน่ายและผู้บริโภค จากความเป็นมาของปัญหาดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษากระบวนการผลิต ขั้นตอนการออกแบบการพัฒนาต้นแบบรถเข็นขายอาหารอีสาน ตลอดจนการศึกษาหาแนวทางแก้ไขในการพัฒนาเพื่อให้เหมาะสมแก่การจำหน่ายและกลุ่มผู้บริโภคอีกด้วย

จุดมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาถึงเรื่องขายอาหารอีสานสำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระ
2. เพื่อวิเคราะห์ความต้องการในด้านการใช้งานรถเข็นขายอาหารอีสานสำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระ
3. เพื่อออกแบบพัฒนารถเข็นขายอาหารอีสานสำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระ

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

สร้างสรรค์งานประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมความรู้ความเข้าใจของการพัฒนารถเข็นขายอาหารอีสานผู้ประกอบอาชีพอิสระ



ขอบเขตของงานวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นวิจัยที่มุ่งเน้นการออกแบบการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารอีสานสำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระ กรณีสัมทำ ดังนี้

1 ขอบเขตด้านพื้นที่

2 ขอบเขตด้านการออกแบบและพัฒนา ออกแบบการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารอีสานสำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระ กรณีศึกษาอาหารประเภท สำมทำ มีดังนี้

การออกแบบพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารภาคอีสานสำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระ กรณีศึกษาอาหารประเภทสำมทำ ประกอบด้วย

ตลาดเป็นขายอาหารภาคอีสานสำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระ กรณีศึกษาอาหารภาคอีสานประเภท สำมทำ จำนวน 1 โครงสร้าง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การออกแบบในงานวิจัยนี้ หมายถึง การรวบรวมหรือการจัดต่อองค์ประกอบทั้งที่ เป็น 2 มิติ และ 3 มิติ เข้าด้วยกันอย่างมีหลักเกณฑ์

2. การออกแบบผลิตภัณฑ์อาหารอีสานในงานวิจัยนี้ หมายถึง ยานพาหนะที่ เคลื่อนที่โดยการออกแบบผลักหรือเข็น เป็นเครื่องอำนวยความสะดวกที่ขยายน้ำหนักของ

3. อาหารอีสานในงานวิจัยนี้ หมายถึง ชาวอีสานมัวถือการทำเงินชีวิตที่เรียบง่าย เช่นเดียวกับการทำประทานอาหารอย่างง่าย สำมทำ ชาวอีสานเรียก ทำบักหุ่ง หรือทำสำม สำมทำของชาวอีสานมีความหลากหลายมา

4. ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ คือ อาชีพอิสระ เป็นอาชีพที่สามารถดำเนินการเอง ได้โดยลงทุนน้อย ใช้ความคิด กำลังกายค่อนข้างมาก เน้นการพึ่งตนเอง อาชีพอิสระมี ความหมายคล้ายกับอาชีพส่วนตัว ธุรกิจขนาดย่อม การประกอบการขนาดย่อม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงสภาพทั่วไปของรถเข็นขายอาหารอีสานสำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระ
2. ออกแบบพัฒนาพื้นที่การใช้สอยที่จำกัดและตอบสนองประโยชน์ด้านการใช้สอย
3. ทราบถึงความพึงพอใจต่อภาพลักษณ์ ความนำไปใช้ คุณภาพ และสุขลักษณ์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง การออกแบบบรรเทินข่ายอาหารอีสานสำหรับผู้ประกอบอาชีพ
อิสระ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและค้นคว้าข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวข้องจากเอกสารและงานวิจัยซึ่ง
นำเสนอตามลำดับได้ดังนี้

- 2.1 การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์
- 2.2 หลักการออกแบบรถเข็น
- 2.3 อาหารอีสาน
- 2.4 ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ
- 2.5 ความสัมพันธ์เรื่องสัดส่วนมนุษย์กับการออกแบบ
- 2.6 วัสดุในการผลิตต้นแบบผลิตภัณฑ์
- 2.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาต้นแบบผลิตภัณฑ์
- 2.8 ข้อกำหนดด้านสุขागิบาลอาหาร สำหรับแง่ลอยจำหน่วยอาหาร

2.1 การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์

2.1.1 การออกแบบผลิตภัณฑ์

การออกแบบผลิตภัณฑ์[product design] คือการออกแบบสิ่งของเครื่องใช้ เพื่อ
นำมาใช้สอยในชีวิตประจำวัน โดยเน้นการผลิตจำนวนมาก ในรูปสินค้า เพื่อให้ฝ่าไปยัง
ผู้บริโภค(consumer)ในวงกว้าง โดยที่รูปแบบและคุณภาพของผลิตภัณฑ์จะเป็นปัจจัย
สำคัญ ซึ่งผู้บริโภคให้เกิดความกระหายที่จะจ่ายเงินซื้อผลิตภัณฑ์นั้น การออกแบบ
ผลิตภัณฑ์จึงเกี่ยวข้องกับปัจจัยหลายด้านซึ่งควรจะพิจารณาดัง

1. การออกแบบที่สัมพันธ์กับคุณภาพของผลิตภัณฑ์ การออกแบบผลิตภัณฑ์ ควร
ต้องพิจารณาถึงคุณภาพของผลิตภัณฑ์เป็นประการแรกเพื่อจะได้ออกแบบให้ได้ความคงทน
ถาวรมากน้อย หรือให้เหมาะสมกับการใช้เพียงชั่วคราวของผลิตภัณฑ์นั้น เพราะการ
ออกแบบจะต้องคำนึงถึงวัสดุและเวลาการผลิตไปพร้อมกัน ถ้าออกแบบโดยไม่ได้ศึกษาถึง
คุณภาพตามเป้าหมายของการผลิตแล้ว ก็ไม่สามารถออกแบบที่เหมาะสมได้

2. การออกแบบที่สัมพันธ์กับวัสดุและกระบวนการผลิต การออกแบบที่สัมพันธ์กับวัสดุและกระบวนการผลิต การออกแบบผลิตภัณฑ์โดยตรง ด้วยการผลิตสิ่งของเครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์ กำลังการผลิตเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์จำนวนมาก มีความจำเป็นยิ่ง เครื่องมือที่ใช้ในการผลิต เช่น เครื่องจักรกล หรือเครื่องทุนแรงอื่นๆ ยอมเหมาะสมกับวัสดุอย่างหนึ่ง ทำให้การออกแบบผลิตภัณฑ์ต้องพิจารณาถึงวัสดุและกระบวนการผลิตไปพร้อมกัน

3. การออกแบบที่สัมพันธ์กับความต้องการของผู้บริโภค การออกแบบที่สัมพันธ์กับความต้องการของผู้บริโภค อาจจะพิจารณาได้ 2 แบบความต้องการที่สอดคล้องกับชีวิต ความเป็นอยู่ กับการสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ ความต้องการที่สอดคล้องกับสภาพ ความเป็นอยู่ เป็นความต้องการที่เหมาะสมกับสภาพวัฒนธรรม ศาสนา และการใช้ ผลิตภัณฑ์นั้นๆ ความต้องการของผู้บริโภคยังเกี่ยวข้องกับสภาพเศรษฐกิจโดยตรงอีกด้วย ถ้า สภาพสังคมที่กำลังเศรษฐกิจตกต่ำการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพสูง ราคาสูง สินค้า พื้นเมือง หรือเน้นความงามทางการออกแบบมากจนผลิตภัณฑ์นั้นราคาสูง การออกแบบ เช่นนี้ อาจจะไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคได้

4. การออกแบบที่มีคุณค่าทางความงาม การออกแบบที่มีคุณค่าทางความงาม เพื่อให้ผู้ออกแบบตระหนักถึงความงามที่เด่นชัดร่วมสมัย และมีความคิดสร้างสรรค์แทรกอยู่ ในการออกแบบแต่ละชิ้น ความประณีตบ่งชัดในการออกแบบหรือในผลิตภัณฑ์เป็นคุณค่า ส่วนหนึ่งของความงามอีกด้วย

2.1.2 การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่

วัฏจักรชีวิตผลิตภัณฑ์ (เมื่อผลิตภัณฑ์ถูกนำออกสู่ตลาด แสดงถึงการเริ่มต้นของ วงจรชีวิตผลิตภัณฑ์ ระยะเวลาที่ผ่านไปจะมียอดขายเพิ่มขึ้นมากขึ้น น้อยลง เป็นการ แสดงถึงการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์นั้น หากผลิตภัณฑ์ได้รับการยอมรับจากตลาดเป็น อย่างดียอดขายจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เมื่อผู้ซื้อไม่ต้องการผลิตภัณฑ์นั้น ยอดขายจะตกต่ำลง ในที่สุดผลิตภัณฑ์นั้นก็จะหายไปจากตลาด แต่จะมีผลิตภัณฑ์ใหม่เข้ามาสู่ตลาดแทน ผลิตภัณฑ์เก่าที่ล้าสมัยซึ่งผู้ต้องการซื้ออีกต่อไป ผลิตภัณฑ์ใหม่ส่วนหนึ่งอาจได้รับการ ต้อนรับจากตลาด แต่ผลิตภัณฑ์อีกหลายชนิดไม่สามารถเข้าสู่ตลาดจนถูกค้ายอมรับได้ ดัง นั้นระยะเวลาที่ผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดจะอยู่ในตลาดจึงไม่เท่ากัน เป็นการแสดงให้เห็นว่า ชีวิตที่สั้นหรือยาวของผลิตภัณฑ์ซึ่งคล้ายกับวงจรชีวิตของคนเรา และจะเกิดวงจรชีวิตใหม่ เข้ามาแทนที่วงจรเดิมอย่างนี้ตลอดไปเรื่อยๆ วงจรใหม่ที่เกิดขึ้นอาจมาจากผลิตภัณฑ์ ใหม่มีเทคโนโลยีสูงกว่า มีประสิทธิภาพดีกว่า หรือตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่

เปลี่ยนแปลงไป ความหมายและความสำคัญ หมายถึง การเติบโตของยอดขายผลิตภัณฑ์ ชนิดใดชนิดหนึ่งเมื่อเวลาผ่านไป ซึ่งจะมีลักษณะเป็นวงจรเล่าเรื่อไปเรื่อย ๆ การศึกษา รายละเอียดของ วัสดุการชีวิตผลิตภัณฑ์จะมีประโยชน์ต่อนักการตลาดและนักธุรกิจ การเรียนรู้ความต้องการของลูกค้าหรือผู้ซื้อที่มีต่อผลิตภัณฑ์ จากการวิเคราะห์ลักษณะต่างๆ ที่เกิดขึ้นในแต่ละขั้นตอนของวัสดุการชีวิตผลิตภัณฑ์ ช่วยให้สามารถวางแผนการตลาด กำหนดกลยุทธ์ทางการตลาด กำหนดส่วนประสมการตลาด ได้ถูกต้องและเหมาะสม

การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่

ผลิตภัณฑ์ใหม่ในทางการตลาดประกอบด้วย ผลิตภัณฑ์ที่ไม่เคยมีในตลาด เรียกว่า นวัตกรรม (Innovation) ผลิตภัณฑ์ที่ปรับปรุงใหม่ และผลิตภัณฑ์ที่ผู้ผลิตทำขึ้นมาลักษณะเหมือนผลิตภัณฑ์ของคู่แข่งขันที่มีจำหน่ายในตลาดแล้ว ดังนั้นที่มาของผลิตภัณฑ์ใหม่น่าจะเกิดจากการต้องการเป็นผู้นำเบิก ในการตลาดของธุรกิจ ความต้องการปรับปรุงสินค้าให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดที่เปลี่ยนแปลงไป และความต้องการมีสินค้าจำหน่ายครอบคลุมทุกชนิด เพื่อให้สามารถต่อสู้กับคู่แข่งขันได้

ขั้นตอนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่กระบวนการในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่แบ่งออกได้เป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. การสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ใหม่
2. การกลั่นกรองความคิด
3. การวิเคราะห์เชิงธุรกิจ
4. การพัฒนาผลิตภัณฑ์
5. การทดสอบตลาด
6. การวางแผนสินค้า

การสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ใหม่

การพัฒนาสินค้าใหม่ขึ้นได้จะเริ่มต้นจากความคิดโดยต้องสำรวจความคิดใหม่ๆ เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์มาให้ได้มากที่สุด การได้มาซึ่งความคิดใหม่ ๆ ไม่จำเป็นต้องจัดทำอย่างมีระเบียบแบบแผนหรือเป็นทางการเสมอไป ก็ได้ หากความคิดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ใหม่สามารถเสาะหาจากแหล่งต่าง ๆ ดังนี้

- ลูกค้าถือเป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญที่สุด เนื่องจากความต้องการของลูกค้าจะถูกแปลงสภาพมาเป็นผลิตภัณฑ์ นอกจากนี้คำติชม ข้อเสนอแนะของลูกค้าล้วนแต่เป็นแหล่งข้อมูลที่มีความน่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง

- สมาชิกในช่องทางการจำหน่าย ร้านค้าต่าง ๆ ที่จัดจำหน่ายสินค้าให้แก่ผู้ผลิตถือเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดความต้องการของลูกค้ามาสู่ผู้ผลิตสินค้า โดยปกติผู้บริโภคจะระบายนความรู้สึก ปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการใช้ผลิตภัณฑ์ตลอดจนข้อเสนอแนะใด ๆ ให้กับผู้จัดจำหน่าย ดังนั้น ร้านค้าหรือตัวแทนคนกลาง จะเป็นแหล่งสะสมข้อมูลจากลูกค้าได้เป็นอย่างดี

- คู่แข่งขัน เมื่อคู่แข่งขันนำผลิตภัณฑ์ออกสู่ตลาด ແتبังเรียบสินค้ามีข้อบกพร่อง ไม่ประสบความสำเร็จ ผู้ผลิตสามารถนำข้อผิดพลาดดังกล่าวมาใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ของตนได้

- แหล่งความคิดภายในกิจการ กิจการธุรกิจที่ให้ความสำคัญกับการแสดงความคิดเห็นของพนักงาน การเปิดโอกาสให้พนักงานในระดับต่าง ๆ ได้แสดงเสนอความคิดใหม่ ๆ อาจจะได้ข้อมูลต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสินค้าใหม่ โรงงานผลิตได้ความคิดจากเจ้าหน้าที่หรือพนักงานในโรงงานเป็นส่วนใหญ่ ในการตัดแปลงคิดค้นทดลองจากการประจําที่แต่ละคนปฏิบัติอยู่

- แหล่งความคิดอื่น ๆ เช่น งานวิจัย บทความ ของนักวิชาการ ของสถาบันศึกษา สามารถเป็นแหล่งความคิดแก่ผู้ผลิตในการผลิตสินค้าใหม่ สมาคมการค้าก็สามารถเป็นแหล่งที่จะให้แนวความคิดได้เช่นกัน

การกลั่นกรองแนวความคิด

ความคิดที่ร่วม逝世จากหลากหลายแหล่งต่างๆ จะต้องนำมากลั่นกรองให้รอบคอบโดยการกลั่นกรองให้เหลือเฉพาะแนวคิดที่มีความเป็นไปได้ คัดเลือกเฉพาะความคิดที่จะมีโอกาสประสบความสำเร็จ ปัจจัยที่จะนำมาประกอบการกลั่นกรองความคิด ได้แก่

- ภาพลักษณ์ของกิจการ ความคิดใหม่ที่จะนำไปพัฒนาผลิตภัณฑ์จะต้องไม่ทำลายภาพลักษณ์ที่ดีของกิจการ เช่น หากบริษัทพยายามรักษาภาพลักษณ์ในการเป็นผู้ผลิตที่ใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อม ดังนั้นแนวความคิดที่ผ่านเข้ามายังจะต้องมีความสอดคล้องกับภาพลักษณ์ที่บริษัทพยายามสร้างขึ้นมา

- วัตถุประสงค์และนโยบายของกิจการ แต่ละกิจการจะมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานธุรกิจที่ตั้งไว้ล่วงหน้า ผู้บริหารจะมีการกำหนดนโยบายไว้เป็นแนวทาง

**ปฏิบัติ ดังนี้ การคัดเลือกความคิดจะต้องพิจารณาความเหมาะสมไม่ขัดกับเป้าหมาย
วัตถุประสงค์และนโยบายของกิจการแนวความคิดนั้น จึงจะสามารถนำไปปฏิบัติได้**

- ความพร้อมของทรัพยากร ความคิดในการผลิตสินค้าใหม่ย่อมนำไปสู่การลงทุนใหม่ ภาระทางการเงิน อุปกรณ์และแรงงาน ดังนั้นจะต้องพิจารณาแต่ละความคิดว่าต้องใช้ทรัพยากรต่าง ๆ เหล่านี้อย่างไร บริมาณเท่าไหร่ กิจการมีอุปกรณ์อยู่พร้อม มีแรงงานเหลือ มีผู้ชำนาญการผลิตหรือสามารถจัดหาได้ มีเงินทุนเพียงพอ แก่การลงทุนใหม่หรือจัดหาได้อย่างไร หากกิจการไม่พร้อมในทรัพยากรต่าง ๆ แม้ความคิดจะดี แต่โอกาสในการพัฒนาจะยากขึ้น

- ระดับความใหม่ของความคิด ความคิดที่ก้าวหน้าทันสมัยมากเกินไปอาจจะใช้ไม่ได้ ผู้บริโภคโดยทั่ว ๆ ไป จะยอมรับสิ่งใหม่ที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงแบบหน้ามือเป็นหลังมือ ผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีความคล้ายคลึงหรือสัมพันธ์กับผลิตภัณฑ์เดิมอัตราการยอมรับจะสูงกว่า ผลิตภัณฑ์ที่ไม่คุ้นเคย ดังนั้น ผู้ผลิตคำนึงถึงถึงระดับความใหม่ที่ตลาดเป้าหมายจะยอมรับได้

การวิเคราะห์เชิงธุรกิจ

การกลั่นกรองความคิดเป็นการพิจารณาความเหมาะสม ในการนำความคิดไปปฏิบัติ โดยพิจารณาจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกกิจการ ขั้นตอนต่อมา คือ การนำความคิดที่ผ่านการกลั่นกรองมาพิจารณาความเป็นไปได้ในการผลิตออกจำหน่าย ด้วยการวิเคราะห์ถึงอุปสงค์ในตลาด ต้นทุนสินค้าที่จะผลิต และผลกระทบที่จะได้รับอุปสงค์ในตลาดที่มีน้อยเกินไปย่อมไม่คุ้มกับการลงทุน และอาจทำให้ต้นทุนการผลิตสูงมาก ซึ่งจะกระทบต่อราคาจำหน่ายที่สูงเกินกว่าผู้ซื้อจะยอมรับได้ หากเป็นเช่นนี้ ความคิดที่ผ่านการกลั่นกรองมาจากขั้นที่ 2 จะถูกปฏิเสธในขั้นตอนการวิเคราะห์เชิงธุรกิจอย่างไรก็ตาม เมื่อผ่านขั้นนี้ไปจะคงเหลือเฉพาะแนวความคิดที่ทำให้บริษัทมีกำไรจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์

การพัฒนาด้านผลิตภัณฑ์

เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญ เนื่องจากมีการเปลี่ยนความคิดให้เป็นตัวผลิตภัณฑ์ที่มีตัวตน ขั้นตอนการพัฒนาด้านผลิตภัณฑ์จะเกี่ยวข้องกับการหากรอบธุรกิจการผลิตการเลือกวัตถุดิบ ส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ สรุตรในการผลิต วิธีการผลิตให้ได้คุณภาพ ประสิทธิภาพ รูปแบบ สีสันขนาดต่าง ๆ ตามความต้องการของตลาด หลายต่อหลายครั้งที่ความคิดที่ผ่านการกลั่นกรองไม่สามารถผลิตเป็นสินค้ามีตัวตนได้ เนื่องจากต้องใช้ต้นทุนสูง มากจนไม่คุ้ม หรือต้องใช้เวลาในการผลิตนานเกินไปไม่ทันกับความต้องการของตลาดดังนั้น

เมื่อแนวคิดฝ่านั้นตอนนี้ไปย่อมหมายถึงกิจการมีผลิตภัณฑ์ใหม่อยู่ในมือเพื่อรอการจัดจำหน่าย เพียงแต่ปริมาณสินค้าที่ผลิตขึ้นมาอย่างคงมีจำนวนน้อย เนื่องจากยังไม่มีความมั่นใจต่อการตอบรับของตลาดมากนัก

การทดสอบตลาด

เมื่อผลิตภัณฑ์ถูกผลิตขึ้นมาเพื่อกำหนดขาย ผู้ผลิตอาจจะตัดสินใจนำสินค้าเข้าสู่ตลาดเลยก็ได้ หากมีความมั่นใจว่าจะเป็นที่ยอมรับของลูกค้าอย่างแน่นอน ซึ่งย่อมมีความเสี่ยงอยู่บ้าง หากผู้ผลิตต้องการลดความเสี่ยงจากการไม่แน่นอนของลูกค้า สามารถทำได้ด้วยการทดสอบตลาด โดยการทดลองนำผลิตภัณฑ์จำนวนน้อยๆ ไปวางจำหน่ายในตลาดเล็กๆ เพื่อดูปฏิกิริยาการตอบรับของลูกค้า หากผลการทดสอบพบว่า ลูกค้าตอบรับเป็นอย่างดี จึงค่อยตัดสินใจผลิตจำนวนมาก เพื่อวางแผนขาย แต่ถ้าลูกค้ามีข้อตำหนินิบาก ประการ ให้ปรับปรุงหรือแก้ไขข้อตำหนินี้ แล้วจึงวางจำหน่ายอย่างกว้างขวาง ถ้าลูกค้าไม่ยอมรับหรือปฏิเสธสินค้าอย่างสิ้นเชิง บริษัทอาจจะต้องยุติในการทำตลาด ทั้งนี้ เพราะจะไม่คุ้มกับการลงทุนการทดสอบตลาดจะเกิดประโยชน์กับผู้ผลิตในเรื่องของการลดความเสี่ยงอย่างไรก็ตามอาจจะเกิดผลเสียคือ คู่แข่งขันจะล่วงรู้ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ใหม่ที่กิจการกำลังทดสอบตลาด ซึ่งหากคู่แข่งขันมีความไวต่อการผลิตเพื่อกำหนดขาย จะสามารถแก้ไขข้อบกพร่องแล้วชิงการวางจำหน่ายตัดหน้า จะเกิดผลเสียต่อกิจการที่ทำการทดสอบตลาดได้ดังนั้นการทดสอบตลาดจึงเป็นควบคุมที่ผู้ผลิตจะต้องชั่นหนักถึงส่วนได้และส่วนเสียที่จะเกิดขึ้นก่อนที่จะมีการทดสอบตลาด หรือหาวิธีการทดสอบตลาดที่มีความปลอดภัยจากการช่วงชิงของคู่แข่งขันก็ได้ การวางตลาดสินค้าการนำสินค้าเข้าสู่ตลาดอย่างแท้จริง จะต้องพิจารณาปัจจัยดังต่อไปนี้

- ความต้องการเงินทุนจำนวนมากเพื่อจัดให้มีคุปกรณ์และสิ่งก่อสร้างต่างๆ ที่จะใช้ในการผลิต

- วิธีการที่จะจัดหาอุปกรณ์ในการผลิต ตัวอาคารโรงงานต่างๆ จำเป็นต้องใช้แนวทางที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

- กำลังการผลิต จะต้องพิจารณากำลังการผลิตในปัจจุบันและการขยายต่อไปในอนาคต

- จังหวะเวลาที่จะนำผลิตภัณฑ์ใหม่ออกวางตลาด การเลือกเวลาหรือโอกาสที่เหมาะสม จะส่งผลต่อกำลังการซื้อขายของผู้ผลิตภัณฑ์ เช่น ผลิตภัณฑ์เก่าล้าสมัยไม่เป็นที่นิยม

แล้ว การปล่อยผลิตภัณฑ์ใหม่ออกสู่ตลาดจะเป็นการแจ้งเกิดของผลิตภัณฑ์ใหม่ หรือนำออกจำหน่ายในฤดูกาลการใช้ผลิตภัณฑ์สินค้านั้น จะทำให้โอกาสที่จะจำหน่ายได้มีสูงขึ้น

- ลูกค้ากลุ่มเป้าหมายในการวางแผนตลาดครั้งแรก กิจการอาจมีลูกค้ากลุ่มเป้าหมายอยู่หลายกลุ่ม แต่ลูกค้ากลุ่มเป้าหมายกลุ่มแรกที่กิจการหวังไว้ในการเปิดตลาดจำเป็นต้องมีศักยภาพ มีความไวต่อการซื้อสินค้าใหม่ หากกำหนดกลุ่มเป้าหมายผิดพลาด โอกาสในการประสบความสำเร็จจะลดลงทันที ผู้บริหารต้องตัดสินใจที่จะเลือกกลุ่มลูกค้าเป้าหมายที่จะช่วยให้ได้ยอดขายในช่วงแรกที่ เพื่อสร้างความมั่นใจแก่ ร้านค้า ตัวแทนจำหน่าย พนักงาน ขาย ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่นๆ เช่น ผู้ถือหุ้น เป็นต้น

- ขอบเขตของตลาดที่จะวางแผนตลาดครั้งแรก เป็นการกำหนดขอบเขตการกระจายตามสภาพภูมิศาสตร์จะวางแผนค้าออกสู่ตลาดพร้อมกันทั่วประเทศหรือเลือกเพียงบางพื้นที่ ทั้งนี้ ต้องพิจารณาถึงข้อจำกัดในด้านกำลังการผลิต กำลังคน กำลังเงินทุน นอกจากนั้นการกำหนดเขตที่จะวางแผนด้วยต้องสอดคล้องกับลูกค้าเป้าหมายกลุ่มแรกที่ก่อการต้องการจำหน่ายด้วย

2.2 หลักการออกแบบของรถเข็นขายอาหาร

หลักการของรถเข็นขายอาหาร

การขนส่งสินค้าด้วยรถพ่วง และรถกึ่งพ่วง จัดว่าเป็นวิธีการขนส่งที่ประหยัดและรวดเร็วที่สุดในการขนย้ายสินค้าจากแหล่งผลิตไปยังจุดจัดจำหน่าย จึงทำให้เป็นที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายมากขึ้นทั้งในประเทศไทยและประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก อุปกรณ์ต่อพ่วงเป็นอุปกรณ์สำคัญที่จะทำให้การลากจูงรถพ่วงหรือรถกึ่งพ่วงเป็นไปโดยปลอดภัย ดังนั้น อุปกรณ์ตั้งกล่องจึงจำเป็นที่จะต้องมีความแข็งแรงทนทานสามารถรับแรงกระแทกที่เกิดขึ้นที่อุปกรณ์ในลักษณะต่าง ๆ ของการใช้งานและในสภาพถนนต่าง ๆ ตามสภาพภูมิประเทศได้ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนนทั้งผู้ขับรถพ่วงลากของและผู้ร่วมใช้เส้นทาง ปัจจุบันอุปกรณ์ต่อพ่วงที่ใช้กันอยู่ในประเทศไทยมีทั้งที่นาเข้ามาจากการต่างประเทศและผลิตขึ้นเองในประเทศไทย ซึ่งข้างอิงตามมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากลโดยมีมาตรฐาน ECE, ISO, DIN และ JIS แต่ทั้งนี้ยังไม่ได้มีการตรวจสอบอย่างแน่นอนว่าอุปกรณ์ที่ข้างอิง มาตรฐานต่าง ๆ นั้น จะเป็นอุปกรณ์ที่ผลิตตามมาตรฐานที่ข้างอิงทั้งหมดหรือไม่ นอกจากนี้ การนาอุปกรณ์ต่อพ่วงไปติดตั้งเข้ากับตัวรถที่ใช้ลากจูงยังมีผลต่อความแข็งแรงและความปลอดภัยในการใช้งานด้วยโครงการศึกษาเพื่อจัดทำมาตรฐานและข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาอุปกรณ์ต่อพ่วงของรถพ่วงและรถกึ่งพ่วง มีวัตถุประสงค์ที่จะจัดทำมาตรฐานอุปกรณ์ต่อพ่วง

ที่เหมาะสมกับประเทศไทย โดยอิงมาตรฐานสากลต่าง ๆ ที่มีอยู่ เช่น ECE, DIN และ JIS เพื่อให้อุปกรณ์ที่นำมาใช้ในรถพ่วงและรถเก๋งพ่วงมีคุณภาพ มีความปลอดภัยในการใช้งาน และอยู่ในวิสัยที่ผู้ผลิตในประเทศไทยสามารถที่จะพัฒนาอุปกรณ์ดังกล่าวให้เป็นไปตาม มาตรฐานที่กำหนดได้ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความสมดุลที่ผลอย่างต่อเนื่อง ยั่งยืน แก่ผู้ผลิต อุปกรณ์ต่อพ่วง และผู้ผลิตรถพ่วงหรือรถเก๋งพ่วง และทำให้ราพ่วงและรถเก๋งพ่วงที่ใช้ในการ ขนส่งมีความแข็งแรง ทนทาน และมีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะช่วยลดจำนวนอุบัติเหตุ และความรุนแรงของอุบัติเหตุลงได้ ผู้ประกอบการขนส่งและประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนนจะมี ความปลอดภัยเพิ่มขึ้น สภาพชีวิตและสังคมของคนไทยในประเทศไทยจะมีความสุขมากขึ้น อุปกรณ์ต่อพ่วงที่จะทำการศึกษาในโครงการนี้

2.2.1 รถเข็นการออกแบบเพื่อตอบโจทย์เศรษฐกิจ-สังคม-สิ่งแวดล้อม

ถ้าจะให้ออกแบบรถเข็นข้างถนนเสียใหม่โดยมีการเพิ่มฟังก์ชัน ความงาม ความ สะอาด ความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ฯลฯ เนื่องจากรถเข็นที่ใช้งานกันอยู่ทุกวันนี้มันก็ถูก ตัวอยู่แล้ว อีกทั้งยังฟังคูไม่คุ้มค่าทั้งด้านเงินทุนและเวลา แต่เมื่อพิจารณา nuances ค่าการบริโภค อาหารจากผู้ค้าขายประเภทหาบเร่แผงลอย (รวมถึงอาหารจากรถเข็น) เฉพาะในเขต กทม. เทพมหานครที่มีมูลค่าถึงวันละ 150 ล้านบาท หรือ 54,750 ล้านบาทต่อปีแล้วนั้น บางที่ ตัวเลขหลักนี้อาจทำให้นักออกแบบหลายคนเปลี่ยนใจแม้ว่ารถเข็นที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันจะ เป็นที่พึงพอใจของพ่อค้าแม่ขายโดยรวม แต่จากการสำรวจของเอบีเพลที่สอบถามผู้ใช้ รถเข็นขายอาหารในเขต กทม. พ布ว่า หากเป็นไปได้ บรรดาพ่อค้าแม่ขายต่างก็ต้องการให้ ร้านอาหารเคลื่อนที่ของตนสามารถบรรจุและเก็บของได้มากขึ้น อย่างให้ตัวรถมีน้ำหนักเบา กว่าเดิม สามารถกันเดดกันฝนได้ดีขึ้น รวมทั้งมีระบบการเก็บล้างภาชนะที่มีประสิทธิภาพ กว่าทุกวันนี้ในต่างประเทศนั้น รถเข็นได้มีพัฒนาการออกไปในรูปแบบต่างๆ กัน โดยมักเพิ่ม ฟังก์ชันที่ตอบโจทย์ด้านสิ่งแวดล้อมและการใช้งานที่ยั่งยืนขึ้นเข้าไป ตัวอย่างนี้เคยถูกจัด แสดงในนิทรรศการ City Eco Lab ณ เมือง Saint-Etienne ประเทศฝรั่งเศส ริมจาก “3S”รถเข็นติดเครื่องเสียงที่ใช้พลังงานจากแสงอาทิตย์ โดยมีแบตเตอรี่เซลหรือแบตเตอรี่ที่ ชาวร์จไฟจากพลังงานแสงอาทิตย์เป็นแหล่งกำเนิดพลังงาน รถเข็นติดเครื่องเสียงนี้มี ประโยชน์อย่างมากกับงานอีเว้นท์ต่างๆ โดยผู้ใช้สามารถปรับเปลี่ยนตัวเครื่องเสียงได้ตาม ความต้องการหากเมืองไทยมีผู้คิดประดิษฐ์รถเข็นพลังแสงอาทิตย์ขึ้นแทนการใช้เตาแก๊ส เช่นว่าในระยะยาว คงจะช่วยลดต้นทุนการประกอบอาหารของพ่อค้าแม่ขายได้มาก รวมทั้ง ยังเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอีกด้วย พาหนะคันต่อมาคือ “La poste” รถไปรษณีย์ 4 ล้อรุ่นนี้

ทำงานส่งไปรษณีย์กัมพูชในประเทศฝรั่งเศสกว่า 3 หมื่นล้านชิ้นต่อปี สามารถลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ได้รากว่า 6,000 ตัน ด้วยการออกแบบที่เลือกต่อการลัดเลาะในตราภาระอย่าง ทำให้ La Poste เนมาสนใจกับการใช้งานภายในเมือง สามารถรับน้ำหนักได้ 150 กิโลกรัม (คิดเป็นน้ำหนักจดหมาย 45 กิโลกรัม) และช่วยทุนแรงในการถือได้ถึง 70% หากภาครัฐต่อคืนไม่สูงจนเกินไป ดูแล้วน่าจะมีศักยภาพเข้ามาแทนที่รถมอเตอร์ไซด์ขายกับข้าว ผลไม้ เช่น ละข่องปิงหอดในเมืองไทยได้บ้างเหมือนกันสุดท้ายเป็นรถจักรยานแบบต่างๆ ที่มาพร้อมกับถังเก็บของขนาดใหญ่ ออกแบบมาเพื่อให้จุของได้จำนวนมาก ดูดีไซน์แล้วอาจไม่ต่างจากรถจักรยานข่ายของไทยเรามากนัก แต่ไอเดียการติดตั้งถังเก็บของขนาดใหญ่พกนี้ก็อาจจะเป็นประโยชน์ต่อพ่อค้าแม่ขายได้ไม่น้อยในเมืองไทยเองนั้น รถเข็นก็มีวิวัฒนาการก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องเช่นกัน โดยราชปี พ.ศ. 2547 ได้มีการประดิษฐ์รถเข็นที่มีล้อต่างระดับกัน เพื่อตอบสนองการใช้งานบนผิวน้ำที่ลาดชันหรือไม่เรียบเสมอกัน สามารถแก้ไขปัญหาเรื่องการหลบ-กระชอก ของอาหารที่วางบนรถเข็นได้ คุณสมภพ ผู้ประดิษฐ์ได้นำไปจดสิทธิบัตรเรียบร้อยแล้ว

2.3 อาหารอีสาน

อาหารอีสานคืออาหารการกินของคนอีสาน หลายคนคงรู้จักคุ้นเคยและได้ลิ้มชิมรส กันมาบ้างแล้ว ชาวอีสานมีวิถีการดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย เช่นเดียวกับการที่รับประทานอาหารอย่างง่ายๆ มักจะรับประทานได้ทุกอย่าง เพื่อการดำรงชีวิตอยู่ให้สดคล่องกับธรรมชาติของภาคอีสาน ชาวอีสานจึงรู้จักแสวงหาสิ่งต่างๆ ที่สามารถรับประทานได้ในท้องถิ่น มาดัดแปลงเป็นอาหารรับประทาน อาหารอีสานเป็นอาหารที่มีความแตกต่างจากอาหารของภาคอื่นๆ และเข้ากับวิถีการดำเนินชีวิตที่เรียบง่ายของชาวอีสาน อาหารของชาวอีสานในแต่ละเมืองจะเป็นอาหารง่ายๆ เช่น 2-3 งาน ซึ่งทุกเมืองต้องมีผักเป็นส่วนประกอบหลักพวกเนื้อส่วนใหญ่จะเป็นเนื้อปลาหรือเนื้อวัวเนื้อควาย ความพึงพอใจในรสชาติอาหารของชาวอีสานนั้นไม่มีตายตัวแต่ความชอบของบุคคล แต่อาหารพื้นบ้านอีสานส่วนใหญ่แล้วจะอกรสชาติไปทางเผ็ด เค็ม และเปรี้ยว เครื่องปรุงอาหารอีสานที่สำคัญและแบบขาดไม่ได้เลย คือ ปลาร้า ซึ่งที่เกิดจากภูมิปัญญาด้านการถนอมอาหารของบรรพบุรุษของชาวอีสาน ถ้าจะกล่าวว่าชาวอีสานทุกคนเรื่องต้องมีปลาร้าไว้ประจำครัวก็คงไม่ผิดนัก ปลาร้าใช้เป็นส่วนประกอบหลักของอาหารได้ทุกประเภท เมื่อกันที่ชาวไทยภาคกลางใช้น้ำปลา

อาหารปูงอาหารพื้นเมืองอีสาน

ลาบ เป็นอาหารประเภทยำที่มีเนื้อมาสับละเอียดหรือหั่นเป็นชิ้นเล็กๆ บางๆ ปูงรส ด้วยน้ำปลาร้า พริก ข้าวค้า ต้นหอม ผักซี รับประทานกับ ผักพื้นเมือง นิยมใช้กับเนื้อปลา หมูวัวควายและไก่

ก้อย เป็นอาหารประเภทยำที่จะนำเนื้อย่างมาหั่นเป็นชิ้นๆ ผสมกับผักพื้นเมืองนิยมใช้กับเนื้อปลาหมูวัวควายและไก่ ทานกับผักสดนานาชนิด

สา เป็นอาหารประเภทยำ ที่นำหั่นหมู เนื้อหมูย่างสับมาผสมกับหัวปลี ฉุนเผ็ด

แซ หรือ แซ่ เป็นอาหารประเภทยำที่นำเนื้อสต๊ามาปูงนิยมใช้กับเนื้อวัวและหมู คล้ายๆ ลาบแต่มักใส่เลือดสต๊าด้วย กินกับผักสดตามชอบ คนโบราณนิยมกิน เพราะเชื่อว่าเป็นยาชูกำลัง ปัจจุบันได้รับความนิยมเฉพาะในชนบทที่ห่างไกล

อ้อม เป็นอาหารประเภทแกงแต่มีน้ำน้อยมีผัก พื้นเมืองหลายชนิดนิยมใช้กับเนื้อไก่และปลาหรือเนื้อกบเนื้อเขี้ยดหรือเนื้อสัตว์อื่นๆ แต่เน้นที่ปริมาณผัก

อ้อ ลักษณะคล้ายอ้อมแต่ไม่ใส่ผัก(ใส่เพียงต้นหอม ใบมะกรุด ตะไคร้ ใบแมงลัก) นิยมใช้ปลาตัวเล็ก ถุง หรือไข่เม็ดแดงปูง ใส่น้ำพรอให้อาหารสุก

อ้อ ลักษณะคล้ายอ้อมแต่ไม่ใส่ผัก(ใส่เพียงต้นหอม ใบมะกรุด ตะไคร้ ใบแมงลัก) นิยมใช้ปลาตัวเล็ก ถุง หรือไข่เม็ดแดงปูง ใส่น้ำพรอให้อาหารสุก

คุ้ คล้ายหมกแต่ไม่ใช่ใบตอง นิยมใช้กับเนื้อปลาโดยเฉพาะปลาตัวเล็กๆ กับพวกลูกอ้อดกบ

หม่า คือ ไส้กรอกเนื้อวัวผสมตับ ตะไคร้และเครื่องเทศอื่นๆ

หม่าขี้ปลา มีลักษณะคล้ายปลาร้าชนิดหนึ่งรสดชาติค่อนข้างเปรี้ยว หมักกับข้าวเหนียว

เจ่า คือ น้ำพริกของชาวอีสานนิยมใส่ปลาร้าสับหรือน้ำปลาร้า บางครั้งใส่มากอกพื้นบ้านก็เป็นเจ้มากอก รับประทานกับผักสด ลาบ หรือนึ่ง เป็นอาหารที่นิยมรับประทานกันทุกบ้านในภาคอีสาน เพราะมีขั้นตอนการทำที่ไม่ยุ่งยาก

ตำข้าว เป็นอาหารประเภทส้มตำชนิดหนึ่ง แต่ใส่สวนประกอบมากกว่า คือ ใส่ขันมีน ผัดดอง ผัก(เหมือนที่ใส่ขันมีน) และมะเขือลาย หรือผักอื่นๆ ตามต้องการลงไปในตำมະละกอตัวย ผัก

“ส้มตำ” เป็นอาหารยอดนิยมของคนไทย(อาจจะรวมถึงชาติศิกิมกามาย ที่รู้จักประเทศไทยจากส้มตำ) ในทุกๆ ภาคในปัจจุบันโดยเฉพาะคนอีสานพบได้ทุกสถานที่ โดยเฉพาะตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ เช่น ทะเล ภูเขา น้ำตก ฯลฯ จะพบอาหารนี้ได้ทุกชุมชน ทุกมุม ซึ่งหารับประทานได้

ง่ายตามสถานที่ทั่วไป แม้แต่ตามซอกซอย ตามภัตตาคารหรือตามห้างต่างๆ เรียกว่า ส้มตำเป็นอาหารจานโปรดของทุกคนเลยก็ได้ ทำเอาพ่อค้าแม่ขายօอาชีพนี้รายไปตามๆ กัน ส้มตำมีหลายประเภท ได้แก่ ส้มตำไทย, ส้มตำไทยไส้ปู, ส้มตำไส้ปลาร้า, ส้มตำลาวาไส์มะกอก ส้มตำมัก รับประทานกับข้าวเหนียว และแกะล้มกับผักชนิดต่างๆ และที่ขาดไม่ค่อยได้เลยคือไก่ย่าง ซึ่งจะพบว่าร้านส้มตำเกือบทุกร้านจะต้องขายได้ย่างควบคู่กันไปด้วย

“ส้มตำ” เป็นภาษากลางที่ใช้เรียกกันทั่วไป ชาวอีสานเรียก ตำบักหุ่ง หรือตำส้ม ส้มตำของชาวอีสานมีความหลากหลายมาก พืชผัก ผลไม้ ชนิดต่างๆ ก็สามารถนำมาดำรับประทานได้ทั้งสิ้น เช่น ตำมะละกอ ตำถั่วฝักยาว ตำกล้วยดิบ ตำหัวปลี ตำมะยม ตำลูกยอ ตำแตง ตำสับปะรด ตำมะงาม ตำมะม่วง เป็นต้น ซึ่งจะมีสชาติที่แตกต่างกันไปในแต่ละประเภท แต่โดยรวมๆ แล้วจะเน้นที่ความมีรสจัดจ้านถึงใจและเน้นที่ความเปรี้ยวนำ

ล้มตำลาวา ของชาวอีสานบางครั้งจะใส่ผลมะกอกพื้นบ้าน(เฉพาะฤดูที่มีผลมะกอกพื้นบ้าน) เข้าไปด้วยเพื่อเพิ่มรสชาติ โดยฝานเป็นชิ้นรวมกับส้มตำมะละกอ ช่วยให้รสชาติอร่อยขึ้น ส้มตำลาวาเป็นเมนูอาหารหลักของชาวอีสานรองจากข้าวเหนียว สามารถรับประทานกันได้ทุกวัน และทุกเมือง วัฒนธรรมการกินอาหารอย่างหนึ่งของชาวอีสาน คือ หากมีอะไรก็ทำการทำส้มตำรับประทานก็มักจะเรียกเพื่อนบ้านใกล้เรือนเคียงมาช่วยสังสรรค์ รับประทานส้มตำด้วย บางคนถึงกับบอกว่า ทานคนเดียวไม่รู้อย ต้องทานหลายคน คน หรือแบ่งกันทาน เรียกว่าส้มตำรายเพื่อนก็ไม่ผิดนัก และตามงานบุญต่างๆ ของชาวอีสานจะขาดส้มตำไม่ได้เลย ถ้าขาดส้มตำอาจจะทำให้งานนั้นกร่อยเลยที่เดียว บางคนครั้งส้มตำลาวจะอร่อยหรือไม่นักก็ขึ้นอยู่กับปลาร้าเป็นสำคัญ ถ้าหากปลาร้าอร่อยมีรสชาติดี ก็จะทำให้ส้มตำลาวครกนั้นมีรสชาติอร่อยไปด้วย ปลาร้าที่ใส่ส้มตำสามารถใส่ได้ทั้งน้ำและตัวปลา หรือบางคนก็ใส่แต่น้ำปลา ใส่เพื่อพอให้มีกลิ่นแล้วแต่คนชอบแต่ต้องทำให้สุกเสียก่อน ชาวอีสานส่วนใหญ่ยังมีความคิดว่ากินปลาดิบแขกกว่าปลาดิบ ดังนั้นชาวบ้านตามชนบทมักจะใช้ปลาดิบเป็นส่วนประกอบในส้มตำ ด้วยความคิดเช่นนี้จึงทำให้กล้ายคนดินปลาดิบแล้วได้พยาธิ(ส่วนใหญ่จะเป็นพยาธิใบไม้ในตับ) แฉมเข้ามาอยู่ในตัวด้วย ถึงแม้ว่าการใช้เกลือปรุงอาหารร้อยละ 30 ของน้ำหมักปลาในการหมัก ก็เป็นเพียงการช่วยยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อโรคที่ทำให้เกิดอาการอาหารเป็นพิษได้เท่านั้น แต่ยังไม่มีคำยืนยันจากนักวิชาการว่าเกลือสามารถฆ่าพยาธิได้ ดังนั้นควรใช้ปลาที่ต้มสุกแล้วจะปลอดภัยกว่า นอกจากนี้จากผลการวิจัยของมหาวิทยาลัยมหิดล ยังพบว่าในปลาดิบมีสารที่ยับยั้งการทำงานของวิตามินบีหนึ่ง ซึ่งการที่จะทำให้สารชนิดนี้หมดไปได้มีวิธีเดียวเท่านั้น คือ การทำให้สุกโดยใช้ความร้อน

ผู้ประกอบการอาชีพอิสระอาชีพอิสระ

คือ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นวิสาหกิจที่มีความเหมาะสม มีความคล่องตัวในการปรับสภาพให้เข้ากับสถานการณ์ทั่วไปของประเทศอีกทั้งยังเป็นวิสาหกิจที่ใช้เงินทุนในจำนวนที่ต่ำกว่าวิสาหกิจขนาดใหญ่ และยังช่วยรองรับแรงงานจากการเกษตรกรรมเมื่อหมดฤดูกาลเพาะปลูก รวมถึงเป็นแหล่งที่สามารถรองรับแรงงานที่เข้ามาใหม่เป็นการป้องกันการอพยพของแรงงานเข้ามายังงานทำในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล ซึ่งช่วยกระจายการกระจายตัวของโรงงานกิจการวิสาหกิจในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลไปสู่ภูมิภาค ก่อให้เกิดการพัฒนาความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจทั้งในส่วนภูมิภาคและของประเทศอย่างยั่งยืนต่อไป

กล่าวโดยสรุป อาชีพอิสระมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ คือ

1. ช่วยการสร้างงาน
2. สร้างมูลค่าเพิ่ม
3. สร้างเงินตราต่างประเทศ
4. ช่วยประหยัดเงินตราต่างประเทศ โดยการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้าจากต่างประเทศ
5. เป็นจุดเริ่มต้นในการลงทุน และสร้างเสริมประสบการณ์
6. ช่วยเชื่อมโยงกับกิจกรรมขนาดใหญ่ และภาคการผลิตอื่น ๆ เช่น ภาคเกษตรกรรม

อาชีพอิสระมีลักษณะเด่นอย่างไร

การประกอบอาชีพใดๆ ก็แล้วแต่จะมีความแตกต่างกันในสาระของกระบวนการ SMEs ก็มีคุณลักษณะเด่นที่ควรทราบ ดังนี้ การเข้าสู่ธุรกิจทำ ได้ง่าย เพราะใช้เงินทุนและสิ่งจำนำ น้อยความสะอาดกว่าต่างๆ ไม่มากนัก และเมื่อประกอบการแล้วเกิดปัญหา มีความสูญเสียโอกาสที่จะฟื้นตัวเกิดได้ง่ายกว่ากิจการขนาดใหญ่ มีความคล่องตัวในการบริการจัดการผู้ประกอบการสามารถควบคุมดูแลกิจการได้ทั่วถึงและใกล้ชิด การดำเนินธุรกิจไม่ว่าด้านการผลิตสินค้า การจัดจำหน่ายหรือการบริการจะมีความยืดหยุ่นสูงตลอดกับยุคการผลิตและการค้าที่ต้องการตอบสนองที่รวดเร็ว (Quick Response) ตลอดจนการผลิตและ

การค้าที่มุ่งความหลากหลายของรูปแบบ หรือบริการมากกว่ามุ่งปริมาณสามารถสร้างความชำนาญเฉพาะอย่างเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ

ปัญหาเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สรุปได้ 8 ประการใหญ่

1. การขาดชั้งจิตวิญญาณของการเป็น การเป็นผู้ประกอบการจะต้องมีคุณสมบัติหลายประการ เช่น ความเป็นผู้นำ การกล้าได้กล้าเสีย ต้องเป็นนายของตัวเอง การรักความท้าทาย รักความเป็นอิสระ มีระเบียบวินัยในตัวเองสูง
2. การจัดการและการบริหารไม่มีประสิทธิภาพ ความสามารถในด้านการจัดการองค์กร การเงิน การบัญชี การตลาด บุคลากร ซึ่งถือเป็นหัวใจหลักของ SMEs
3. การขาดบุคลากรหรือผู้เชี่ยวชาญธุรกิจ SMEs มักจะเริ่มต้นจากความสนใจหรือความชำนาญเฉพาะด้านของผู้ประกอบการ นั้นตั้งแต่เริ่มก่อตั้งและดำเนินต่อไปจนกว่าจะเริ่มเข้าที่เข้าทาง
4. การขาดแรงงานที่มีฝีมือแรงงานที่มีฝีมือ (Skilled Worker) คือจุดเริ่มต้นของคุณภาพสินค้า ซึ่งพนักงานที่มีฝีมือจะต้องได้รับการฝึกฝน ดังนั้นผู้ประกอบการรายใหม่จึงต้องสร้างและสงวนแรงงานเหล่านี้ให้ได้
5. ต้นทุนการผลิตสูงการจัดการที่ไม่ดี การผลิตที่ขาดประสิทธิภาพ ไม่มีการใช้เครื่องจักรหรือเทคโนโลยีเข้ามาช่วยจะทำให้ต้นทุนของสินค้าสูง ซึ่งนำไปสู่การเสียเปลี่ยนในเชิงการค้ากับคู่แข่ง
6. การแข่งขันสูงสภาพการเศรษฐกิจและแข่งขันในปัจจุบัน เป็นสาเหตุให้เกิดการแข่งขันกันสูงมากเพื่อความอยู่รอดของธุรกิจของตนเอง ดังนั้นผู้ประกอบการหน้าใหม่ที่เข้ามาในตลาดที่มีการแข่งขันสูง จึงมีความยากลำบากในการดำเนินธุรกิจ
7. ประสิทธิภาพและประสิทธิผลจากการบริหารจัดการการผลิตไม่เหมาะสม ทำให้เกิดสูญเสียในการผลิต ผลผลิตต่ำ ไม่ได้มาตรฐาน ซึ่งนำไปสู่สินค้าไม่มีคุณภาพและไม่สามารถแข่งขันได้
8. ปัญหาของระบบราชการก็เป็นที่ทราบกันดีอยู่ทั่วไปว่า ปัญหาด้านเอกสารและกระบวนการของหน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการลงทะเบียน SMEs ก็ต้องมีความสำคัญด้วย ดังนั้นเมื่อเราได้ทราบปัญหาหลักของธุรกิจ SMEs แล้ว ก็จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา และนำไปสู่การพัฒนาต่อไป

กลยุทธ์ของเจ้าของกิจการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

เด็กแก่ใหม่สำหรับ เด็กแก่ใหม่หรือผู้ประกอบการอิสระ หรือ เจ้าของกิจการรายใหม่ กำลังเป็นที่สนใจของห้างภาครัฐและเอกชน โดยยอมรับกันว่า เด็กแก่ใหม่นั้นจะเป็นภาคธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยเด็กแก่ใหม่จะเป็นผู้ที่มองเป็นโอกาสและช่องทางต่างๆแล้วสร้างธุรกิจของตนอย่างสร้างสรรค์ และจะเป็นผู้ที่เปลี่ยนวิกฤตให้เป็นโอกาสหรือจะมองในแง่ของ "ช่วงภาวะแห่งอันตราย คือ โอกาส"

คุณสมบัติขั้นต่ำ 7 ประการสำหรับ เด็กแก่ใหม่

1. ต้องเป็นนักแสดงหาโอกาส ต้องมองเห็น "โอกาส" แม้ตกรอยู่ในภาวะวิกฤต โดยมองเห็นโอกาสแล้วหันบัญชีนี้ได้อย่างเหมาะสม ไม่ไข่่มองเห็นโอกาสแล้วไม่มีความสามารถหรือไม่กล้า นั่นถือว่า "เสียของ"
2. ต้องเป็นนักเสียง ต้องกล้าเสียงที่จะลุยเข้าไปเลย เพื่อการที่จะเป็นเด็กแก่นั่น คือ คุณจะมีโอกาสทั้งขาดทุน และกำไร นั่นคือสิ่งที่คุณ จะได้รับ ความเป็นนักเสียงนั้นไม่ใช่ทำแบบบ้าบินหรือไม่มีนัดการและเหตุผล渺茫เลย
3. ต้องมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นคุณสมบัติที่สำคัญสำหรับเด็กแก่ใหม่ เพราะการที่จะเข้าไปแข่งขันกับเด็กแก่เดิมหรือสินค้าที่มีอยู่ในตลาดนั้นจำเป็น จะต้องมีความคิดใหม่ๆ และสร้างสรรค์ แต่ไม่ใช่เพ้อฝันในสิ่งที่เป็นไปไม่ได้
4. ต้องไม่หักดิบอย่างง่าย เด็กแก่ใหม่จะต้องมี "ความอดีต" โดยเฉพาะเริ่มแรกของการทำธุรกิจใหม่ๆ ความมุ่นหมายไม่ยอมหักดิบความลำบาก และมุ่งมั่น ที่จะให้ธุรกิจที่ตนสร้างนั้นประสบความสำเร็จ และหวังที่จะเก็บดอกอကพอในอนาคต
5. ต้องใจร้อนเดือด เด็กแก่ใหม่จะต้องมีความตื่นตัว ไฟห้าความรู้เพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และปรับเปลี่ยนเข้ากับสถานการณ์ต่างๆได้ และยังเป็นการปรับปูจางงานต่างๆ ด้วย
6. ต้องมีวิสัยทัศน์กว้างไกลโดยจะต้องมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน ว่าจะไปไหนและมีแนวทางในการดำเนินการอย่างไร คล้ายกับยิงธนูจะต้องเห็นี่ยา ยิงธนูนั้นให้ถูกทิศทาง และเป้าหมายนั่นเอง
7. ต้องมีเครื่อข่ายที่ดี เด็กแก่ใหม่มีเครื่อข่ายที่ดีจะหมายถึง มีคนซึ่งแนะนำ สนับสนุนมาก มีแหล่งข้อมูลมาก และรวมไปถึงเพื่อน หรือญาติพี่น้องที่จะช่วยเหลือ

โดยคุณสมบัติดังกล่าว ไม่ใช่คุณสมบัติที่จะต้องมีมาแต่กำเนิด เราทุกคนสามารถมีได้ และพัฒนาขึ้นมาได้แต่ต้องใช้เวลา นี่ไม่ใช่พิเศษ แต่ เป็นพิเศษที่ตัวคุณเองเท่านั้นที่ จะแสวงหาสิ่งนี้เดียวตัวคุณเอง ถ้าไม่เชื่อ คุณลองไปถามเพื่อนๆที่ประสบความสำเร็จ มาแล้วในอดีตแรกดันที่ทำให้ SMEs ต้องมีการปรับตัวครั้งใหญ่ปัญหาของอุตสาหกรรมไทยที่ผ่านมาเป็นอย่างไร เช่นด้านการผลิต การจัดการบริหาร แหล่งเงินทุน การตลาด แรงงาน คุณภาพสินค้า และเทคโนโลยีเป็นต้น ซึ่งปัญหาเหล่านี้ทำให้อุตสาหกรรมขาด ความสามารถในการทำกำไร "แรงกดดัน 4 C " เป็นแรงกดดันหลักที่ทำให้ ธุรกิจ SMEs เกิด การปรับตัวครั้งใหญ่

1. ลูกค้า โดยลูกค้ามีความสามารถต้องการที่หลากหลาย มีการเรียกร้องที่ไม่รู้จบ เนื่องจาก เป็นตลาดของ ผู้ซื้อ มีสินค้าในตลาดมากมาย หรือเมื่อลูกค้าได้ยินสินค้าใหม่หรือมีสิ่งใหม่ที่ ไม่เข้าหาก ซึ่งอาจรวมถึงราคาที่ดึงดูดใจด้วย ดังนั้น SMEs ต้องตอบสนองต่อความสามารถ ของลูกค้าให้ทันการณ์ โดยมีการวิเคราะห์ลูกค้า อยู่เสมอ

2. การแข่งขัน สภาพการแข่งขันในตลาดเสรีนอกจากจะเพิ่มทั้งจำนวนและขนาด แล้ว คู่แข่งจะ มีทั้งสินค้าทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งสินค้าเหล่านี้จะรวมไปถึง สินค้านำเข้า สินค้าหนีภาษี และ สินค้าที่ทุ่มตลาดด้วยการลดราคาเป็นต้น SMEs จึงต้องพยายามคิด เสมอว่า คู่แข่งของเราผลิตสินค้าที่ดีกว่า ถูกกว่า และให้บริการเร็วกว่า เพื่อที่เราจะได้มีการ ตีนตัวและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง หากกว่าเราจะต้องพยายามรักษาฐานลูกค้าเดิม และ สร้างสรรค์ฐานลูกค้าใหม่ด้วย

3. ต้นทุน การลดต้นทุนการผลิต (Cost Reduction) เป็นเรื่องที่ SMEs ต้องให้ ความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะหากต้นทุนการผลิตสูง ราคาขายของสินค้าหรือบริการก็จะสูงไป ด้วยทำให้เสียความสามารถในการแข่งขันและยังทำให้ความสามารถในการทำกำไรลดลงไป อย่างไรก็ตาม ก็ต้องคำนึงถึงคุณภาพของสินค้าเข้าเดียวกัน

4. Crisis มีค่ากล่าวว่า " ยามศึกทราบ ยามสงบเรafeik" ซึ่งก็คือการที่เราไม่สามารถเตรียม ความพร้อมไว้สำหรับเหตุการณ์ร้ายแรงที่ไม่ได้คาดการณ์ไว้ก่อน ซึ่งจะเป็นการป้องกัน ล่วงหน้า เราจะมีทางหนีที่ไว้อย่างไร หากว่าเราไม่สามารถป้องกันและยืดหยุ่นตามวิกฤติ เฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดี จะเป็นเรื่องที่ดี ดังนั้น การที่มีจิตนึกในการจัดการวิกฤติการณ์ (Crisis Management) จะสอนเราให้เป็น "นักป้องกันและแก้ปัญหา" ไม่ใช่ "นักผจญเพลิง" SMEs กับการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างภาพลักษณ์ผลิตภัณฑ์

งานประชาสัมพันธ์เป็นงานประสานความเข้าใจระหว่างองค์กรและประชาชน โดยเฉพาะประชาชนกลุ่มเป้าหมาย ทำให้องค์กรรู้จักกลุ่มคนที่เกี่ยวข้องและในขณะเดียวกัน ก็สามารถรับรู้ได้ว่ากลุ่มคนเหล่านั้นมีความรู้สึกอย่างไรกับองค์กรและผลิตภัณฑ์ งานประชาสัมพันธ์สามารถทำให้ประชาชนกลุ่มเป้าหมาย มีความเข้าใจองค์กรมากขึ้น ทราบ การดำเนินงาน การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในองค์กร ตลอดจนรับทราบความรู้สึกขององค์กรที่ มีต่อประชาชนและกลุ่มเป้าหมายภาพลักษณ์ หมายถึง ชื่อเสียงขององค์กร บุคคล โดยงานประชาสัมพันธ์เป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดี หมายความถูกต้อง สร้างความประทับใจให้ เกิดขึ้นภายในจิตใจของบุคลากร และบุคลาภายนอก SMEs สามารถที่จะขายสินค้าและ บริการ เพื่อการพัฒนาให้เป็นที่นิยมมากขึ้น นอกจากนั้นยังสามารถมองหาคุณเด่นของสินค้า และบริการที่สามารถใช้ดึงดูดลูกค้าและผู้ใช้บริการให้หันมาสนใจ และใช้ผลิตภัณฑ์ งานประชาสัมพันธ์มีความจำเป็นต้องคิด ความจริงใจ เข้าใจ และเข้าใจจากกลุ่มเป้าหมาย ภาพลักษณ์ เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ เพราะภาพลักษณ์เป็นทั้งฐานทาง ความคิดที่คนมีต่องค์กร ผลิตภัณฑ์ หรือการบริการ หากมีภาพลักษณ์ที่ดีอยู่แล้วการ ดำเนินงานต่อเนื่องเพื่อให้การประชาสัมพันธ์บรรลุผล จะเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ง่าย การสร้าง ภาพลักษณ์ต้องอาศัยกระบวนการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ หลักการสร้างภาพลักษณ์ที่ สำคัญประการหนึ่งคือ การกำหนดภาพขององค์กร ผลิตภัณฑ์หรือการบริการ ให้มีความ แตกต่าง (Differentiation) จากผู้อื่นแล้ว จึงสร้างภาพให้ชัดเจนเป็นรูปธรรม โดยผู้สร้างต้อง มีความสามารถในการสื่อสาร เลือกใช้ภาษาพูด ภาษาเขียน (Verbal Communication) และ ภาพ สัญญาณ สัญญาลักษณ์ ฯลฯ (Nonverbal Communication) ที่สามารถสื่อ ความหมายได้ชัดเจน ภาพลักษณ์เป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญ สามารถนำมาใช้ให้เกิด ประโยชน์ต่องค์กรและนำไปสู่ความสำเร็จขององค์กร ผลิตภัณฑ์ และ บริการ ในการที่ SMEs จะสร้างภาพลักษณ์ได้นั้น จะต้องสร้างคุณภาพในผลิตภัณฑ์ หรือบริการ โดยการ ปรับปรุงคุณภาพของผลิตภัณฑ์ หรือบริการให้ดีขึ้น และเป็นที่พอใจของลูกค้า คุณภาพของ ผลิตภัณฑ์เป็นความร่วมมือของผู้ออกแบบและพนักงานฝ่ายผลิตที่จะต้องช่วยกันผลิตผล งานที่มีคุณภาพ ควรทำให้ทุกคนที่เกี่ยวข้องในกระบวนการผลิตมีจิตสำนึกในเรื่องคุณภาพ ของผลิตภัณฑ์ การอธิบายหรือทำความเข้าใจในเรื่องคุณภาพกับทุกคน จะทำให้สามารถ

สร้างจิตสำนึกร่วมกัน ความรับผิดชอบร่วมกัน เพื่อผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพออกแบบให้เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค

ขั้นตอนการบริหารในเรื่องคุณภาพ

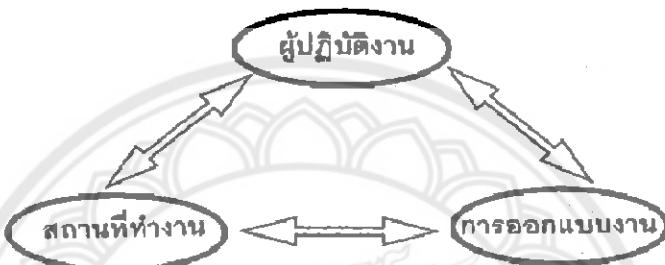
1. สื่อสารเพื่อความเข้าใจถึง ระดับของคุณภาพที่ต้องการ
2. วางแผนร่วมมือกับแผนก หรือส่วนอื่นเพื่อการเพิ่มคุณภาพของผลิตภัณฑ์
3. จัดให้มีการแสดงความคิดเห็นถึงวิธีการเพิ่มคุณภาพ
4. ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณค่าอันเกิดจากผลงานคุณภาพร่วมกัน

การสร้างความรับผิดชอบในเรื่องคุณภาพร่วมกันของทุกคนใน SMEs จะทำให้ผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์มีคุณภาพ ซึ่งจะทำให้ง่ายต่อการสร้างภาพลักษณ์องค์กร และผลิตภัณฑ์มีผู้กล่าวถว่าเป็นมืออาชีพ หรือเป็นผู้สร้างสะพาน (Bridge Builder) ซึ่งเป็นการสร้างที่ต่อเนื่องไปเรื่อยๆ เป็นการให้ข้อมูลที่เป็นความจริง ต้องการการสื่อสารแบบสองทาง (Two-way Communication) คือทั้งให้ข้อมูลและรับข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมาย ดังนั้นการประชาสัมพันธ์โดยการสร้างภาพลักษณ์จากผลิตภัณฑ์ จึงเป็นสิ่งที่ SMEs ควรถือปฏิบัติเป็นอย่างยิ่ง

2.4 ความสัมพันธ์เรื่องสัดส่วนมนุษย์กับการออกแบบ

ทุกวันนี้ได้มีการนำเครื่องจักรกลเข้ามาใช้ในการทำงานเพิ่มมากขึ้น เป็นผลให้อัตราความเร็วของการทำงานเพิ่มมากขึ้น และในขณะเดียวกันก็ยังทำให้งานดูน่าเบื่อ เพราะเกิดจากความซ้ำซากจำเจมากยิ่งขึ้น ด้วยอย่างไรก็ตาม ก็ยังมีงานอีกเป็นจำนวนมากที่ต้องใช้แรงงานคนในการทำงาน ซึ่งรวมถึงงานที่ต้องออกแรงให้กำลังมาก จากการที่ต้องใช้แรงงานคนในการทำงาน และมีการใช้เครื่องจักรเพิ่มมากขึ้น จึงส่งผลให้ผู้ที่ทำงานมีอาการปวดบวมหลัง คอ ข้อมือ แขน ขา และสายตา มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น การยุทธศาสตร์เป็นเรื่องการศึกษาสภาพการทำงานที่มีความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปฏิบัติงานและสิ่งแวดล้อมการทำงาน เป็นการพิจารณาว่าสถานที่ทำงานดังกล่าว ได้มีการออกแบบหรือปรับปูนให้มีความเหมาะสมกับผู้ปฏิบัติงานอย่างไร เพื่อป้องกันปัญหาต่างๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน และสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานได้ด้วย หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า เพื่อทำให้งานที่ต้องปฏิบัติดังกล่าว มีความเหมาะสมกับผู้ปฏิบัติงาน แทนที่จะบังคับให้ผู้ปฏิบัติงานต้องทนฝืนปฏิบัติงานนั้นๆ ตัวอย่างง่ายๆ

ตัวอย่างหนึ่งได้แก่ การเพิ่มระดับความสูงของโต๊ะทำงานให้สูงขึ้น เพื่อพนักงานจะได้ไม่ต้องก้มโน้มตัวเข้าใกล้ชิ้นงาน ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการยุทธศาสตร์ หรือนักการยุทธศาสตร์ (Ergonomist) จึงเป็นผู้ที่ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปฏิบัติงาน สถานที่ทำงาน และการออกแบบงาน



ภาพ 1 ความสัมพันธ์เรื่องสัดส่วนมนุษย์กับการออกแบบ

ในการนำการยุทธศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในสถานที่ทำงานนั้น ย่อมก่อให้เกิดประโยชน์ที่สามารถเห็นได้อย่างเด่นชัดมากมาย อาทิ ทำให้พนักงานมีสุขภาพอนามัยที่ดีขึ้น และสภาพการทำงานมีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น ส่วนนายจ้างก็จะได้รับประโยชน์อย่างเด่นชัดจากผลผลิตที่เพิ่มมากขึ้น การยุทธศาสตร์ จึงเป็นแขนงวิชาที่มีเนื้อหาสาระครอบคลุม กว้างขวาง โดยได้รวมเนื้อหาวิชาหลาย ๆ ที่เกี่ยวกับสภาพการทำงานที่สามารถทำให้พนักงานมีความสะดวกสบายและมีสุขภาพอนามัยดีรวมไปถึงปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น แสงสว่าง เสียงดัง อุณหภูมิ ความลับสัณทะเท่อน การออกแบบหน่วยที่ทำงาน การออกแบบเครื่องมือการออกแบบเครื่องจักร การออกแบบเก้าอี้ และการออกแบบงาน ข้อมูลในเอกสาร ฉบับนี้ จะกล่าวถึงเฉพาะเพียงหลักการพื้นฐานการยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับงานยืนและนั่ง ทำงาน เครื่องมือ งานที่ต้องออกแรงใช้กำลังมาก และการออกแบบงานในการจัดลำดับ ปัญหาความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยของประเทศที่กำลังพัฒนา นั้น การยุทธศาสตร์ มักจะไม่ได้ถูกจัดให้อยู่ในลำดับต้น ๆ อย่างไรก็ตามการเพิ่มขึ้นของขนาดปัญหาและจำนวน พนักงานที่ได้รับผลกระทบจากการออกแบบงานที่ไม่ดี จะส่งผลให้การยุทธศาสตร์มี ความสำคัญเพิ่มมากยิ่งขึ้น ซึ่งจากความสำคัญที่เพิ่มมากขึ้นและปัญหาสุขภาพอนามัยที่



๑.๖๗๒๙๑๔

สำนักงานเขตสมุทร

๕ ๒๘ ๒๕๖๔

เกิดจากภาระจัดสถานที่ทำงานโดยไม่ได้คำนึงถึงหลักการยุทธศาสตร์จึงทำให้การยุทธศาสตร์กลایมาเป็นประเด็นในการเจรจาต่อรองของสหภาพแรงงานหลายแห่งการยุทธศาสตร์เป็นเรื่องของการประยุกต์ใช้หลักการทางด้านศีวิทยา จิตวิทยา กายวิภาคศาสตร์ และสุริวิทยา เพื่อขจัดสิ่งที่อาจเป็นเหตุทำให้พนักงานเกิดความไม่สะดวกสบาย ปวดเมื่อย หรือมีสุขภาพอนามัยที่ไม่ดีเนื่องจากการที่ต้องทำงานในสภาพแวดล้อมนั้น ๆ การยุทธศาสตร์จึงสามารถนำไปใช้ในการป้องกันมิให้มีการออกแบบงานที่ไม่เหมาะสมที่อาจเกิดขึ้นในสถานที่ทำงาน โดยให้มีการนำการยุทธศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบงาน เครื่องมือ หรือหน่วยที่ทำงาน ดังตัวอย่าง พนักงานที่ต้องใช้เครื่องมือในการทำงาน ความเสี่ยงในการเกิดอันตรายต่อระบบกล้ามเนื้อ-กระดูกจะสามารถลดลงได้ ถ้าพนักงานใช้เครื่องมือที่ได้มีการออกแบบอย่างถูกต้องเหมาะสมตามหลักการยุทธศาสตร์ดังต่อไปนี้

2.4.1 การศึกษาวิเคราะห์ขนาดสัดส่วนที่จะใช้ในการออกแบบ

ในปัจจุบันการนำเข้าขนาดสัดส่วนมาใช้ในการออกแบบต่าง ๆ นั้น มีการใช้หลักในการกำหนดค่าต่าง ๆ เป็นช่วงมิติของร่างกาย (WIDE RANGE OF BODY DIMENSION) ซึ่งสามารถช่วยทำให้การออกแบบมีความเหมาะสมกับผู้ใช้มากที่สุด อาจถึง 80 หรือ 90% ของผู้ใช้ทั้งหมดซึ่งขึ้นอยู่กับค่าเฉลี่ย (PERCENTILE DISTRIBUTION) ของมิติที่จะนำไปใช้ โดยจะหาค่าที่เหมาะสมจากค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ยและค่าต่ำที่สุด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในแต่ละสถานการณ์ซึ่งวิธีที่ได้รับการยอมรับกันมากในปัจจุบัน มิติส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น ความสูงยืน คือค่าที่วัดได้ จะมีทั้งค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และค่าเฉลี่ยการที่จะกำหนดค่าได้เป็นมิติวิกฤต ขึ้นอยู่กับการนำไปใช้ซึ่งแต่ละกรณีจะไม่เหมือนกัน เช่น การน้ำความสูงยืนนำไปใช้ในการกำหนดความสูงของช่องประตู โดยต้องใช้ต่อความสูงต่ำที่สุด ค่าที่นำไปกำหนดเป็นมิติวิกฤต คือค่าสูงสุด ความสูงที่เอื่อมมือไปข้างบนไปใช้ในการกำหนดความสูงของหัวใจของค่าที่ถูกกำหนดเป็นมิติวิกฤต คือ ค่าต่ำสุด ซึ่งในกรณีทั้งสองนี้หรือในทุกกรณี การพิจารณาค่ามิติวิกฤตถือหลักว่าค่ามิติวิกฤตที่เลือกมาใช้นั้นต้องช่วยในการออกแบบให้นำไปใช้ได้ดี สะดวกสบายกับผู้ใช้ทุกขนาดหรือใช้ได้กว้างขวางที่สุด

2.1 การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์

2.2 หลักการออกแบบรถเข็น

2.3 อาหารอีสาน

2.4 ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ

2.5 ความสัมพันธ์เรื่องสัดส่วนมนุษย์กับการออกแบบ

- 2.6 วัสดุในการผลิตต้นแบบผลิตภัณฑ์
- 2.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาต้นแบบผลิตภัณฑ์
- 2.8 ข้อกำหนดด้านสุขภาวะลดอาหาร สำหรับແຜລອຍຈໍາທຳນ່າຍອາຫາວຽກ

การศึกษาวิเคราะห์ขนาดสัดส่วนที่จะใช้ในการออกแบบ

ตารางที่ 2.1 แสดงตัวเลขมิติส่วนต่างๆ ของร่างกายต่อความสูงขณะยืน และมิติวิกฤตของชาย-หญิงเฉลี่ยที่มีอายุระหว่าง 18-40 ปี

ลำดับ	มิติส่วนต่างๆของร่างกาย	ความสูง ยืนต่ำสุด	ความสูง เฉลี่ย	ความสูง ยืนสูด
1.	ความสูงยืน	148.30	<u>160.60</u>	173.27
2.	ความสูงระดับ	138.36	<u>149.63</u>	161.66
3.	สายตา	<u>122.64</u>	132.81	143.29
4.	ความสูงระดับ	64.80	70.18	75.71
5.	ไหล่	<u>72.81</u>	78.85	85.07
6.	ความสูงระดับมือ	<u>151.56</u>	164.13	177.08
7.	ระยะเอื้อมแขนไป	38.85	42.07	<u>45.37</u>
8.	ข้างหน้าความกว้างแขน,ความกว้างระหว่างศอก,ความกว้างของไหล่	37.51	40.63	<u>43.83</u>

**หมายเหตุ ตัวเลขที่ขึ้นเด่นได้จะเป็นค่าวิกฤตที่นำมาใช้กับงานออกแบบสรุปค่าวิกฤตต่างๆ ที่นำมาใช้ในการออกแบบ

ตารางที่ 1 ตารางแสดงตัวเลขมิติส่วนต่างๆ ของร่างกายต่อความสูงขณะยืน

ตารางที่ 2.2 ตารางแสดงค่าวิกฤตที่นำมาใช้ในการออกแบบ

มิติส่วนต่างๆของร่างกาย	ค่า วิกฤต	การนำไปใช้ในการออกแบบ
ความสูงยืน	160.60	คำนึงถึงขนาดสัดส่วนของรถเข็นโดยเฉลี่ย
ความสูงระดับสายตา	149.63	คำนึงถึงทศนิวัติสัยในการมองไปข้างหน้า
ความสูงระดับไหล่	122.64	คำนึงถึงขนาดสัดส่วนของรถเข็นโดยเฉลี่ย
ความสูงระดับเมือะ	64.80	คำนึงถึงความสูงระดับพื้นที่ถึงที่จับเข็น
ระยะเอื้อมแขนไปข้างหน้า	72.81	คำนึงถึงความกว้างของรถเข็นและพื้นที่
ความกว้างกางแขน	45.37	คำนึงถึงความกว้างของรถเข็นและพื้นที่
ความกว้างระหว่างศอก	43.83	คำนึงถึงความยาวของรถเข็นและพื้นที่
ความกว้างของไหล่		คำนึงถึงความกว้างของตัวรถและระยะทางของมือจับสำหรับเข็น

ตารางที่ 2 ตารางแสดงค่าวิกฤตที่นำมาใช้ในการออกแบบ

ความสามารถในการออกแบบของมนุษย์ กำลังแข็งแรงของมนุษย์มีมากน้อยขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมต่างๆหลายประการ เช่น อุณหภูมิภายนอกร่างกาย สภาพจิตใจ และความแข็งแรงของร่างกายเอง เป็นต้น ดังนั้นการที่จะกำหนดให้ແเน້ດลงไปถึงค่าเฉลี่ยว่ากำลังแข็งแรงของมนุษย์เรามีมากน้อยเพียงใดนั้นย่อมทำได้ง่ายหากกำหนดโดยอาศัยค่าเฉลี่ยแสดงความแข็งแรงและกำลังของมนุษย์มีประโยชน์มากในการออกแบบเครื่องมือเครื่องใช้ที่ต้องใช้แรงมนุษย์จากการทดลองได้ข้อมูลเฉลี่ย คือ มนุษย์สามารถทำงานปกติได้ด้วยแรงประมาณ 75 วัตต์ หรือ 0.10 กำลังม้า ทั้งนี้ต้องประกอบด้วยสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมที่สุดในการออกแบบทำงาน เช่น ยกน้ำหนัก หรือชุดลากของ ถ้าวัตตุนั้นมีขนาดใหญ่ก็ต้องใช้พลังงานมาก

2.6 การวิเคราะห์วัสดุในการผลิตต้นแบบผลิตภัณฑ์

2.6.1 วัสดุประเภทสแตนเลส

สแตนเลส (Stainless Steel) เป็นโลหะเปลือยประกายเพอร์วัลเมททัล ชิ้ง ประกอบด้วยเหล็ก โครเมียม นิกเกิล และธาตุอื่นอีกเล็กน้อย สแตนเลสมีมากมายหลาย เกรดให้เลือกใช้ มีศักลัยสีน้ำเงิน มีลักษณะเป็นมันใช้ได้โดยไม่ต้องทำการเคลือบพิ华หรือ ทาสี มีราคาถูกและต้านทานแรงดึงได้มากกว่าอลูมิเนียมถึง 3 เท่า สามารถทำการเชื่อมได้ และตากแห้งได้เรียบว้อย สแตนเลส ที่นำมาใช้ทั่ว ๆ ไปได้แก่

-แบบ 302 มีส่วนผสม คือ โครเมียมและนิกเกิล มีโครงสร้างเหมาะสมกับงานต่าง ๆ ทั่วไป สามารถทำการขึ้นรูปได้ง่าย ทำรูปร่างได้หลากหลาย ทนทานต่อการกัดกร่อน มักใช้ในงานสถาปัตยกรรมโครงสร้างภายนอกอาคารต่างๆ

-แบบ 304 เหมาะสมกับการใช้งานลักษณะที่ต้องมีการต่อประกอบโดยการเชื่อม

-แบบ 306 มีความต้านทานกับการกัดกร่อนได้ดีกว่าแบบ 302 หรือ 304

-แบบ 403 สามารถต้านทานการกัดกร่อนได้น้อยกว่า 302 เหมาะสมงานภายใต้

คุณสมบัติทั่วไป และ คุณสมบัติทางกายภาพ

คุณสมบัติทางกายภาพของสแตนเลส เมื่อเปรียบเทียบกับวัสดุประกายอื่น ค่าที่แสดง ในตารางที่ 1 เป็นเพียงค่าประมาณ เนื่องจากการเปรียบเทียบทาได้ยาก ค่าความหนาแน่นสูง ของสแตนเลสแตกต่างจากวัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างอื่นๆ อย่างเห็นได้ชัด ในส่วนของ คุณสมบัติเกี่ยวกับความร้อนความสามารถ ทนความร้อนของสแตนเลส มีข้อสังเกต 3 ประการคือ

1. การที่มีจุดหลอมเหลวสูง ทำให้มีอัตราความคืบดี เมื่อเทียบกับเซรามิกที่อุณหภูมิ ต่ำกว่า 1000 องศา C

2. การที่มีค่าน้ำความร้อนระดับปานกลาง ทำให้สแตนเลสเหมาะสมที่จะใช้ในงานที่ต้อง ทนความร้อน (คอนเทนเนอร์) หรือต้องการคุณสมบัติน้ำความร้อนได้ดี (เครื่องถ่ายความร้อน)

3. การมีค่าสัมประสิทธิ์การขยายตัวระดับปานกลาง จึงสามารถใช้ความยาวมาก ๆ ได้ โดยใช้ตัวเขื่อนน้อย (เช่น ในการทำหลังคา)

คุณสมบัติของ สเตนเลส

ความต้านทานการกัดกร่อน เหตุใดสเตนเลสจึงทนต่อการกัดกร่อนได้ labore ทั่วไปจะทำปฏิกิริยาบอกรีเจนในอากาศ เกิดเป็นฟิล์มออกไซด์บนผิวโลหะ หรือออกไซด์ที่เกิดบนผิวเหล็กทั่วไป จะทำปฏิกิริยาออกไซด์ และทำให้เกิดสภาพพื้นผิวเหล็กผุกร่อน ที่เราเรียกว่า เป็นสนิม แต่สเตนเลสมีคราเมียมผสมอยู่ 10.5% ขึ้นไป ทำให้คุณสมบัติของฟิล์มออกไซด์บนพื้นผิวเปลี่ยนแปลงไป กลายเป็นฟิล์มปักป้อง หรือพลาสติฟเลเยอร์ ที่เหมือนเกราะป้องกัน การกัดกร่อน ซึ่งปรากฏการณ์นี้เรียกว่า พาสชิวตี้ ฟิล์มปักป้องนี้จะมีขนาดบางมาก (สำหรับแผ่นสเตนเลสบางขนาด 1 มม. ฟิล์มนี้หรือพลาสติฟ เลเยอร์นี้ จะมีความบางเทียบเท่ากับวงกระดาษ 1 แผ่น บนตึกสูง 20 ชั้น) และมองตามาเป็นๆไม่เห็นฟิล์มนี้จะหายติดตัว แห้ง และทำหน้าที่ปักป้องสเตนเลส จากการกัดกร่อนทั้งมวล หากนำไปผลิตแปรรูปหรือใช้งานในสภาพเหมาะสม เมื่อเกิดมีการขัดข่วน ฟิล์มปักป้องนี้จะสร้างขึ้นใหม่ได้เองตลอดเวลา ความคงทนของพลาสติฟเลเยอร์ เป็นปัจจัยหลักของความต้านทานการกัดกร่อนของสเตนเลส นอกจากนี้ ยังขึ้นอยู่กับสภาพการกัดกร่อนอันได้แก่ ความรุนแรง ของปฏิกิริยาออกไซด์ ความเป็นกรดปริมาณสารละลายคลอไรด์ และอุณหภูมิ โดยทั่วไปแล้วการเพิ่มปริมาณคราเมียมจะช่วยเพิ่มความต้านทาน การกัดกร่อนของสเตนเลส การเติมนีเกลจะช่วยเพิ่มความต้านทานการกัดกร่อนโดยทั่วไป ให้ทันสภาวะกัดกร่อนรุนแรงได้ ส่วนโมลิบดินัมจะช่วยเพิ่ม ความต้านทานการกัดกร่อนเฉพาะที่ เช่น การกัดกร่อนแบบบูร์ช ในทางปฏิบัติ สเตนเลสชนิดเฟอร์ริติก มีการใช้งานจำกัดในสภาพการกัดกร่อนปานกลางและในสภาพชนบท ทั้งนี้ ชนิดเฟอร์ริติกและออกสเตนนิติก สามารถใช้ทำ อุปกรณ์เครื่องใช้ในครัวเรือนได้แต่เนื่องจาก ชนิดออกสเตนนิติกสามารถทนการกัดกร่อนได้ดี และทำความสะอาดง่าย จึงนิยมใช้ใน อุตสาหกรรมอาหาร และเครื่องดื่ม นอกจากนี้ชนิดออกสเตนนิติกยังทนการกัดกร่อนจาก สารเคมีหลายประเภทได้แก่ กรด, อัลคาไลด์ เป็นต้น ซึ่งใช้กันอย่างแพร่หลาย ใน อุตสาหกรรมเคมี และกระบวนการผลิตต่าง ๆ

ตารางที่ 2.3 แสดงผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดวัสดุทั่วไป

ผลิตภัณฑ์	ตัวอย่าง	การใช้และข้อควรระวัง
ผงซักฟอก	ผงซักฟอก และสบู่ที่ใช้ในบ้าน	น้ำยาทำความสะอาดกระเจา ใช้ล้างสเตนเลสได้เป็นครั้งคราว แต่ต้องล้างออกด้วยน้ำเย็นให้หมด
ยาฆ่าเชื้อ	ในบ้านและในอุตสาหกรรม	ต้องใช้ยาฆ่าเชื้อเจือจาง โดยจำกัดจำนวนครั้งที่ใช้ ต้องล้างออกด้วยน้ำให้สะอาด
สารละลาย	แอลกอฮอล์ และอะเซทิน	สำหรับคราบที่ล้างด้วยสบู่ไม่ออก เช่น สี และคราบมันจากสารอนินทรี จากนั้นล้างด้วยสารละลายแล้วเช็ดออกด้วยสบู่ และล้างออกด้วยน้ำสะอาด
กรดทำความสะอาด	สารละลายทำความสะอาดที่มีส่วนผสมของฟอสฟอรัสและไนตริก	เป็นวิธีสุดท้ายที่ควรใช้ทำความสะอาดสเตนเลส ล้างออกด้วยน้ำร้อนหลายครั้ง โดยใช้ความระมัดระวัง ควรปฏิริยาผู้เชี่ยวชาญสำหรับการใช้ ที่ถูกต้องและปลอดภัย
ทำความสะอาดโดยใช้เครื่องมือ	การยิงผิวน้ำ, การขัดผิวน้ำ, การขัดด้วยลวด, การใช้ผงขัด	คราบที่ล้างออกยาก ต้องใช้ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดเชิงกล ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ต้องปลอดออกไซด์หลัก และระวังไม่ให้เกิดคราบน้ำอีก การใช้ผลิตภัณฑ์ชนิดนี้จะทำให้พื้นผิวน้ำเสื่อมเสียการเปลี่ยนแปลง

ตารางที่ 3 แสดงผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดวัสดุทั่วไป

ตารางที่ 2.4 วิธีทำความสะอาดสำหรับคราบสกปรกทั่วๆไปบนพื้นสแตนเลส

คราบ สกปรก	วิธีการทำความสะอาด
รอยนิ้ว มือ	ล้างด้วยสบู่ ผงซักฟอก หรือสารละลาย เช่น แอลกอฮอล์ หรืออาเซโทน ล้างออกด้วยน้ำเย็น และเช็ดให้แห้ง
น้ำมัน คราบ น้ำมัน	ล้างด้วยสารละลายไฮโดรคาร์บอน / ออร์GANิก (เช่น แอลกอฮอล์) แล้ว ล้างออกด้วยสบู่ / ผงซักฟอกอย่างอ่อน และนำ ล้างออกด้วยน้ำเย็น และ เช็ดให้แห้ง แนะนำให้จุ่มชิ้นงานให้โชกก่อนล้างในน้ำสบู่อุ่น ๆ
สี	ล้างออกด้วยสารละลายสี ใช้เบลนเนอร์ลอกน้ำมัน ขัดออก แล้วล้างออกด้วย น้ำเย็นและเช็ดให้แห้ง
คราบชา - กาแฟ	ล้างด้วยโซดาใบควร์บอนเคนต ในน้ำ ล้างออกด้วยสบู่ และนำไปจากน้ำอุ่น ล้างให้สะอาดด้วยน้ำอุ่น เช็ดให้แห้งด้วยผ้าぬ่ำ ๆ
คราบ สนิม	จุ่มในน้ำอุ่นที่มีส์สันผสมสารละลายกรดในตริก ในอัตราส่วน 9 ต่อ 1 ประมาณครึ่งถึงหนึ่งช้อนเมือง ล้างออกด้วยน้ำให้สะอาด หรือล้างผิวด้วย สารละลายกรดออกชาลีค ทึ่งไว้ประมาณ 20 นาที ล้างออกด้วยน้ำเย็น และเช็ดให้แห้งหรือห่อห้องไว้เครื่องมือล้างหากคราบสนิมติดแน่น

**ตารางที่ 4 วิธีทำความสะอาดสำหรับคราบสกปรกทั่วๆไปบนพื้นสแตนเลสตามรูป
และเทคนิค**

ตารางความรู้และเทคนิค

ควรทำ	ไม่ควรทำ
การทำความสะอาดสแตนเลส ควรเริ่มจากผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด ที่อ่อนที่สุด โดยเริ่มใช้ในบริเวณเล็ก ๆ ก่อนเพื่อตัดการเกิดผลกระทบของกับผิวสแตนเลสหรือไม่	ไม่ควรใช้ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด ที่มีส่วนประกอบของคลอรอไนด์และยาไอล์ด เช่น บราไมน์, ไอโอดีนและพลูอิรีน
ใช้น้ำอุ่นล้างควบคุมความมันออก	ไม่ควรใช้ยาฆ่าเชื้อในการทำความสะอาดชิ้นส่วนสแตนเลส
หมักล้างสแตนเลสด้วยน้ำสะอาด เป็นขั้นตอนสุดท้ายเบื้องหลังให้แห้งด้วยผ้า tüne หรือกระดาษเช็ดทำความสะอาด	ไม่ควรใช้กรดไฮโดรคลอริก (HCl) ในการทำความสะอาด เพราะอาจก่อให้เกิดการกัด
เมื่อใช้กรดกัดทำความสะอาดสแตนเลส ควรใช้ด้วยความระมัดระวัง	ไม่ควรใช้ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดที่เราไม่แน่ใจ
หลังจากใช้เครื่องครัวที่ทำด้วยสแตนเลส ควรล้างให้สะอาดทุกครั้ง	ไม่ควรใช้ผลิตภัณฑ์ที่ทำความสะอาดเครื่องเงิน ในการทำความสะอาดสแตนเลส
หลีกเลี่ยงคราบ/สนิมเหล็ก ที่อาจติดมากับอุปกรณ์ทำความสะอาด ที่ทำมาจากเหล็ก หรือใช้ทำความสะอาดชิ้นส่วนเหล็กกับถ้วยร้อน	ไม่ควรใช้สนุ่น หรือผงซักฟอกมากเกินไป เพราะจะทำให้ผิวสแตนเลสม้วงและหมองลง

ตารางที่ 5 ความรู้และเทคนิค

2.6.2 วัสดุประเภทอลูมิเนียม

เป็นโลหะที่สำคัญ ได้รับการใช้งานมากที่สุด ในกลุ่มโลหะที่มีน้ำหนักเบา ทั้งนี้ เพราะ อลูมิเนียมมีคุณสมบัติ ที่ดีเด่นหลายประการ

- มีความหนาแน่น้อย น้ำหนักเบา และมีกำลังวัสดุต่อน้ำหนักสูง จึงนิยมใช้ทำ เครื่องใช้ไม้สอย ตลอดจนชิ้นส่วนบางอย่าง ในเครื่องบิน จรวด ขีปนาวุธ และอุปกรณ์ใน รถยนต์ เพื่อลดน้ำหนักของรถให้น้อยลง จะได้ประหยัดเชื้อเพลิง ตลอดจนชิ้นส่วนอากาศ ยาน

- มีความเหนียวมาก สามารถขึ้นรูปด้วยกระบวนการอีต่างๆ ได้ง่าย และรุนแรง โดยไม่เสีย ต่อการแตกหัก

- จุดหลอมเหลวต่ำ หล่อหลอมง่าย และมีอัตราการหลอมตัวสูง

- ค่าการนำไฟฟ้า คิดเป็น 64.94 % IACS (International Association of Classification Societies) ซึ่งไม่สูงนัก แต่เมื่อจากมีน้ำหนักเบา ดังนั้นจึงใช้เป็น ตัวนำ ไฟฟ้า ในการนีที่คำนึงถึง เรื่องน้ำหนักเป็นสำคัญ

- เป็นโลหะที่ไม่มีพิษต่อร่างกาย และไม่มีค่าการนำความร้อนสูง ใช้ทำภาชนะหุงต้ม อาหาร และห่อรองรับอาหาร

- ผิวน้ำแข็ง อลูมิเนียมบริสุทธิ์ มีด้านของการสะท้อนแสงสูงมาก จึงใช้ทำแผ่นสะท้อน ในแฟลชถ่ายรูป , งานสะท้อนแสงในคอมไฟ และไฟหน้ารถยนต์

- ทนทานต่อการเกิดเป็นสนิม และการผุกร่อน ในบรรยายกาศที่ใช้งานโดยทั่วไปได้ดี มาก แต่ไม่ทนทาน ต่อการกัดกร่อนของกรดแก่ และด่างที่ว่าไป

- ซื้อหาได้ง่าย ในท้องตลาด และราคาไม่แพงนัก

- ใช้ในการตกแต่ง ในงานเฟอร์นิเจอร์ ตลอดจนใช้เป็น อุปกรณ์ตกแต่งบ้าน

- เป็นโลหะที่ยังมีการพัฒนาอย่างไม่หยุดยั้ง

2.6.3 วัสดุประเภทเหล็ก

ปัจจุบันนี้ มีโลหะหลายสิบชนิดที่นำมาใช้เป็นประโยชน์ในอุตสาหกรรม เพื่อทำเป็น เครื่องใช้สอยต่างๆ ชิ้นส่วนของเครื่องจักรกล เครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆ โลหะที่พบ มากในชีวิตประจำวันได้แก่ เหล็ก อะลูมิเนียม เงิน ทองแดง นิกเกิลโครเมียม ฯลฯ โลหะที่ใช้ ส่วนใหญ่ใช้ทั้งในรูปที่เป็นโลหะชนิดเดียวบริสุทธิ์ เช่น ทองแดงใช้ทำสายไฟ อะลูมิเนียมใช้ ทำภาชนะในครัวเรือน เพราะไม่ขึ้นสนิมง่าย และในรูปที่เป็นโลหะผสม เช่นทองเหลือง ส้มฤทธิ์ เหล็กกล้าผสม เป็นต้น มีการค้นคว้าหาโลหะหรือโลหะผสมที่มีคุณสมบัติเด่นเฉพาะ

มากขึ้น เช่น โลหะที่มีน้ำหนักเบาและมีความแข็งแรงสูงเพื่อใช้กับอุปกรณ์ทางด้านโลหะ ความร้อนสูง ทันต่อการสึกกร่อน วิวัฒนาการของโลหะต้องใช้เทคโนโลยีทางด้านโลหะ รวมถึงแม่ร้าในปัจจุบันนี้จะมีวัสดุอื่น เช่น พอลีเมอร์ เข้ามาใช้ประโยชน์แทนโลหะ แต่โลหะยังมีความสำคัญต่อไปอีก โดยเฉพาะเหล็กเทคโนโลยีทางด้านโลหะกรรมกำลังได้รับ การพัฒนาอย่างเร่งรีบ

โดยแบ่งลักษณะออกเป็น 4 ประเภทหลัก คือ

เหล็กโครงสร้าง: เหล็กโครงสร้างเป็นผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากเหล็กแผ่นรีดร้อนชนิดม้วน ให้ในอุตสาหกรรมก่อสร้าง โดยมีเส้นผ่าศูนย์กลางตั้งแต่ 0.5 นิ้ว ถึง 18 นิ้ว

ท่อเหล็กชุบสังกะสี : ผลิตท่อเหล็กชุบสังกะสีโดยนำท่อเหล็กดำทรงกลมไปผ่านกระบวนการชุบแร่สังกะสี เพื่อให้มีคุณบัติป้องกันการเกิดสนิมและกัดกร่อน ผลิตท่อเหล็กชุบสังกะสีได้ตามมาตรฐานเป็นเดียวกับท่อเหล็กดำทรง กลม โดยมีเส้นผ่าศูนย์กลางตั้งแต่ 0.5 นิ้ว ถึง 18 นิ้ว

ท่อเหล็กเพอร์ฟิร์นิเจอร์ : ท่อเหล็กเพอร์ฟิร์นิเจอร์เป็นผลิตที่ผลิตจากเหล็กแผ่นรีดเย็น บริษัทสามารถผลิตท่อเพอร์ฟิร์นิเจอร์ได้ทั้งรูปทรงกลมขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ตั้งแต่ 0.375 นิ้ว ถึง 1.25 นิ้ว และทรงเหลี่ยมขนาดหน้าตัดตั้งแต่ 0.5 นิ้ว X 0.5 นิ้ว ถึง 1 นิ้ว X 1 นิ้ว ความหนาตั้งแต่ 0.4 มิลลิเมตร ถึง 2.0 มิลลิเมตร และมีความยาวมาตรฐาน 6.0 เมตร

เหล็กแผ่นคำ : บริษัทผลิตเหล็กแผ่นชนิดคำ โดย นำเหล็กรีดร้อนม้วนใหญ่ ซึ่งมีขนาดความหนาตั้งแต่ 1.2 มิลลิเมตร ถึง 12.0 มิลลิเมตรมาคลือกแล้ววัดให้เรียบก่อนตัดให้ได้ตามขนาดมาตรฐาน 2 ขนาดคือ 4 ฟุต X 8 ฟุต และ 5 ฟุต X 10 ฟุต และสามารถตัดตามขนาดที่ลูกค้าต้องการได้ทั้งขนาดความกว้าง 4 ฟุต และ 5 ฟุต

ตารางที่ 2.5 ตารางแสดงขนาดและน้ำหนักของท่อเฟอร์นิเจอร์

ท่อเฟอร์นิเจอร์			
รายการ	น้ำหนัก /เส้น	รายการ	น้ำหนัก /เส้น
ท่อเฟอร์นิเจอร์ 3/8"x0.80 มม.	1.13+/-	ท่อเฟอร์นิเจอร์ 1.1/8"x1.00 มม.	4.19+/-
ท่อเฟอร์นิเจอร์ 3/8"x1.00 มม.	1.42+/-	ท่อเฟอร์นิเจอร์ 1.1/8"x1.50 มม.	6.14+/-
ท่อเฟอร์นิเจอร์ 1/2"x0.80 มม.	1.47+/-	ท่อเฟอร์นิเจอร์ 1.1/4"x1.20 มม.	5.54+/-
ท่อเฟอร์นิเจอร์ 1/2"x1.00 มม.	1.84+/-	ท่อเฟอร์นิเจอร์ 1.1/4"x1.50 มม.	6.85+/-
ท่อเฟอร์นิเจอร์ 1/2"x1.20 มม.	2.15+/-	ท่อเฟอร์นิเจอร์ 1/2"x1/2"x0.60 มม.	1.44+/-
ท่อเฟอร์นิเจอร์ 5/8"x1.00 มม.	2.31+/-	ท่อเฟอร์นิเจอร์ 1/2"x1/2"x1.00 มม.	2.31+/-
ท่อเฟอร์นิเจอร์ 5/8"x1.20 มม.	2.71+/-	ท่อเฟอร์นิเจอร์ 5/8"x5/8"x0.60 มม.	1.72+/-
ท่อเฟอร์นิเจอร์ 3/4"x1.00 มม.	2.78+/-	ท่อเฟอร์นิเจอร์ 5/8"x5/8"x1.00 มม.	2.83+/-
ท่อเฟอร์นิเจอร์ 3/4"x1.20 มม.	3.28+/-	ท่อเฟอร์นิเจอร์ 3/4"x3/4"x1.00 มม.	3.39+/-
ท่อเฟอร์นิเจอร์ 3/4"x1.50 มม.	4.03+/-	ท่อเฟอร์นิเจอร์ 3/4"x3/4"x1.20 มม.	4.01+/-
ท่อเฟอร์นิเจอร์ 7/8"x1.00 มม.	3.25+/-	ท่อเฟอร์นิเจอร์ 7/8"x7/8"x1.00 มม.	4.15+/-
ท่อเฟอร์นิเจอร์ 7/8"x1.20	3.85+/-	ท่อเฟอร์นิเจอร์ 7/8"x7/8"x1.20	4.92+/-

มม.	มม.	มม.	มม.
ท่อเพอร์นิเจอร์ 7/8"x1.50 มม.	4.73+-	ท่อเพอร์นิเจอร์ 1"x1"x1.00 มม.	4.66+-
ท่อเพอร์นิเจอร์ 1"x1.00 มม.	3.72+-	ท่อเพอร์นิเจอร์ 1"x1"x1.20 มม.	5.54+-
ท่อเพอร์นิเจอร์ 1"x1.20 มม.	4.41+-	ท่อเพอร์นิเจอร์ 1"x1"x1.50 มม.	6.85+-
ท่อเพอร์นิเจอร์ 1"x1.50 มม.	5.44+-		

ตารางที่ 6 ความรู้และเทคนิค ตารางแสดงขนาดและน้ำหนักของท่อเพอร์นิเจอร์

2.6.4 วัสดุประเภทไม้

เนื่องจากปัจจุบัน จำนวนป่าไม้ในประเทศไทยมีจำนวนลดลงไปมาก ประเทศไทยจึงมีนโยบายปิดป้ายการจะตัดไม้หรือการสำปะเหวนไม้ลดจำนวนลง เมื่อไม่ทิ้งได้ในประเทศมีจำนวนลดลงไม่พอกับความต้องการใช้ที่เพิ่มมากขึ้น ธุรกิจค้าขายไม้จึงได้มีการปรับตัว ใช้ตัวเองเป็นตัวแทนจำหน่ายไม้ โดยนำเข้าไม้สนนอก ประเทศต่างๆ จากต่างประเทศ เช่น ประเทศ อเมริกา แคนาดา นิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย เป็นต้น

อย่างไรก็ตามไม้สนนอกนำเข้าเหล่านี้ เป็นไม้เนื้ออ่อน ไม่ค่อยแข็งแรง ไม่สามารถนำมาใช้ในงานก่อสร้างบางประเภทได้ แต่จะใช้ประโยชน์กับงาน ประเภท ตกแต่งภายใน-ภายนอก นำไปจัดสวน โดยผ่านการแปรรูปไม้สนนอก ให้มีลักษณะเป็นเครื่องใช้เฟอร์นิเจอร์ ไม้สนต่างๆ อย่าง เก้าอี้ไม้สน โต๊ะไม้สนชิงช้าไม้สน เครื่องเรือนใช้ประดับบ้าน อาคาร และยังสามารถนำไปเป็นพื้นไม้คุณภาพดีได้อีกด้วย

ไม้สนนิวซีแลนด์ เป็นไม้สนนอกนำเข้ามาจากการtechnique ไม้สนนิวซีแลนด์ ไม้สนนิวซีแลนด์ คุณสมบัติ คือ เป็นไม้โตเร็ว หมายถึงมีการنموไม้สนนิวซีแลนด์มากปููกเพื่อทำการเก็บเกี่ยว โดยเฉพาะ ใช้เวลาปููกเพียงไม่นาน ก็ตัดไม้สนนิวซีแลนด์มาใช้งาน จึงเรียกว่าไม้โตเร็ว เมื่อสามารถปููกและเก็บเกี่ยวไม้สนได้โดยใช้เวลาไม่นาน ก็ทำให้มีไม้สนเป็นจำนวนมาก ดังนั้น ไม้สนนิวซีแลนด์ ราคาขายจึงไม่แพงเมื่อเทียบกับไม้สนทั่วไป แต่อย่างไรก็ตาม ไม้สน

นิวชีแลนด์ก็เป็นไม่นี่อ่อน จึงเหมาะสมกับงานบางประเภทเท่านั้น ไม่เหมาะสมที่จะนำไปสู่
นิวชีแลนด์ไปใช้สำหรับงานที่ต้องใช้ความคงทน ของตัวไม้สนเป็นหลัก

การเลือกซื้อไม้ประруปเบื้องต้นที่ควรรู้

เบื้องต้นที่ควรทราบเกี่ยวกับการซื้อไม้ประรูป ก็คือเลือกให้เหมาะสมกับการใช้งาน
นั่นหมายถึงว่าคุณต้องรู้ ว่าจะนำไปใช้ในงานประเภทใด เพื่อที่จะได้ทราบถึงคุณภาพของ
ไม้ที่กำลังจะนำไปใช้ เพราะในงานบางประเภทก็ต้องการไม้ที่ผ่านการรีส ตากแห้ง หรือใช้
การอบไม้แบบพิเศษ จากนั้นก็ค่อยมาเลือกชนิด ขนาด และจำนวนซึ่น เพื่อจะได้ลงคำนวน
ราคาไม้ประรูปเบื้องต้น โดยปกติจะคำนวนราคาไม้จากหน้าตัดและความหนาเป็นนิ้ว ความ
ยาวเป็นเมตรกันไม่บางชนิด เช่นไม้สักที่คำนวน หน้าตัดเป็นนิ้ว ความยาวเป็นฟุต เนื่องจาก
เป็นไม้ที่มีราคาสูงกว่า

ขนาดไม้ประรูปที่มีขายหัวไปมีขนาดตั้งแต่

1×2 = หนา 1นิ้ว กว้าง 2นิ้ว ความยาวตามต้องการ ไปจนถึงประมาณ

4×6 = หนา 4นิ้ว กว้าง 26นิ้ว ความยาวตามต้องการ

นี่ก็คือหลักเบื้องต้นในการเลือกซื้อไม้ประรูป ซึ่งสามารถนำไปคำนวน "ราคาไม้ประรูป"
เบื้องต้นได้ ในการซื้อไม้ขอให้เลือกซื้อกับร้านขายไม้ประรูปที่มีความน่าเชื่อถือ จะทำให้ลด
ความเสี่ยงในการลงทุนได้

2.6.5 ลักษณะของล้อแบบต่างๆ

ล้อที่สามารถนำมาใช้กับรถเข็นในงาน สามารถแบ่งได้ 2 ประเภท คือ

1.ล้อยางตัน

2.ล้อยางสูบลม

ล้อยางตัน ล้อแบบนี้เป็นล้อที่เหมาะสมสำหรับรถเข็นที่มีขนาดเล็ก ใช้งานภายในตัว
อาคารหรือพื้นที่ที่ไม่ขอร่วมกันมากนัก จะใช้ได้กับพื้นผิวที่ค่อนข้างเรียบ โดยมากล้อยางตัน
จะมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกิน 10 นิ้ว ล้อแบบนี้มีข่ายตามท้องตลาด มีรูปแบบ และ
ขนาดต่างๆ

ล้อยางสูบลม ลักษณะของล้อยางสูบลมจะใช้งานได้ในขณะที่ยางสูบลมเต็มที่
โดยล้อประเภทนี้จะขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของวงล้อให้ใหญ่กว่าล้อยางตัน โดยมากจะ
นำไปใช้งานกับรถเข็นที่ต้องรับน้ำหนักมาก ล้อยางสูบลมสามารถลดการสั่นสะเทือนได้

ดีกว่าล้อยางตัน และเนื่องจากล้อประเภทนี้มีเส้นผ่านศูนย์กลางขนาดใหญ่ทำให้สามารถได้ขึ้นพื้นเด่างระดับ เช่น พุตบาทได้ดี และใช้กับพื้นผิวที่ชุรุะเป็นหลุมเป็นปูได้ดี ล้อยางสูบลมที่เหมาะสมกับรถเข็นในงานสวนสาธารณะนี้ ได้แก่ ล้อรถจักรยานประเภทต่างๆ ล้อของรถจักรยานสามารถแยกประเภทตามชนิดของล้อของรถจักรยานได้ดังนี้

				
<ul style="list-style-type: none"> - รถจักรยานสปอร์ต มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางตั้งแต่ 20-26 นิ้ว - จักรยานแข่งความเร็ว (เสือหมอบ) มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางวงล้อ 2 นิ้ว - จักรยานแข่งวิบาก " " " 2 0 นิ้ว - จักรยานโหลดในร่องสำหรับเด็ก " " " 2 0 นิ้ว - จักรยานเด็กเล็ก " " " 12,16 นิ้ว 	20-26	2 7	2 0	12,16

ลักษณะของล้อของสามารถแบ่งออกได้อีก 2 ชนิด ตามลักษณะทางการรับแรง

1.ล้อชีลวด เป็นล้อที่มีการผลิตมาข้านานแล้ว ได้แก่ล้อที่เห็นอยู่กับจักรยานทั่วไปนั่นเอง โดยทั่วไป ชีลวดของล้อ และคุณลักษณะจะทำด้วยเหล็กชุบโครเมียม ข้อดีของล้อชีลวด คือ จะยึดหยุ่นตัวได้เมื่อถูกกระแทก มีน้ำหนักเบา และไม่ต้านกับอากาศ ทำให้มีความคล่องตัว โดยปกติจะประกอบด้วยขอบล้อที่สัมผัสดุมล้อ โดยมีลวดยึดซึ่งตึงกับชีล้อชีล่อนนั้นจะร้อยติดกับดุมไปที่ชีลอนหมด และที่ขอบล้อจะมีเดือยให้ได้ไก่และจุ๊บลมผลักออกมากซึ่งล้อจะมี 32 ชีล่อนหน้าและ 40 ชีล่อนหลัง หรือ 36 ชีล่อนหน้าและหลัง ชีล้อจะมีเส้นผ่านศูนย์กลาง 15 gauge โดยมากทำจากเหล็ก หรือโลหะปลดสนิม

2.ล้อแมกซ์ เป็นล้อที่พัฒนามาจากล้อชีลวด แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ ล้อแมกซ์ที่ทำจากโลหะประเภทอลลรอยด์ และล้อแมกซ์ที่ทำจากพลาสติก ล้อแมกซ์ที่ทำจากอลลรอยด์จะหล่อมาเป็นชิ้นเดียวกันหมดคล้ายล้อแมกซ์พลาสติก แต่คุณสมบัติสูงกว่าล้อแมกซ์พลาสติกไม่ได้ ล้อแมกซ์พลาสติกมีความยึดหยุ่นตัวคล้ายล้อชีลวดน้ำหนักเบากว่าล้อแมกซ์อลลรอยด์มาก แต่ราคาถูกกว่า

ขนาดของยางกับประเภทของรถจักรยาน

ยางมีขนาดใหญ่เล็กแตกต่างกันมาก

ขนาดของยางจะควบคู่กับขนาดของล้อจักรยานด้วย สามารถแบ่งชนิดของยางได้ 3 ลักษณะ ใหญ่ได้ดังนี้

ยางสำหรับรถแข่งความเร็ว	ขนาดหน้ากว้างของยาง	1.1/4 นิ้ว
ยางสำหรับแข่งวินาที	" "	1.3/4 นิ้ว
ยางสำหรับรถถนน	" "	1.3/8 นิ้ว

1. รถแข่งความเร็วต้องการความคล่องตัวในการขับขี่และความสามารถในการเกาะถนนที่เรียบได้เป็นอย่างดีดังนั้นหน้าสัมผัสของยางกับพื้นดีดต้องให้มีน้อยที่สุดเพื่อลดความเสียดทานของถนนกับยางตามยางสำหรับชนิดนี้จึงเป็นยางที่หน้าแคบแต่เส้นผ่านศูนย์กลางจะใหญ่และเนื่องจากวิ่งบนทางเรียบจึงมีดีดอย่างที่เรียบไม่ชุ่ยวะ

2. ยางสำหรับรถแข่งวินาทีพื้นผิวนนที่ใช้จะชุ่ยวะ เป็นหลุมเป็นบ่อล้อจึงใช้แบบที่มีหน้ากว้างและเส้นผ่านศูนย์กลางเล็กกว่าแบบแรก เพราะจะทำให้รับแรงกระแทกได้ดีและมีความคล่องตัวในการขับขี่ ยางจึงมีหน้ากว้างตามล้อมีดีดอย่างที่เป็นปุ่มใหญ่และลึกซึ้งจะทำให้เกิดพื้นถนนที่ชุ่ยวะได้เป็นอย่างดี

3. ยางสำหรับรถถนนได้แก่จักรยานบรรทุกจักรยานสปอร์ตจักรยานเล็กขนาดของล้อจะแตกต่างกันแต่ลักษณะของดีดอย่างจะใกล้เคียงกันคือจะมีดีดอย่างที่เล็กกว่าแบบที่ 1 แต่จะลึกกว่าแบบที่ 2 ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง สัมพันธ์กับ หน้ากว้างของวงล้อ

ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 23 นิ้ว	หน้ากว้าง	1.1/2 , 1.3/8
" " " 27 "	"	1.1/4 , 1.3/8
" " " 26 "	"	1.3/8 , 1.75 ,
2.1/2		
" " " 24 "	"	1.3/8 , 1.1/2 ,
1.75		
" " " 20 "	"	1.3/8 , 1.75 ,
2-1/2		
" " " 18 "	"	1.3/8 , 1.75
" " " 16 "	"	1.3/8 , 1.75
" " " 12 "	"	1.75

ล้อแบบใช้งานหนัก

เหมาะสมสำหรับใช้งานที่ต้องรับน้ำหนักมากๆแต่ยังสะดวกต่อการเข็นและการเคลื่อนที่ มีทั้งแบบล้อครอบด้า และล้อมีตัวลับลูกปืนวัสดุที่ใช้ทำล้ออย่าง เหล็ก ในลอนโพลิยูเรเทน และพีโนลิกการนำไปใช้งาน ขนาดที่เหมาะสมกับการใช้งาน คือขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 100-125 มม. รับน้ำหนักได้ 90-145 กก. ความสูงของล้อหัวหมุด 140-175 มม.

ล้อที่นิยมใช้ในงานอุตสาหกรรม

ล้อแบบนี้เป็นอีกแบบหนึ่งที่นิยมใช้กันมาก ใน การติดเข้ากับรถเข็นแบบต่างๆที่ต้องรับน้ำหนักปานกลางถึงน้ำหนักมากแกนล้อมีทั้งแบบมีตัวลับลูกปืนและไม่มีตัวลับลูกปืนล้อมีแบบหัวล้อตาย และหมุนได้วัสดุที่ใช้ทำล้อมี ยางธรรมด้า เหล็ก ในลอน ยางค่อน ยางแข็ง พอลิยูเรเทน พีโนลิกการนำไปใช้งาน ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางที่เหมาะสมกับการใช้งานของรถเข็นบรรจุภัณฑ์ทำความสะอาดตั้งแต่ 100-125 มม. รับน้ำหนักได้ 90-145 กก. ต่อความสูงของล้อหัวหมุด 132-168 มม. สำหรับหน้ายางของล้อแบบยางอ่อนมีขนาดกว้าง 32-38 มม. ล้อยางมีแกนล้อทำจากไฟเบอร์เป็นล้อไฟเบอร์หุ้มรอบด้วยยางมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 20-25 ซม. หน้าล้อกว้าง 25 มม เป็นล้อที่นิยมใช้กับรถเข็นหัวไป ในปัจจุบัน มีราคาข้างละประมาณ 50-80 บาท

2.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบต้นแบบผลิตภัณฑ์

2.7.1 โครงการออกแบบชุดอุปกรณ์สำหรับขายน้ำตาลปั้นสำหรับธุรกิจเฟรนไชส์ พิพิพัฒน์ ดวงจิตธรรม 2550.

น้ำตาลปั้นเป็นขนมโบราณที่มีความอร่อยและสวยงามด้วยสีสันอันหลากหลาย ประกอบกับลวดลาย ลีลา ที่ผู้ปั้นได้ใส่ใจในการลงไป ทำให้น้ำตาลปั้นนั้นเป็นขนมที่มีเสน่ห์ และมีเอกลักษณ์ในด้านงานฝีมือ แต่ปัจจุบัน ขนมชนิดนี้ได้เริ่มหายไปจากสังคม ปัจจุบันแล้ว อาจจะพบเห็นได้เพียงแค่ในงานวัดใหญ่ๆ โรงจิว หรือตามต่างจังหวัดเท่านั้น จึงเป็นที่มาเสียดายถ้าหากน้ำตาลปั้นขนมโบราณที่เปลี่ยนไปด้วยความไม่สนใจจนหายไปจากประเทศไทย เหลือเพียงแค่ตำนานที่มีการเล่าขานกัน แล้วจะมีวิธีอย่างไรที่ขนมโบราณนี้ จะกลับเข้ามาในสังคมปัจจุบัน

จากการค้นคว้าพบว่าระบบธุรกิจแบบแฟรนไชส์นั้นสามารถขยายตัวได้อย่างรวดเร็ว จึงเหมาะสมที่จะมีการผลักดันน้ำตาลปั้นเข้าสู่ระบบธุรกิจแบบแฟรนไชส์ โดยต้องมีการปรับปรุงในส่วนของตัวผลิตภัณฑ์เพื่อให้สามารถสร้างความน่าเชื่อถือ สะอาดถูกหลักอนามัย และสามารถดึงดูดลูกค้าได้ นอกจากนี้ยังต้องทำให้สามารถสะดวกในการ

เคลื่อนย้ายด้วยตัวคนเดียวได้อีกด้วย ในการออกแบบได้นำเคอเกลักษณ์ของประเทศจีนมา มีส่วนในการออกแบบเพราเดิมที่นั่นนำตาลปันเป็นชนวนโบราณที่มาจากการจีน ตัวงาน ได้มีการใช้วัสดุพลาสติกเข้ามาร่วมด้วยเพื่อให้มีน้ำหนักที่เบาที่สุด ประกอบกับการเปลี่ยนตัว ผลิตภัณฑ์ออกเป็น 2 ส่วนเพื่อสะดวกในการเคลื่อนย้าย

ผลงานที่ได้ออกมานั้น อาจจะเป็นตัวต้นแบบที่ยังไม่สมบูรณ์นัก เพราะข้อจำกัดด้านต่างๆ ในการผลิต แต่ก็ถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นเล็กๆ ที่จะสามารถนำไปพัฒนาต่อจนเสร็จสมบูรณ์ และนำไปใช้งานจริงได้ เพื่อให้ขนมโบราณเหล่านี้จะยังมีอยู่ให้ลูกหลานได้ดูได้กินสืบไป

2.7.2 โครงการออกแบบชุดอุปกรณ์เพื่อการจำหน่ายข้าวปั้นแบบเคลื่อนที่ในระบบแฟรนไชส์ อวยพร คุศิริเวพุวรรณ 2552.

สุดสะอาดของวัตถุดิบด้วยการออกแบบส่วนเก็บวัตถุดิบให้เหมาะสมในการใช้งาน โดยสามารถบรรทุกข้าวปันเพื่อจำหน่ายได้ ประมาณ 500 คำ งานออกแบบนี้มีส่วนทำข้าวปัน เพื่อให้แสดงการทำข้าวปันซึ่งส่งผลต่อความรู้สึกของผู้บริโภคว่า อาหารมีความสดใหม่ทั้ง ยังให้ความเพลิดเพลินเป็นการดึงดูดความสนใจของผู้บริโภคอีกด้วยนี่ และยังกล่าวเป็น ภาพลักษณ์ของร้านด้วย ภาพลักษณ์ที่เกิดขึ้น คือ ดูดี น่าเชื่อถือ มีความเป็นญี่ปุ่นแต่ดู ทันสมัย โดยใช้กราฟฟิกและสีสันดึงดูดกลุ่มเป้าหมาย ในส่วนของกราฟฟิกใช้สีขาว-แดง เนื่องจากเป็นสีอ่อนถึงความเป็นญี่ปุ่นและสีขาวสื่อถึงความสะอาด สีแดงเป็นสีที่กระตุ้น ความรู้สึกอย่างอาหารและดึงดูดผู้พบรหين วัสดุหลักที่ใช้ในงานออกแบบมาจากอุดมเนียม และผ้า เพื่อให้มีน้ำหนักเบา เคลื่อนย้ายได้สะดวก ในส่วนของผ้าจะลงด้วยกราฟฟิก ซึ่ง สามารถดูไปข้างหน้าความสะอาดหรือเปลี่ยนลวดลายได้ โดยข้อควรปรับปรุงของงาน ออกแบบขึ้นนี้ คือ ขึ้นส่วนล่างมีน้ำหนักมากเกินไป เนื่องจากใช้ไม้เยอระ และควรมีการเสริม ส่วนล่างให้มีความแข็งแรงมากขึ้น ในส่วนของประตูยังไม่แนบสนิทเท่าที่ควร และส่วนของ ผ้าคลุมยังมีจุดอ่อนในบางส่วนที่ควรแก้ไข

2.7.3 โครงการออกแบบชั้มเพื่อจัดจำหน่ายพวงมาลัยภายในอาคาร อุมาพร อรรถโกวิท 2552.

มาลัยถือเป็นสิ่งหนึ่งที่อยู่คู่กับคนไทย โดยมักจะนำมาใช้กราบไหว้พระและสิงศักดิ์ สิทธิรวมถึงนำไปไหว้บิตรามารดา ญาติผู้ใหญ่ ตามเทศกาลต่าง ๆ โดยแต่เดิม มาลัยสามารถ หาซื้อได้ตามตลาดและป้ายรถประจำทาง แต่ในปัจจุบัน ชีวิตคนเมืองได้เปลี่ยนไป การจะซื้อ หามาลัย ก็ซื้อได้ยากขึ้นจากการค้นคว้าได้พบว่า การดำเนินชีวิตของคนในเมืองได้เปลี่ยนจาก การจับจ่ายซื้อของในตลาด ได้หันมาซื้อของในชูปเปอร์มาร์เก็ต และการเดินทางนิยมใช้ รถไฟฟ้ามากขึ้น เนื่องจากที่อยู่อาศัยมักจะอยู่ไกลสถานีรถไฟ และการที่จะทำให้ร้านขาย มาลัยเหมาะสมกับการขายในสถานที่ดังกล่าว ต้องออกแบบและปรับปรุงในส่วนของรูปแบบ ของร้านให้ สามารถดึงดูดลูกค้าด้วยภาพลักษณ์ที่ดีและสะอาดตา โดยใช้ความเป็นไทยมา ผสมผสานกับความทันสมัยให้ลงตัว ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการออกแบบให้มีความเหมาะสมใน การใช้งาน ในพื้นที่ภายในอาคาร ห้องสรรพสินค้า สถานีรถไฟ ให้มีรูปแบบที่มีความ แปลกใหม่ สะดวกสบาย ดึงดูดผู้บริโภคเป็นที่จดจำและสร้างทางเลือกใหม่ให้กับร้าน จำหน่ายมาลัยในปัจจุบัน

2.7.4 โครงการออกแบบชุดจำหน่ายสินค้าเครื่องประดับศรีตามตลาดนัดปานทิพย์ อัสมิมาณะ 2551.

ห้างสรรพสินค้าส่วนใหญ่มีการจัดตั้งตลาดนัดนอกห้างสรรพสินค้า ซึ่งถือได้ว่าเป็นแหล่งซื้อขายสินค้าที่ค่อนข้างเป็นที่สนใจของผู้ซื้อเป็นจำนวนมาก เนื่องจากสินค้าที่จัดจำหน่ายมีราคาไม่แพงมากนักเป็นแหล่งสร้างรายได้ให้กับผู้ค้าขายมากต่อมาก รวมถึงผู้ที่ค้าขายสินค้าประเภทเครื่องประดับศรี หรือที่เรียกว่าร้าน กิ๊ฟท์ช้อป การขายตามตลาดนัดก็ต้องมีอุปกรณ์ที่สะดวกทั้งในการขนย้าย การใช้ และการเก็บ เช่น ชาตังเตะ โต๊ะ รัม แผงแขวนต่างๆ ตะขอนแขวนสร้อยต่างๆ ซึ่งก็เป็นอุปกรณ์ที่ราคาไม่แพงมาก บางห้างสรรพสินค้าอนุญาตให้ติดตั้งถาวร แต่บางห้างสรรพสินค้าต้องใช้พื้นที่เพื่อกิจกรรมอื่นๆ ของทางห้างสรรพสินค้า จึงไม่อนุญาตให้ติดตั้งถาวร จากการสำรวจพบว่าผู้ขายต้องใช้เวลาในการประกอบติดตั้ง ขนย้าย จัดเก็บ และจัดวางเรียงสินค้าเพื่อการจัดจำหน่ายใช้เวลาในการตั้งกล่าวค่อนข้างสูง ดังนั้นจึงคิดออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อแก้ไขปัญหาให้กับผู้ขายสินค้าเครื่องประดับศรีตามตลาดนัดนอกห้างสรรพสินค้า โดยออกแบบเป็นแบบวางแผนสินค้าแบบ Remote Display ที่สามารถเคลื่อนย้ายได้ จัดวางขายแบบชั่วคราวในสถานที่หนึ่ง เพื่ออำนวยความสะดวกในการขนย้าย จัดเก็บ จัดจำหน่าย และมีอุปกรณ์เสริมที่ผู้ขายมีความจำเป็นต่อการจัดจำหน่ายเรื่องที่หนึ่ง เป็นการนำเสนอบรรบวนความคิดที่ทำให้เกิดโครงการนี้ขึ้นมา และทำการศึกษาข้อมูลเบื้องต้น แล้วจึงทำการเสนอหัวข้อโครงการ เรื่องที่สอง นำเสนอการค้นคว้า การวิจัย การวิเคราะห์ และสรุปการศึกษา (ผลิตภัณฑ์เดิม และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลสินค้าแต่ละชนิด) เพื่อหาแนวทางในการออกแบบแก้ไขปัญหาของผลิตภัณฑ์เดิม เรื่องที่สาม นำเสนอผลงานการออกแบบ พร้อมข้อคิดเห็น และคำแนะนำจากคณะกรรมการ และการดำเนินการแก้ไขพัฒนาแบบ

2.7.5 ชุดผลิตภัณฑ์เพื่อการขายชีดิดนตรีหรือภพยนตร์สำหรับร้านค้าขนาดเล็ก ภัคจิรา ลือเกียรติอนันต์ 2551.

ร้านค้าขายชีดิดนตรีหรือภพยนตร์ในปัจจุบันมีมากมายหลากหลายแตกต่างกันไป ในเรื่องของขนาดพื้นที่และความนิ่ือเสียงของร้านซึ่งร้านค้าขนาดใหญ่หรือร้านค้าที่มีชื่อเสียง ก็มักมีความได้เปรียบทางกการตลาดมากกว่าทั้งในเรื่องของทำเลที่ตั้ง ความพร้อมในเรื่องของอุปกรณ์ส่งเสริมการขายต่างๆ และการจัดร้านที่กว้างขวางสวยงาม ถึงแม้ว่าร้านขนาดใหญ่หรือร้านค้าที่มีชื่อเสียงจะมีข้อได้เปรียบดังที่กล่าวมา แต่ร้านค้าขายชีดิดนตรีหรือภพยนตร์ขนาดเล็กก็มีข้อดีที่ร้านค้าขนาดใหญ่เหล่านี้ไม่มี เช่น ราคาของสินค้าที่ต่ำกว่า

สินค้าของร้านค้าขนาดใหญ่ หรือผู้ขายมีความรอบรู้ในเรื่องของสินค้าอยู่มาก เป็นต้น แต่เนื่องด้วยปัจจัยต่าง ๆ ของร้านค้าขนาดเล็ก เช่น ไม่มีการประชาสัมพันธ์สินค้าให้แก่ลูกค้า จึงทำให้ความน่าสนใจที่จะสามารถดึงดูดลูกค้าให้เข้ามาในร้านค้าขนาดเล็กลดน้อยลงไป การจัดทำโครงการชุดผลิตภัณฑ์เพื่อการขายซึ่ดีเด่นหรือภาพยนตร์สำหรับร้านค้าขนาดเล็กจึงได้เกิดขึ้นโดยที่นำข้อได้เปรียบของร้านค้าขนาดใหญ่ที่ร้านค้าขนาดเล็กไม่มีมาใช้ใน

การพัฒนาและออกแบบโครงการ ได้แก่

1. ผลิตภัณฑ์สำหรับทดลองฟังซึ่ดีและดูตัวอย่างภาพยนตร์
2. พื้นที่สำหรับการประชาสัมพันธ์สำหรับสินค้าใหม่และสินค้าที่มียอดขายดีซึ่งจัดว่าเป็นสินค้าที่เป็นความต้องการของลูกค้าส่วนใหญ่

โดยมีการพัฒนาฐานะของผลิตภัณฑ์ทดลองฟังซึ่ดีให้เหมาะสมกับส่วนวางแผนสินค้า และต้องเน้นการประชาสัมพันธ์สินค้า คือ มีส่วนสำหรับให้ลูกค้าทดลองสินค้าได้ อีกทั้งพื้นที่รองรับสื่อสิ่งพิมพ์ได้เพื่อสร้างความเป็นสัดส่วนให้แก่ร้านค้าแต่ก็ต้องคำนึงถึงขนาดของพื้นที่ในการติดตั้ง เช่น กันจึงออกแบบให้ประยุกต์พื้นที่ในการติดตั้งให้มากที่สุดซึ่งชุดผลิตภัณฑ์ไว้ในร้านค้าขนาดเล็กได้ตามความเหมาะสมกับพื้นที่ อีกทั้งยังเสริมสร้างการประชาสัมพันธ์สินค้าให้แก่ลูกค้าด้วย

2.7.6 ชุดผลิตภัณฑ์เพื่อจัดจำหน่ายปลา กดสำหรับร้านค้าตลาดนัดนอกอาคาร อุปกรณ์ เรื่องคุณภาพ 2550

ทุกวันนี้ผู้บริโภคเริ่มตื่นตัวหันมาให้ความสนใจในการเลี้ยงปลา กดมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจากปลา กดได้พัฒนาทางด้านสายพันธุ์จนมีสายพันธุ์ที่หลากหลาย ทำให้ผู้บริโภคเกิดความสนใจเนื่องจากราคาของปลา กดไม่แพงเท่าที่ควร แต่ปัจจุบันนี้ร้านขายปลา กดไม่มีความน่าสนใจและไม่สามารถดึงดูดผู้บริโภค เนื่องจากด้วยรูปลักษณะของตัวร้าน ความรู้ในการเลี้ยงปลา กด โครงการชุดผลิตภัณฑ์เพื่อจัดจำหน่ายปลา กดสำหรับร้านค้าตลาดนัดนอกอาคาร มีรูปลักษณะที่มีความแปลกใหม่ สวยงาม ดึงดูดลูกค้าและสร้างทางเลือกใหม่ๆ ให้กับร้านจำหน่ายปลา กดในปัจจุบัน

2.8 ข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหาร สำหรับแผงลอยจำหน่ายอาหาร

แผงลอยจำหน่ายอาหาร หมายถึง แคร์ แท่น โต๊ะ แผง รถเข็น หรือพาหนะอื่นใดที่ขายอาหาร เครื่องดื่ม น้ำแข็ง โดยตั้งประจำที่ ซึ่งมีข้อกำหนดทางด้านสุขาภิบาลอาหาร

ทั้งสิ้น 12 ข้อ โดยข้อกำหนดดังกล่าวเป็นข้อที่จำเป็น หากไม่มีอาจเกิดความเสี่ยง ทำให้อาหารมีการปนเปื้อนก่อให้เกิดโรคระบบทางเดินอาหารแก่ผู้บริโภคได้ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. แผลรอยชำนาญอาหารทำจากวัสดุที่ทำความสะอาดง่าย มีสภาพดี เป็นระเบียบอยู่สูงจากพื้นอย่างน้อย 60 ซม. บริเวณที่ใช้เตรียม ปูรุ ประกอบ และเก็บอาหารที่ชำนาญของแผลรอยชำนาญอาหาร ไม่ว่าจะเป็นเครื่อง แท่น โต๊ะ รถเข็น แผง ฯลฯ ต้องทำด้วยวัสดุที่ทำความสะอาดง่าย เช่น สแตนเลส อลูมิเนียม โพลีเมอร์ ฯลฯ อยู่ในสภาพดี ไม่แตกช้ำ ไม่มีคราบสกปรก และมีการจัดวางของเป็นระเบียบ ไม่กรุหงส์ง่ายต่อการใช้งานและป้องกันการปนเปื้อนได้

2. อาหารปูรุสุกมีการปักปิด หรือมีการป้องกันสัตว์แมลงนำโรค อาหารปูรุสุกแล้วพร้อมจะบริการลูกค้า หรือที่เตรียมไว้บริการลูกค้าต้องเก็บในภาชนะที่มีฝาปิด ภาชนะปักปิดอาหาร หรือมีตู้ปักปิดอาหาร โดยตู้ต้องมีกระจกอย่างน้อย 3 ด้าน และด้านประตูบานเลื่อนทำด้วยลวดตาข่ายหรือตะแกรงมุ้งลวด ทั้งนี้ต้องปักปิดอาหารไว้ตลอดเวลา ยกเว้นเวลาตักอาหารชำนาญ

3. สารปูรุสแต่งอาหาร ต้องมีเลขสารระบบอาหาร (อย.) สารปูรุสแต่งอาหาร เช่น น้ำปลา น้ำส้มสายชู ซอสปูรุรส ฯลฯ ต้องมีฉลากที่มี เลขทะเบียนตัวรับอาหารที่ถูกต้อง

4. น้ำดื่ม ต้องเป็นน้ำสะอาด ใส่ในภาชนะที่สะอาด มีการปักปิด มีก๊อกหรือหางเทรินน้ำดื่มที่ให้บริการแก่ผู้บริโภค ควรเป็นน้ำที่ผ่านการฆ่าเชื้อโรคแล้วโดยการต้ม หรือกรอง เก็บในภาชนะที่สะอาด มีฝาปิด เช่น ขวด กาน้ำ เหยือกน้ำ หรือคูลเลอร์

5. เครื่องดื่ม ต้องใส่ภาชนะที่สะอาด มีการปักปิด และมีที่ตักที่มีด้ามยาวหรือมีก๊อกหรือหางเทรินน้ำเครื่องดื่มน้ำผลไม้ ที่ให้บริการแก่ลูกค้าควรบรรจุในภาชนะที่สะอาด มีการปักปิด และมีอุปกรณ์ที่มีด้ามยาวตักโดยเฉพาะ หรือใช้ภาชนะเช่นเดียวกับข้อ 4

6. น้ำแข็งที่ใช้บริโภค ต้องสะอาด เก็บในภาชนะที่สะอาด มีฝาปิด อยู่สูงจากพื้นอย่างน้อย 60 ซม. ที่ตักน้ำแข็งมีด้ามยาว และต้องไม่นำอาหาร หรือสิ่งของอย่างอื่นไปแข็งไว้ในน้ำแข็งน้ำแข็งที่ใช้บริโภคต้องเป็นน้ำแข็งที่ผลิตขึ้นเพื่อใช้ในการบริโภคโดยตรง ไม่มีตะกอน ต้องบรรจุหรือใส่ในภาชนะที่สะอาด ไม่เป็นสนิม มีฝาปิด ต้องมีอุปกรณ์สำหรับคืนหรือตักที่มี ด้ามยาวเพียงพอที่จะหยิบจับได้ โดยไม่ทำให้เกิดการปนเปื้อน และในภาชนะใส่น้ำแข็งต้อง ไม่มีสิ่งของอื่นแขวนอยู่ ยกเว้นที่ตักน้ำแข็ง

7. ล้างภาชนะด้วยน้ำยาล้างภาชนะ และล้างด้วยน้ำสะอาด 2 ครั้ง หรือล้างด้วยน้ำให้หมด และอุปกรณ์การล้างต้องวางสูงจากพื้นอย่างน้อย 60 ซม. ภาชนะใส่อាពุกประเท

ต้องล้างให้สะอาดด้วยการใช้น้ำยาล้างภาชนะทำความสะอาด ขัดถูกำจัดเศษอาหารและคราบไขมัน แล้วล้างด้วยน้ำสะอาดอีก 2 ครั้ง หรือล้างด้วยน้ำในหลอดญี่ปุ่นที่ใช้ล้างจะต้องเปลี่ยนให้สะอาดอยู่เสมอ

8. ข้อนี้ ส้อม ตะเกียบ วางตั้งเอาด้านขึ้นในภาชนะไปร่วงสะอาด หรือวางเป็นระเบียงในภาชนะไปร่วงสะอาดและมีการปักปิด เก็บสูงจากพื้นอย่างน้อย 60 ซม. ข้อนี้ ส้อม ตะเกียบ ที่ล้างสะอาดแล้ว ต้องวางหรือเก็บในลักษณะดังนี้ คือ วางตั้ง ให้ส่วนที่เป็นด้ามจับไว้ด้านบนในภาชนะที่ไม่ก่อวังเกินไปและภาชนะที่ใส่ต้องไปร่วงสะอาด วางเรียงนอนเป็นระเบียงไปทางเดียวกัน และควรมีผ้าหรือฝาภาชนะปิด

9. มีการรวมมูลฝอย และเศษอาหารเพื่อนำไปกำจัดขยะ มูลฝอย และเศษอาหาร ที่ทิ้งจากการเตรียม ปรุง ประกอบ และเหลือทิ้งจากการบริโภค ต้องมีการเก็บรวมโดยภาชนะที่สามารถป้องกันการกระจายของขยะ มูลฝอย เศษอาหารออกมาน้ำ บริเวณภายนอกและมีการนำไปกำจัดทุกวัน

10. ผู้ส้มผัดอาหารแต่งกายสะอาด สวมเสื้อมีแขน ผู้ปูรูงต้องผูกผ้ากันเปื้อนที่สะอาด สมหมายหรือเนี๊ยบคลุมผู้ส้มผัดอาหาร ได้แก่ ผู้ปูรูง ผู้เชิร์ฟ ผู้เตรียม ผู้ล้างภาชนะ ต้องแต่งกายสะอาด และสวมเสื้อมีแขน สำหรับผู้ปูรูง ต้องผูกผ้ากันเปื้อนที่สะอาด และสวมหมวกหรือเนี๊ยบที่สามารถเก็บรวมผสมได้เรียบร้อย

11. ใช้อุปกรณ์หยิบจับอาหารที่ปูรูงสำเร็จแล้วอาหารที่ปูรูงสำเร็จ และผักสดพร้อมรับประทาน ให้หลีกเลี่ยงการใช้มือส้มผัดอาหารโดยตรง ควรใช้ข้อน ทัพพี ที่คีบ หรือควรสวมถุงมือที่สะอาด และเป็นอุปกรณ์สำหรับหยิบจับอาหารนั้นๆ โดยเฉพาะ

12. ผู้ส้มผัดอาหารที่มีบาดแผลที่มือต้องปักปิดแผลให้มิดชิดมือผู้ส้มผัดอาหารที่มีบาดแผล ต้องปักปิดแผลให้มิดชิดโดยเฉพาะบาดแผลหรือฝีที่มีหนอง จะต้องหยอดหรือหลีกเลี่ยงการปูรูงดึงงานที่มือส้มผัดสกัดอาหารโดยตรง

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การดำเนินการวิจัยในครั้นนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษากระบวนการออกแบบพัฒนา รถเข็นขายอาหารอีสานสำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระ วัตถุประสงค์หลักก็คือออกแบบเพื่อ ศึกษา พัฒนารถเข็นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้งานของผู้จำหน่ายอีกทั้งยังช่วยส่งเสริม ภาพลักษณ์ ให้มีความน่าเชื่อถือทั้งภาพลักษณ์ คุณภาพ รวมถึงด้านสุขลักษณะความ สะอาด รูปแบบที่จะเพิ่มการจดจำและแรงจูงใจในการเลือกซื้อของผู้บริโภคและส่งเสริมและ รองรับพฤติกรรมของผู้บริโภคในการซื้อข้าวไก่เจียว รวมถึงรถเข็นขายอาหารอีสานนั้นมีพื้นที่ การใช้สอยที่จำกัด ด้วยความที่รถเข็นเป็นสิ่งที่ง่ายต่อการเคลื่อนการเข็นไปมาได้ตามต้องการ ซอกซอยจึงมีพื้นที่จำกัดเพื่อลดน้ำหนักในการเข็น ดังนั้นการวิจัยเรื่องนี้จะเป็นการวิจัยเชิง ปฏิบัติการแบบชุมชนมีส่วนร่วม และใช้ระเบียนวิธีวิจัยเชิงพัฒนา(R@D) เป็นหลัก ซึ่ง นักวิจัยในที่นี้หมายถึงคณวิจัยที่ประกอบด้วยคณานิสิตจากภาควิชาศิลปะและการ ออกแบบ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จามมหาวิทยาลัยนเรศวร ที่มีส่วนร่วมตลอดทุก

ขั้นตอนของการวิจัยประกอบด้วย 5 ขั้นตอนคือ

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสาร วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบปรับปรุงรถเข็น จำหน่ายอาหาร ตลอดจนเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 2 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามและการสัมภาษณ์ผู้ใช้งาน เป็น การเก็บข้อมูลภาคสนามภายใต้กรอบความคิดความต้องการในการใช้งานจริง โดยการทำ แบบสอบถาม และสอบถามผู้ใช้ชาวญี่ปุ่น อาจารย์

ขั้นตอนที่ 3 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ เพื่อสร้างกรอบความคิดในการพัฒนารถเข็น ขายอาหารอีสานสำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระ

ขั้นตอนที่ 4 การออกแบบและการทดลอง การใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการสร้างสรรค์ แนวกรอบความคิดในการออกแบบ มีแนวความคิดตรงประเด็นกับงานออกแบบ ครอบคลุม

การแก้ปัญหาต่าง ๆ จากการทดลอง การนำข้อผิดพลาด การนำข้อผิดพลาดมาแก้ไขให้เกิดความเหมาะสมตามแนวทางที่วางไว้

ขั้นตอนที่ 5 สรุปผลการศึกษาและวิเคราะห์ผลการพัฒนารถเข็นขายอาหารอีสาน สำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระ และนำเสนอต่ออาจารย์รวมทั้งคณะกรรมการเพื่อการตรวจสอบและพิจารณา

ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารรายงานกรรมการต่าง ๆ และสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้อง กับการพัฒนารถเข็นขายอาหารอีสานสำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระ

- เพื่อศึกษาวิวัฒนาการของอาหาร
- เพื่อพัฒนารถเข็นขายอาหารอีสานสำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระ
- เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้งานของผู้จำหน่ายการจัดการพื้นที่อย่างเป็นระบบ อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์ ให้มีความน่าเชื่อถือทั้งภาพลักษณ์ คุณภาพ รวมถึงด้าน สุขลักษณะความสะอาด รูปแบบที่จะเพิ่มการจดจำและแรงจูงใจในการเลือกซื้อของผู้บริโภค และส่งเสริมและรองรับพฤติกรรมของผู้บริโภคในการซื้ออาหารอีสาน

ขั้นตอนที่ 2 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม การสัมภาษณ์และแบบสอบถามผู้ใช้งาน เป็นการเก็บข้อมูลภาคสนามภายใต้กรอบความคิดความต้องการในการใช้งานจริง โดยสัมภาษณ์และสอบถามผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ สัมภาษณ์ผู้ประกอบการ แบบเจาะจงการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ผู้วิจัยเลือกใช้ในการหาข้อมูลที่ต้องการทราบ ข้อมูลรายละเอียดเพิ่มขึ้น โดยเป็นข้อมูลที่ต้องการทราบข้อมูลละเอียดเพิ่มขึ้น โดยเป็น ข้อมูลทางด้านข้อจำกัดในการเลือกใช้วัสดุ และการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จากการ สัมภาษณ์ทำให้ทราบถึงข้อมูลรายละเอียด แต่ข้อมูลและความรู้ต่าง ๆ มาจากความสามารถ และประสบการณ์จริงที่สะสมและถ่ายทอดต่อ ๆ กันมา การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้วิจัยได้มีเครื่องมือทางการวิจัยโดยใช้กระดบันทึก และบันทึกภาพกับผู้เชี่ยวชาญโดยตรงและการ สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์

ขั้นตอนที่ 3 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อสร้างกรอบแนวคิดในการพัฒนารถเข็นขายอาหารสำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระ

ขั้นตอนที่ 4 การออกแบบและการทดลองการใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการสร้างสรรค์ แนวกรอบความคิดในการออกแบบ มีแนวความคิดตรงประเด็นกับงานออกแบบ ครอบคลุม

การแก้ปัญหาต่าง ๆ จากการทดลอง การนำข้อผิดพลาดมาแก้ไขให้เกิดความเหมาะสมตามแนวทางที่วางไว้

ขั้นตอนที่ 5 สรุปผลการศึกษาและการวิเคราะห์ผลการออกแบบผลิตภัณฑ์รถเข็นนี้ใช้ในสถานสำหรับที่พักอาศัย และนำเสนอต่ออาจารย์รวมทั้งคณะกรรมการเพื่อการตรวจสอบและพิจารณา

3.2 เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาถึงกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล และวัดคุณประสิทธิ์ของงานวิจัย จึงได้ทำการเลือกวิธีการเก็บข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

1. แบบสอบถามความต้องการในด้านรูปแบบรูปแบบการใช้งาน รูปทรง รูปร่างของผลิตภัณฑ์รถเข็น
2. แบบสังเกตพฤติกรรมการใช้งานกลุ่มเป้าหมาย
3. แบบสำรวจความพึงพอใจในตัวผลิตภัณฑ์

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้แบ่งเป็น 2 ช่องทางคือการลงภาคสนาม และการค้นคว้าข้อมูลทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และโครงข่ายอินเตอร์เน็ต

ช่องทางที่ 1 คือในการเก็บข้อมูลภาคสนาม เพื่อสอบถามความคิดเห็นการซื้มภาษณ์ เกี่ยวกับรถเข็นข่ายอาหารจากกลุ่มตัวอย่าง

ช่องทางที่ 2 คือการค้นคว้าข้อมูลตามห้องสมุด สื่ออิเล็กทรอนิกส์และโครงข่ายอินเตอร์เน็ตเพื่อสังเกตรูปแบบรถเข็นข่ายอาหารที่ตอบสนองความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ค้นคว้าเพิ่มเติมจากการซื้มภาษณ์ที่ได้มาจากการลงภาคสนาม เพื่อสร้างแนวความคิดในการออกแบบในการเก็บรวบรวมข้อมูล และการซื้มภาษณ์ต่างๆนั้น ผู้วิจัยนำข้อมูลดังกล่าว มารวบรวมและแยกหัวข้อต่างๆ ไว้ เพื่อความสะดวกในการดึงมาใช้ หรืออ้างอิงในการออกแบบ เพื่อตอบโจทย์ความต้องการของ

3.4 วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของตลาดเข้าขายอาหาร ร่วมถึงรูปแบบพฤติกรรมมนุษย์ สัดส่วนร่างกายของมนุษย์

3.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลภาคสนาม ในส่วนของบทสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยได้เข้าไปสัมภาษณ์ผู้ประกอบการเกี่ยวกับความต้องการ ห้องด้านรูปแบบ ภาพลักษณ์เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการพัฒนาตลาดเข้าขายอาหารอีสานสำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระ

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับผู้บริโภค

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามเกี่ยวกับโครงสร้าง รูปทรง รายละเอียดผลิตภัณฑ์ การวิเคราะห์เพื่อหาผลที่ได้จากการศึกษา และพัฒนาผลิตภัณฑ์ตลาดเข้าขายอาหารอีสานสำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบ Rating Scale 5 ระดับและได้กำหนดมาตรฐานการวัดได้ดังนี้

5 หมายถึง	ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
4 หมายถึง	ความพึงพอใจในระดับมาก
3 หมายถึง	ความพึงพอใจในระดับปานกลาง
2 หมายถึง	ความพึงพอใจในระดับน้อย
1 หมายถึง	ความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิจัย

จากการกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลของสภาพทั่วไปรถเข็นขายอาหารอีสาน ผู้วิจัยได้มีการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นในศิลปะนิพนธ์ฉบับนี้ แล้วนำผลวิเคราะห์มาเป็นแนวทางการออกแบบ พัฒนา เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์และพัฒนาสร้างสรรค์งานออกแบบให้มีประโยชน์ให้มากที่สุด โดยมีขั้นตอนการปฏิบัติงาน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 บทวิเคราะห์ข้อมูลและข้อสรุปเงื่อนไขการออกแบบ

ส่วนที่ 2 ขั้นตอนแบบร่วม

ส่วนที่ 3 การออกแบบและสร้างสรรค์

ส่วนที่ 1 บทวิเคราะห์และสรุปเงื่อนไขการออกแบบ

1. จีอิครองกราฟ: โครงการพัฒนารถเข็นขายอาหารอีสานสำหรับผู้ประกอบอาชีพชิ้นส่วน

2. ข้อมูลของผลิตภัณฑ์: รถเข็นรถเข็นขายอาหารสำหรับผู้ประกอบอาชีพชิ้นส่วน

3. ความรู้สึกที่มีต่อผลิตภัณฑ์ทั้งทางด้านการมองเห็น ด้านกายภาพและความรู้สึก: การเพิ่มประสิทธิภาพของรถเข็น และอุปกรณ์ให้สามารถทำงานได้ดีขึ้น สะดวกและรวดเร็ว มีความคล่องตัวให้ได้เหมาะสมกับงานจริง ๆ เพิ่มประสิทธิภาพในการใช้งานของผู้จำหน่ายอีก ทั้งยังช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์ ให้มีความน่าเชื่อถือทั้งภาพลักษณ์ คุณภาพ รวมถึงด้าน สุขลักษณะความสะอาด รูปแบบที่จะเพิ่มการจดจำและแรงจูงใจในการเลือกซื้อของผู้บริโภค และส่งเสริมและรองรับพฤติกรรมของผู้บริโภคเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งหมายถึง การพัฒนารถเข็นขายอาหาร ให้มีความสวยงาม ทันสมัย ความปลอดภัยในการหินบุปกรณ์ และการใช้พื้นที่บนรถเข็นให้คุ้มค่าที่สุด ซึ่งผลประโยชน์ที่ได้รับก็ตอกย้ำกับผู้ใช้ทางอ้อม

4. ช่องทางการจัดจำหน่าย: แนวทางการจัดจำหน่ายเป็นไปในรูปแบบการขนส่งจาก ผู้ผลิตสู่ผู้ประกอบการรายย่อย การขายผลิตภัณฑ์จะเป็นในระบบแฟรนไชส์มีการควบคุม

เงื่อนไขต่างๆที่มีรายละเอียด ในขณะเดียวกันก็ต้องสร้างมาตรฐานการนำเสนอสินค้าและบริการในทุกๆสาขาได้ด้วย

ส่วนวิเคราะห์ : เนื่องจากช่องทางการจัดจำหน่ายเป็นไปในรูปแบบการขนส่งจากผู้ผลิตสู่ผู้ประกอบการรายย่อยในระบบแฟรนไชส์ หมายความว่า ผลิตภัณฑ์มีการควบคุมเงื่อนไขต่างๆที่มีรายละเอียด ในขณะเดียวกันก็ต้องสร้างมาตรฐานการนำเสนอสินค้าและบริการในทุกๆสาขาได้ด้วย

ส่วนที่ 2 ขั้นตอนแบบร่าง

2.1.1 แนวความคิดการออกแบบ : การออกแบบพื้นที่ให้ตอบสนองความต้องการที่สุด

2.1.1.1 เหตุผลสนับสนุนแนวทางการออกแบบ : การพัฒนาราถเข็นขายอาหารเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้งานของผู้จำหน่ายอีกด้วยเพิ่มหน้าที่การใช้งานของรถเข็นให้มีมากขึ้น การปรับ การเลื่อน การดึง การแปลงร่าง ปรับเปลี่ยน เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ได้คุ้มค่าที่สุดทั้งยังช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์ให้มีความน่าเชื่อถือ ทั้งคุณภาพ รวมถึงด้านสุขลักษณะความสะอาด รูปแบบที่จะช่วยเพิ่มการจดจำและแรงจูงใจในการเลือกซื้อของผู้บริโภค การพัฒนาราถเข็นจึงต้องคำนึงถึงหลักด้าน เพื่อรถเข็นเป็นสิ่งที่ง่ายต่อการเคลื่อนย้ายเข็นไปขายตามสถานที่ต่างๆได้ตามต้องการอย่างจึงมีพื้นที่ที่จำกัดเพื่อลดน้ำหนักในการเข็น และข้าวไก่เจียวเองก็จะมีของสดที่จะใส่เพื่อเพิ่มรสชาติให้กับไก่เจียวซึ่งมีจำนวนมากและไม่สามารถเก็บไว้ในตู้แช่เหมือนร้านอาหารตามสั่งทั่วไป จึงเกิดแนวความคิดการออกแบบเพื่อเพิ่มหน้าที่การใช้งาน ของรถเข็นให้มีหน้าที่การใช้สอยที่เพิ่มขึ้น เพื่อประหยัดพื้นที่ และลดน้ำหนักของตัวรถ สามารถเก็บของได้มากขึ้น แบ่งสัดส่วนการจัดเก็บอาหารสดให้ถูกต้องสอดคล้องกับข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหาร

2.2.1 อารมณ์ความรู้สึกของงานที่ออกแบบ

CONCEPT	อีสานคั่ว		
MOOD & TONE	อบอุ่น		
ELEMENT	การใช้งาน	เอกลักษณ์	รสชาติ

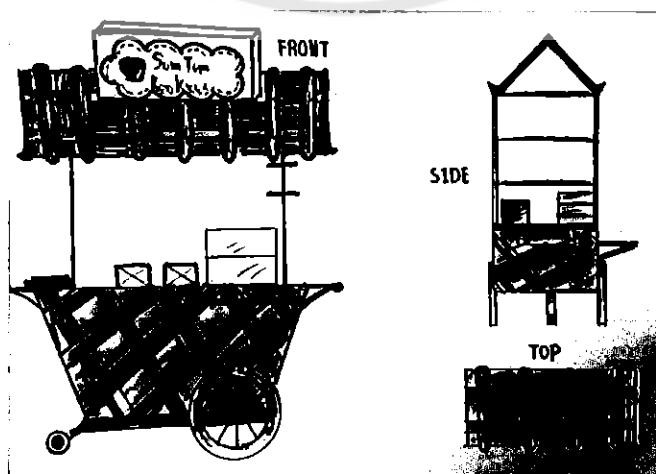
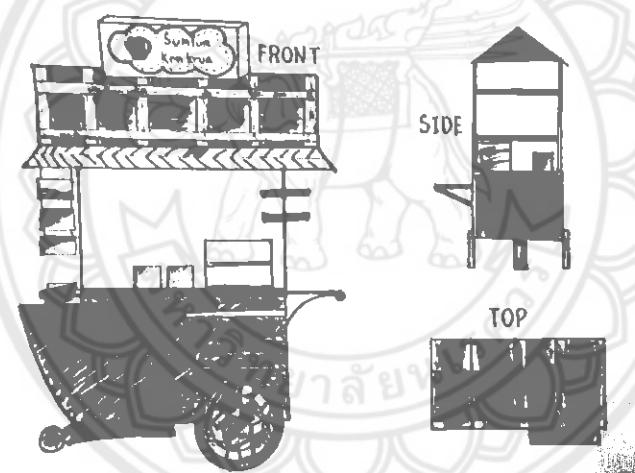
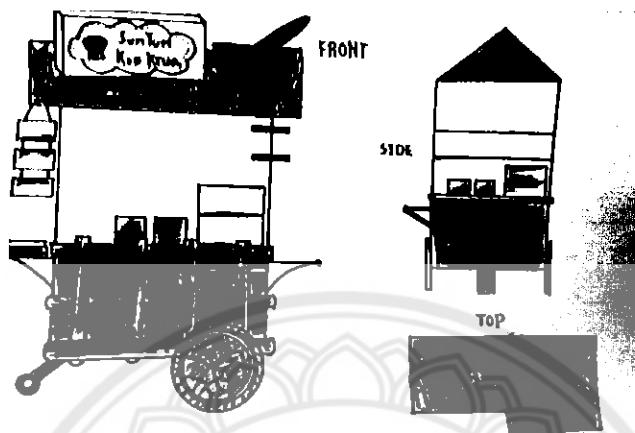
ตาราง 7 แสดงความรู้สึกของงานออกแบบ

MOOD & TONE



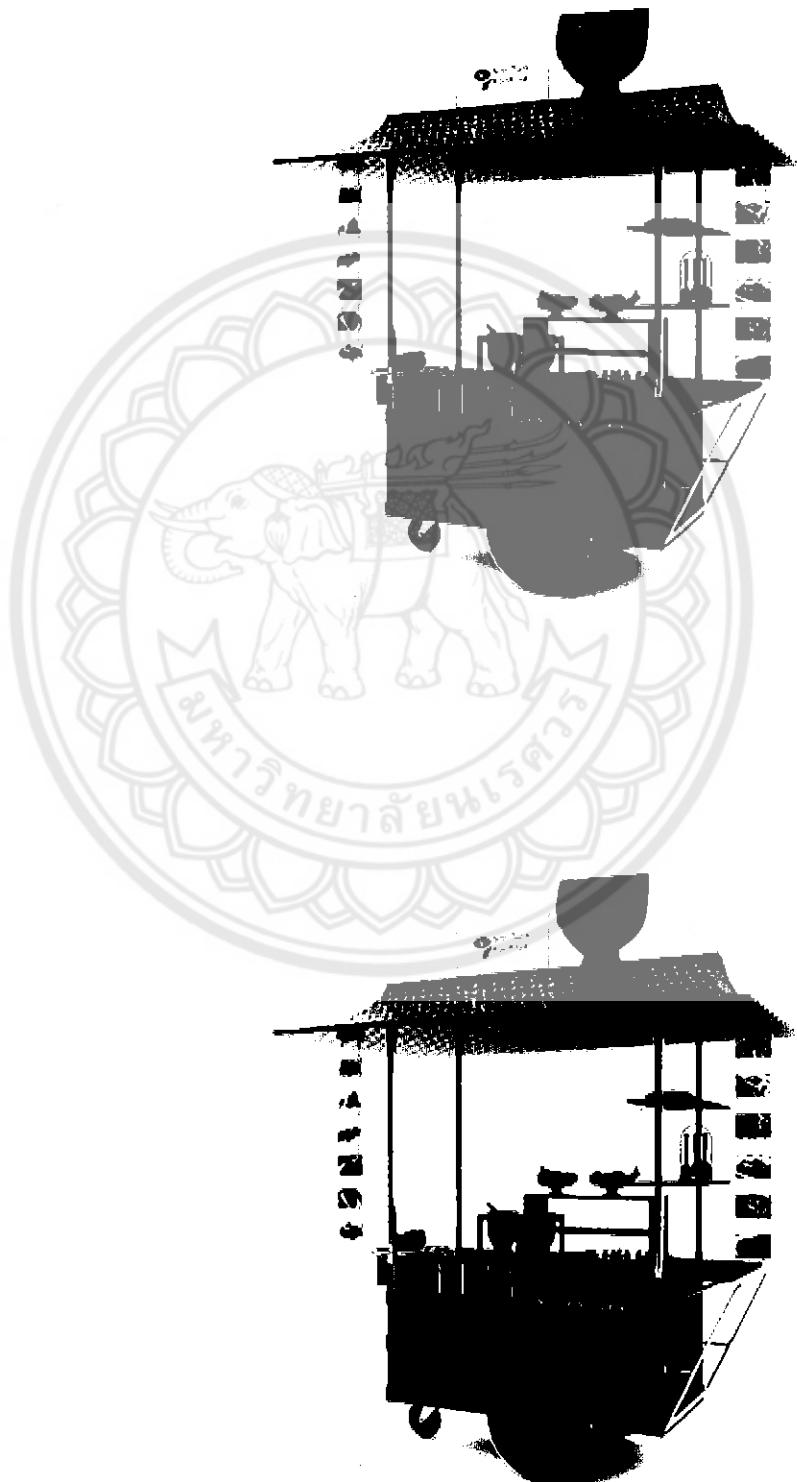
ภาพที่ 2 แสดงอารมณ์ความรู้สึกของงานพัฒนาผลิตเข็น

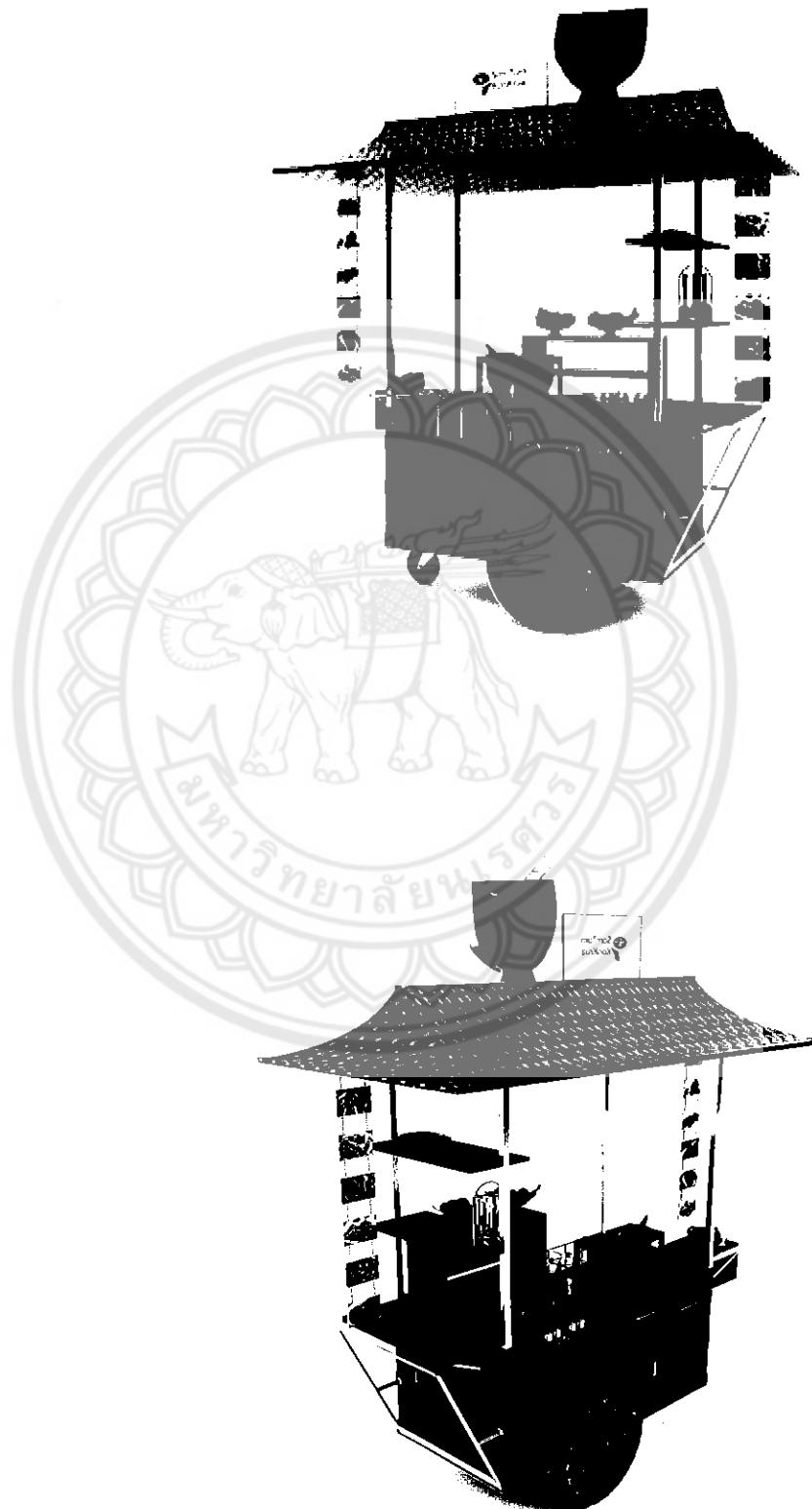
2.2.2 ขั้นตอนการพัฒนาแบบร่าง



ภาพที่ 3 แสดงขั้นตอนการพัฒนาแบบร่างครั้งที่ 1

2.2.3 ขั้นตอนการพัฒนาแบบร่าง

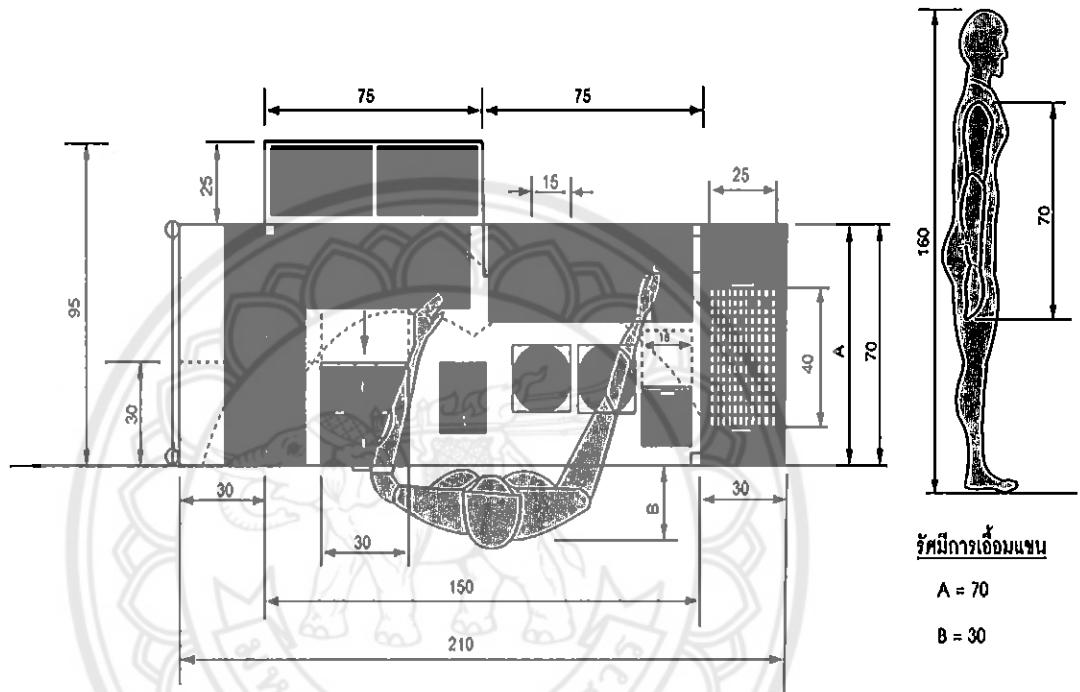




ภาพที่ 3 แสดงขั้นตอนการพัฒนาแบบร่างครั้งที่ 2

ภาพแสดงแปลนโครงสร้าง

ความสูงและความกว้างแขน



รัศมีการอ้อมแขน

$$A = 70$$

$$B = 30$$

วางแผนกับระดับค์



ตั้มและบ่า



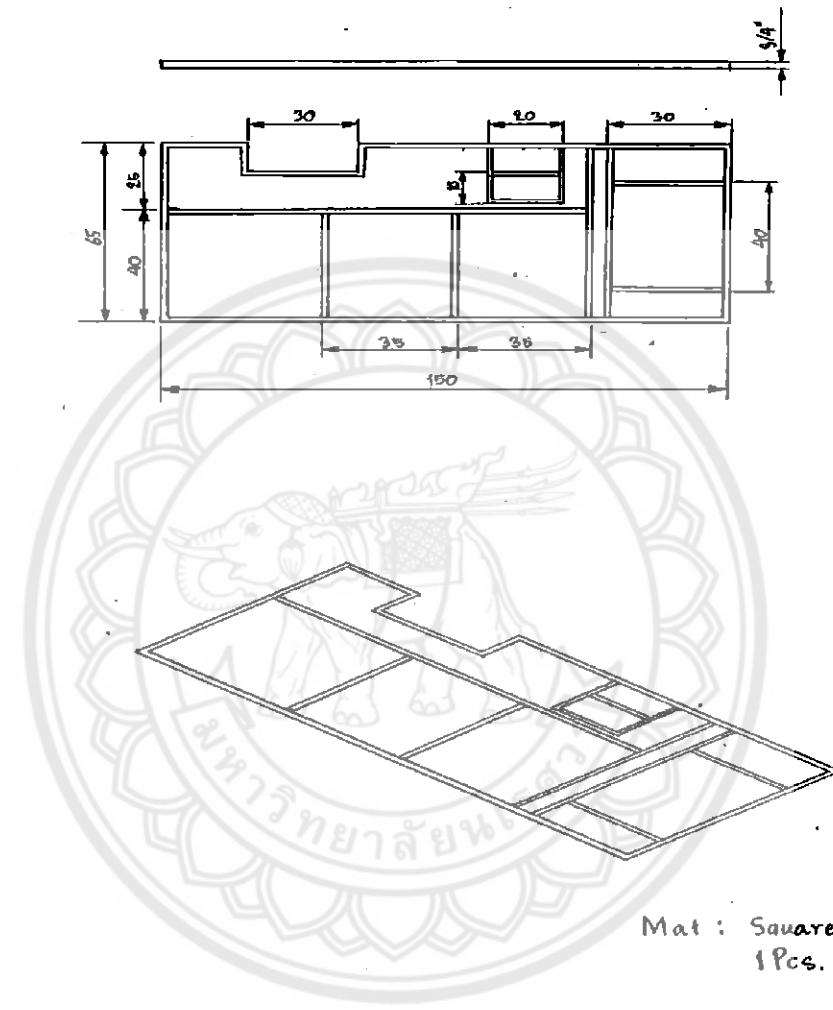
ปีงย่าง



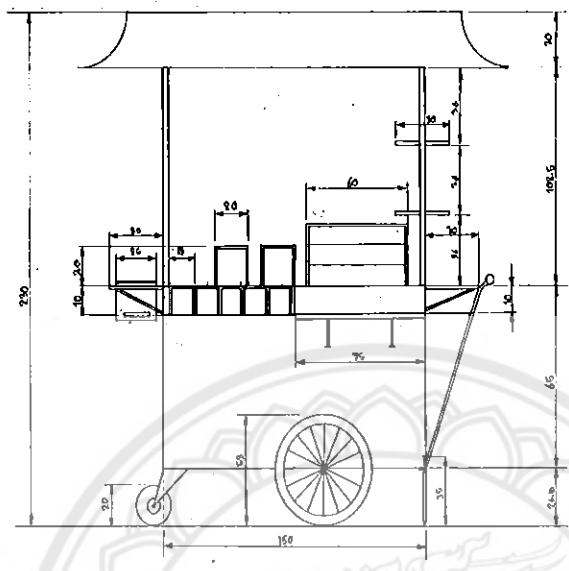
ตัวสัม



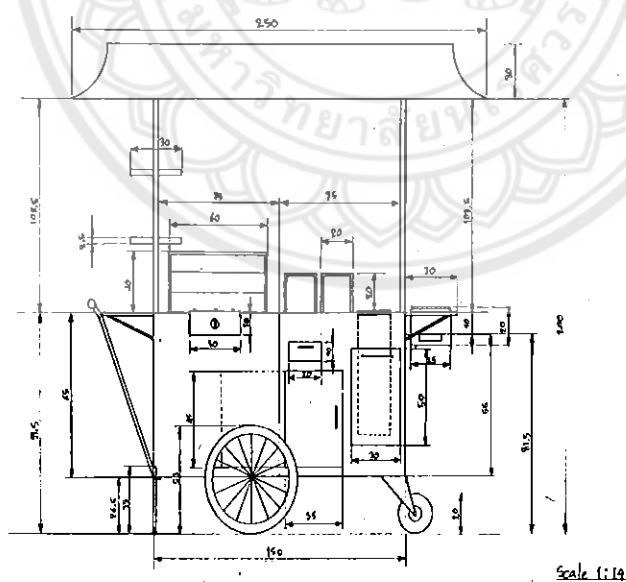
ภาพที่ 4 แปลนโครงสร้าง



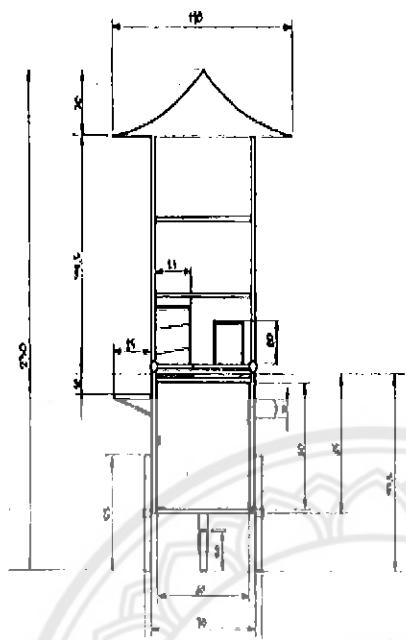
ภาพที่ 5 โครงสร้างเหล็ก



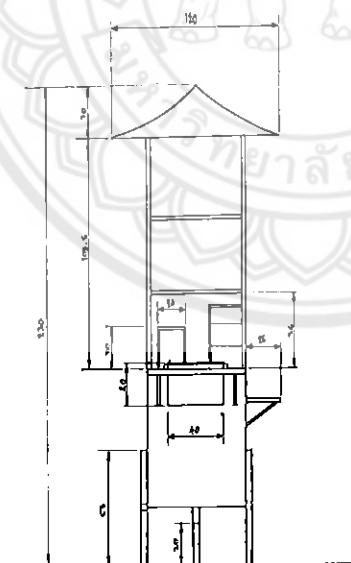
ด้านที่ 1



ด้านที่ 2



ด้านที่3



ด้านที่4

ภาพที่ 6 แสดงด้านโครงสร้างทุกด้าน

ภาพที่ 7 แสดงสัญลักษณ์ของตัวผลิตภัณฑ์



ส้มตำ กันครัว

ภาพที่ 8 แสดงภาพจัดแสดงงาน



บทที่ 5

บทสรุป

การดำเนินการศึกษาครั้งนี้ในหัวข้อการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารอีสานสำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากำหนดความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า และวิธีการดำเนินการศึกษา ดังนี้

5.1 ความมุ่งหมายของการวิจัย

การพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารอีสานสำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากำหนดความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า และวิธีการดำเนินการศึกษา ดังนี้

- 5.1.1 เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของรถเข็นขายอาหารสำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระ
- 5.1.2 เพื่อการออกแบบพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารอีสานสำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระ
- 5.1.3 เพื่อประเมินผลกระทบพิ่งพอกจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารอีสานสำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระ

โดยมีการศึกษาทั้งหมด 4 ขั้นตอน คือ

- ศึกษาประเภทของรถเข็นและหน้าที่การใช้งาน
- ศึกษาหาข้อมูลและสำรวจความต้องการของผู้บริโภคในเบื้องต้น
- นำข้อมูลที่ได้แล้วทำการสรุปเพื่อทำการออกแบบ
- ทำการออกแบบงานต้นแบบรถเข็นขายอาหาร

เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยประกอบด้วย

- แบบสอบถามความคิดเห็นเชิงคุณภาพ
- แบบวิเคราะห์สรุปทำการออกแบบ

5.2 สรุปผลและอภิปราย

การพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารอีสานสำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระ กรณีศึกษาอาหารประเภทส้มตำ สรุปผลได้ดังนี้

5.2.1 จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ศึกษาพบว่ารถเข็นโดยทั่วไป ไม่มีการรองรับหน้าที่การใช้สอยที่ชัดเจน กล่าวคือรถเข็นที่ว่าไปสามารถปรับเปลี่ยนหมายเลขของได้ตามความต้องการ แต่ไม่ว่าจะรับความต้องการที่ถูกต้อง และขาดการนำเสนอภาพลักษณ์ของการขาย

5.2.2 จากการสำรวจข้อมูลพฤติกรรมการเลือกซื้ออาหารประเภทส้มตำจากรถเข็นแบง ลอบจำหน่ายอาหาร คำนึงถึงความสะอาดและบรรยายกาศเป็นอันดับแรกและปัจจัยต่อมาคือการได้รับการรับรอง ภาพลักษณ์รูปแบบร้าน และรสชาติของอาหาร

5.2.3 จากการสำรวจข้อมูลพฤติกรรมความต้องการต่ออุปแบบรถเข็นแบงโดยจำหน่ายอาหาร ประเภทส้มตำ ในส่วนของหน้าที่การใช้สอยคำนึงถึง น้ำหนักของตัวรถ ขนาดสัดส่วนที่เหมาะสม ด้านความสวยงามจะให้ความสนใจในด้านความประทับใจในความสวยงามโดยรวม ด้านการปักป้องจะคำนึงถึงความแข็งแรงของโครงสร้างและความแข็งแรงของลูกล้อ ด้านความปลอดภัยต่อผู้ใช้งานจะคำนึงถึง การปักป้องจากภัยธรรมชาติ (ฝน แดด)

5.2.4 ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนารถเข็นขายอาหารสำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระ: กรณีศึกษาอาหารประเภทส้มตำ ให้สอดคล้องกับการวิเคราะห์ในข้อที่ 1,2 และ 3 โดยพัฒนารถเข็นขายอาหารสำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระ S: กรณีศึกษาอาหารประเภทส้มตำ ขนาดเหมาะสมและหน้าที่การใช้งานตรงเป็นอย่างมากตามความต้องการของผู้บริโภค

5.3 ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากการรถเข็นขายอาหารสำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระ: กรณีศึกษาอาหารประเภทส้มตำ เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีความหลากหลายตามท้องตลาด แต่ปัญหาเกิดขึ้นไม่สามารถตอบสนองความต้องการที่แท้จริงได้ เช่นการซื้อรถเข็นที่ว่าไป มันถูกออกแบบมาเพื่อรองรับการจำหน่ายสินค้าที่ว่าไป หรือแล้วแต่ผู้จำหน่ายจะตัดแปลงเพื่อให้สอดคล้องกับธุรกิจ

5.3.1 ชี้แจงปัญหาในการดำเนินการวิจัย คือ การค้นคว้าและเก็บข้อมูลของผลิตภัณฑ์นั้น ค่อนข้างยาก เนื่องจากการค้นคว้าส่วนใหญ่มาจากเว็บไซต์และข้อมูลที่ได้รับมีการแปลงภาษา many จากต่างประเทศจึงต้องมีการตรวจสอบเอกสารต่างๆ หลายแห่งเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องที่สุด ทั้งนี้ ได้ใช้ความพยายามและความตั้งใจในการศึกษาค้นคว้าและเรียนรู้ทำให้การศึกษาระบบนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางเอาไว้

5.3.2 การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงพัฒนา มีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร และทางเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ที่ผู้วิจัยได้นำมาศึกษา ซึ่งเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ยังไม่ได้มีการวิเคราะห์แยกแยะ ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสับสนในการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์

ทั้งนี้เนื่องมาจากการที่ได้รับข้อแนะนำด้านเป็นประโยชน์จากอาจารย์ที่ปรึกษา และได้คอยื่นเรื่องโดยอ้างเต็มที่

5.3.3 บทสรุปของการศึกษาวิจัยถือว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ในการแก้ปัญหาในด้านต่างๆซึ่งมิใช่เพียงวิสัยทัศน์ทางการศึกษาเท่านั้น แต่ยังเป็นการมองให้กว้างออกไปยังภายนอก เป็นการเปิดโลกทัศน์ให้กว้าง อาศัยพื้นฐานของความเป็นจริง การศึกษา การค้นคว้า ตลอดจนการวิเคราะห์อย่างลึกซึ้ง เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างแท้จริง ยังจะเป็นประโยชน์ต่อตัวผู้ศึกษาวิจัย



บรรณานุกรม

กานดาวัตตน์หัสดิ. (ตุลาคม 2551) .ศูนย์วัดกรรมการออกแบบ ข้อมูลวัตกรรมออกแบบ
ศิลปะนิพนธ์ การออกแบบผลิตภัณฑ์ .สืบคันเมื่อ 27 สิงหาคม 2556, จาก
<http://designinnovathai.com/th/>

นิกา โจนรุ่งวงศ์กุล. (2552) พฤติกรรมการบริโภคอาหารของไทย ปีที่ 32 มติชน

เพรช ครีนคินทร์.(2555) ธุรกิจอาชีพอิสระ การจัดการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.
สืบคันเมื่อ 10 กันยายน, 2556 จาก <http://www.mict.go.th/>

ปานพิพิญ อัสมิมานะ .(2551) .โครงการออกแบบชุดจานน้ำยสินค้าเครื่องประดับสตรีตาม
ตลาดนัด

ภัคจิรา ลือเกียรติอนันต์ .(2551). ศูนย์วัดกรรมการออกแบบ ชุดผลิตภัณฑ์เพื่อการขาย
ชีดีดันต์หรือภาพยนตร์สำหรับร้านค้าขนาดเล็ก

กาญจนา มีศิลปะวิภาคย์. (3 พฤษภาคม 2552). พัฒนาธุรกิจกับกรมธุรกิจการค้า กับ
การประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างภาพลักษณ์ผลิตภัณฑ์. (หน้า 24-25) .กรุงเทพ:กรมการค้า

รพีพัฒน์ ดวงจิตธรรม .(2550) .ศูนย์วัดกรรมการออกแบบ โครงการออกแบบชุดอุปกรณ์
สำหรับขายน้ำตาลป่นสำหรับธุรกิจเฟรนไชส์

รัตนา อทรวัตน์ไพจิตรา และสุดมิดา กรุงไกรวงศ์ (2554). การยศาสตร์ในสถานที่ทำงาน
กรุงเทพ:บริษัท เวียงสาม กราฟฟิก ดีไซน์ จำกัด, 2554.

รัชนี เจริญ ,ใบเครื่องสัมภาระ เสาวภาคย์ วัฒนาพาหุ ,ศรีเรียง ทิพย์กานนท์, การ์ณ์ญาพันธ์ นัน
ทะวิชัย,

ชมพู ยิ่มโต ,พิสิฐฐ์ ธรรมวิถี, (มีนาคม 2553) .การพัฒนาผลิตภัณฑ์ .ภาควิชา
พัฒนาผลิตภัณฑ์ คณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 27 สิงหาคม

http://www.rdi.ku.ac.th/kasetresearch52/03foods/ratchanee/food_00.html

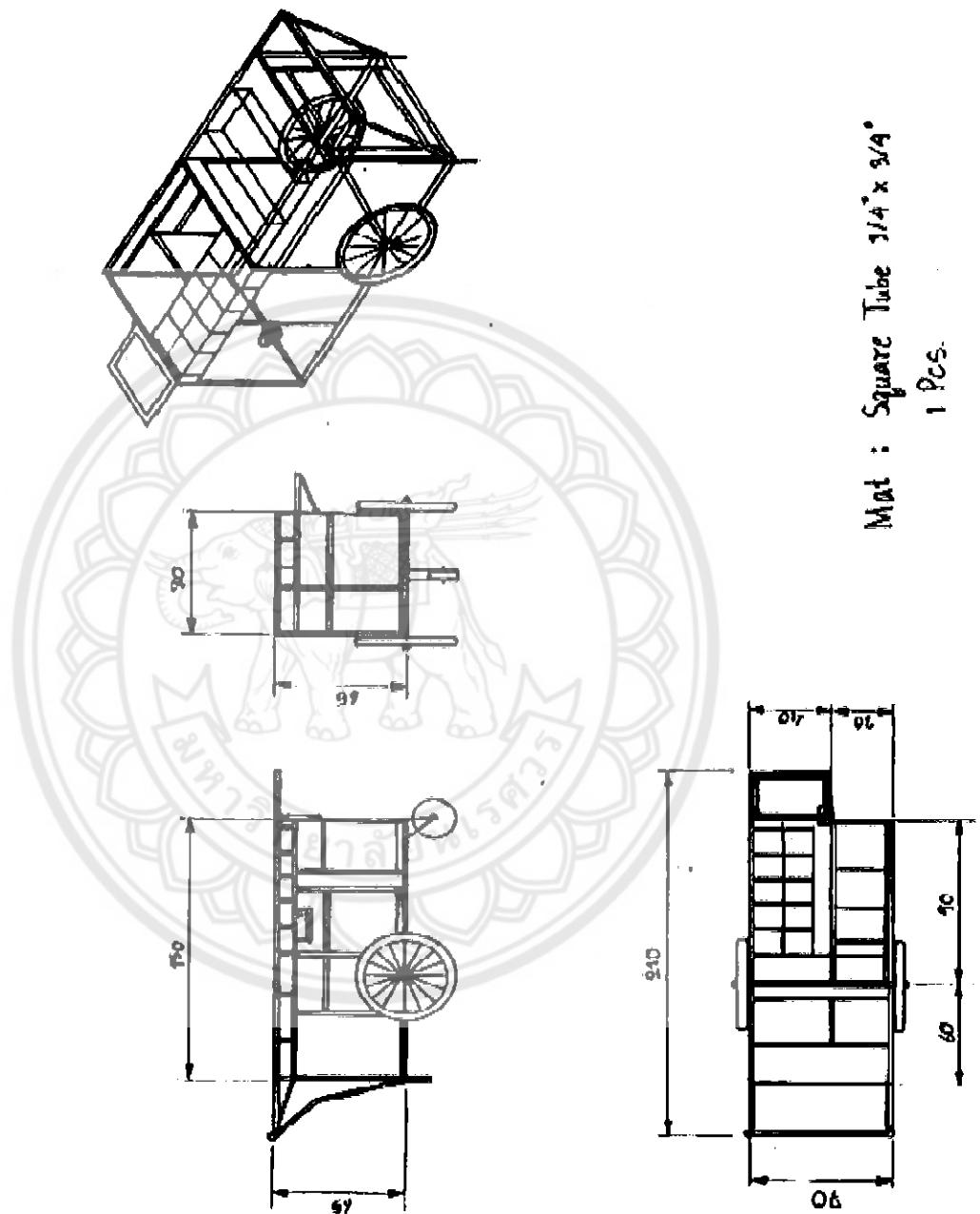
รองศาสตราจารย์ ดร.ประเพศรี ศิริจกุราล หัวหน้าฝ่ายมนุษย์ศาสตร์ สถาบันวิจัย
นิพนธ์

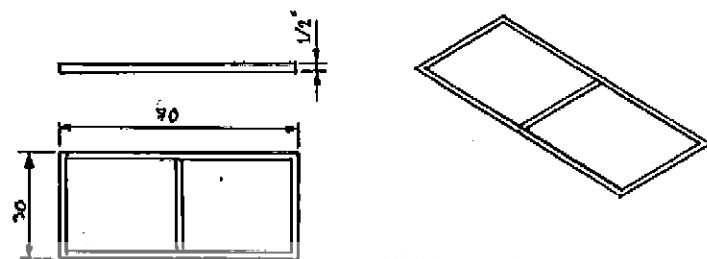
มหาวิทยาลัยมหิดล (2554). วารสารสถาบันวิจัยมนุษย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล,



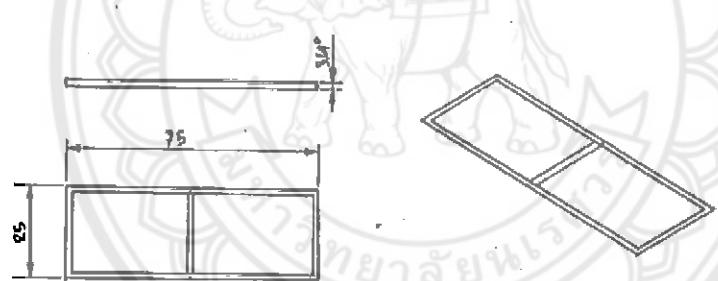




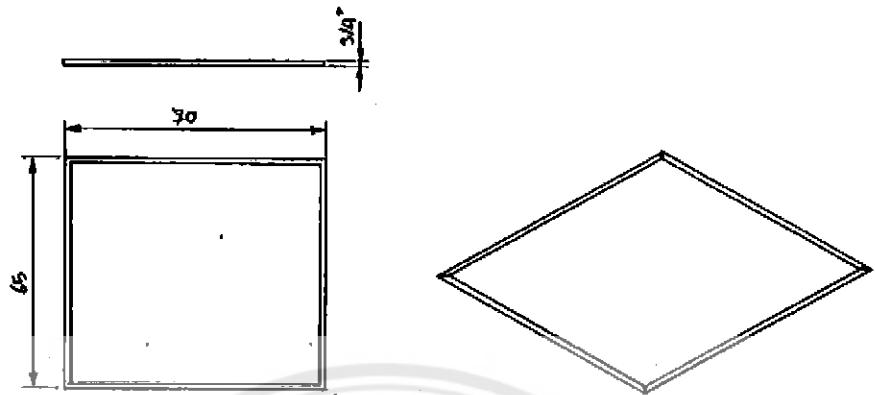




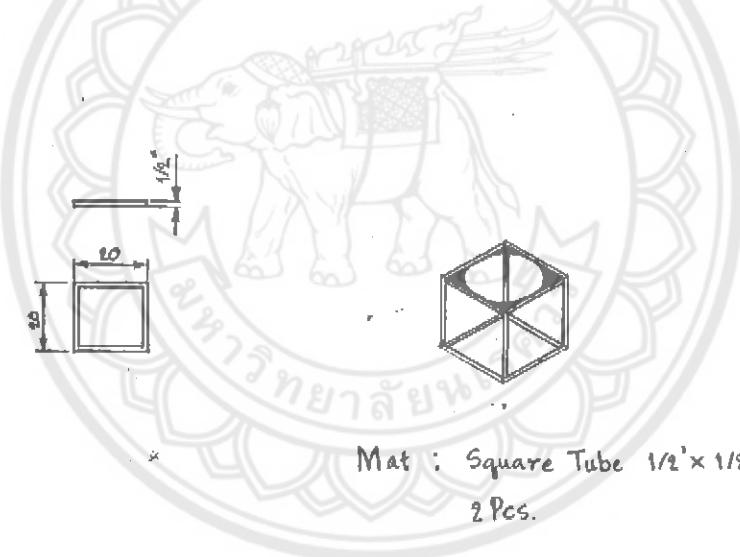
Mat : Square Tube $1\frac{1}{2}'' \times 1\frac{1}{2}''$
2 Pcs.



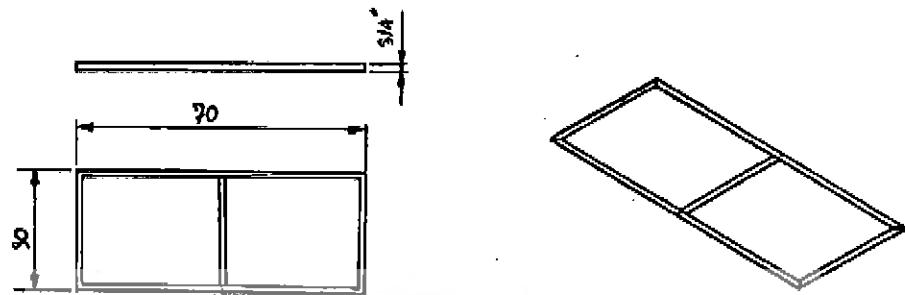
Mat : Square Tube $3\frac{1}{4}'' \times 3\frac{1}{4}''$
1 Pcs.



Mat : Square Tube $3/4'' \times 3/4''$
2 Pcs.



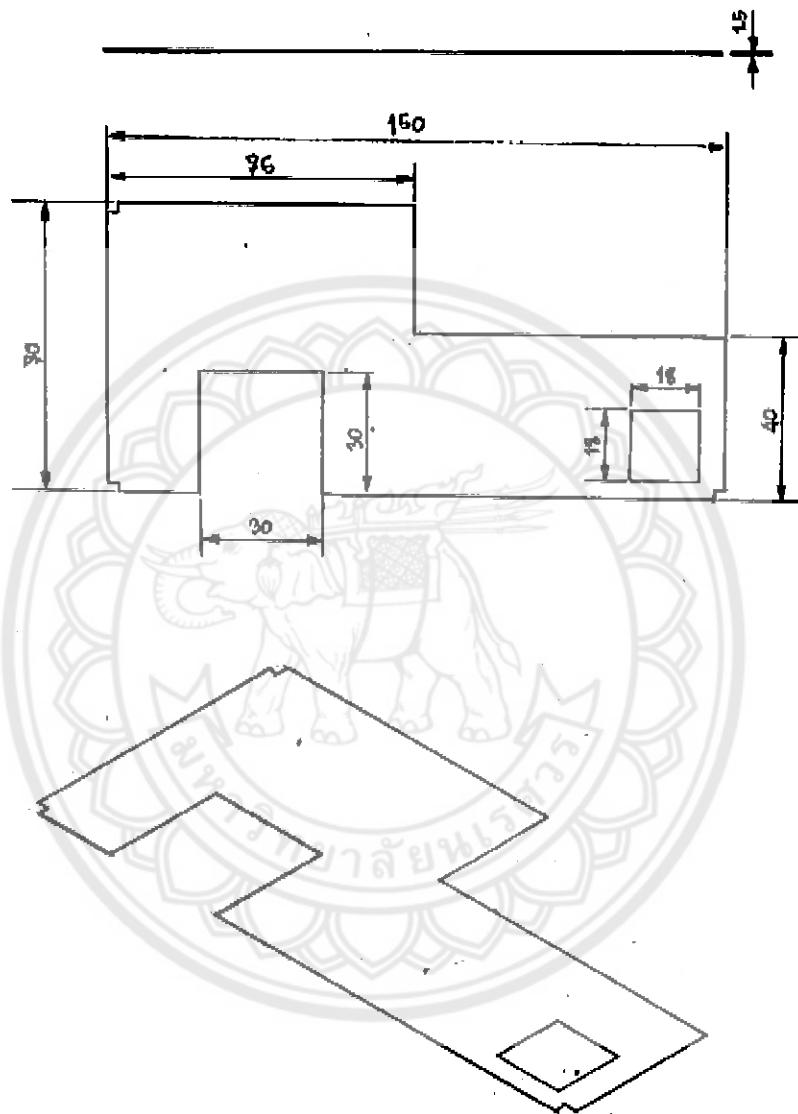
Mat : Square Tube $1/2'' \times 1/2''$
2 Pcs.



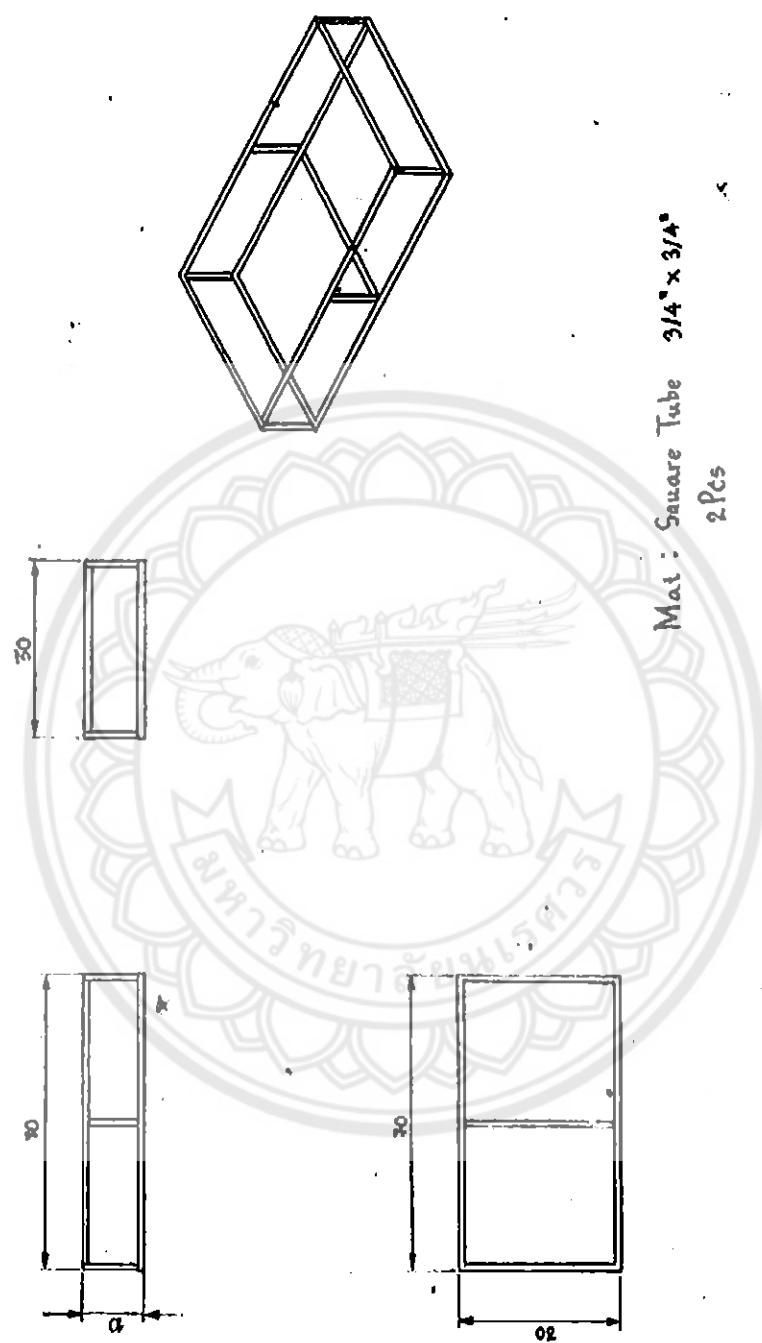
Mat : Square Tube $3/4'' \times 3/4''$
1 Pcs.

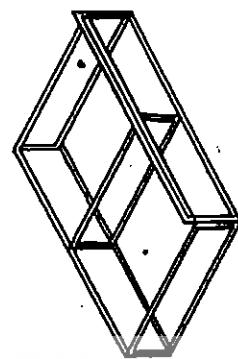


Mat : Square Tube $3/4'' \times 3/4''$
1 Pcs.

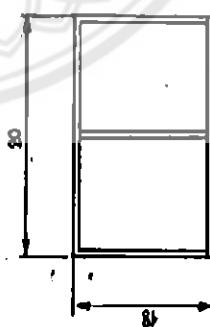
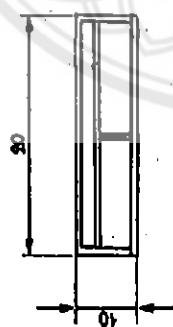
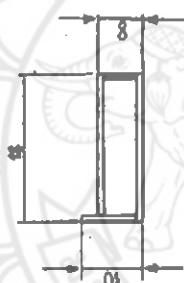


Mat : Stainless steel sheet 1.5 mm.
1 Pcs.





Mat : Square Tube $1\frac{1}{2}'' \times 1\frac{1}{2}''$
1 Pcs.



Mat : Angle Iron Tube 1" x 1"
1 Pcs.

